

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Europa-Parlamentet	
	<i>Besvarede skriftlige forespørgsler:</i>	
95/C 257/01	E-2640/94 af Mary Banotti til Kommissionen Om: Direktivet om fjernsyn uden grænser (Supplerende svar)	1
95/C 257/02	E-55/95 af José Apolinário til Kommissionen Om: EF-støtte i 1994 som led i fællesskabsstøtteramme II (1994—1999)	1
95/C 257/03	E-110/95 af Carlos Robles Piquer til Rådet Om: Vurdering af aftalen om kerneaktivitet i Nordkorea	2
95/C 257/04	E-131/95 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Forbud mod udrejse fra Grækenland på grund af gæld til det offentlige og den særlige fællesskabslovgivning	3
95/C 257/05	E-273/95 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Forsinkelser i godkendelsen af betalinger fra Kommissionens tjenestegrene	4
95/C 257/06	P-316/95 af Peter Truscott til Rådet Om: Tremmekalve og eksport af levende kvæg	4
95/C 257/07	P-522/95 af Peter Truscott til Rådet Om: Tremmekasser til kalve og udførsel af husdyr	4
95/C 257/08	E-524/95 af Christine Barthelet-Mayer til Rådet Om: Masseopdræt af husdyr til slagtning	4
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel P-316/95, P-522/95 og E-524/95	5

DA

Pris: 18 ECU

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
95/C 257/09	E-326/95 af José Apolinário til Kommissionen Om: Fordeling af palmeta-kvoten på 27 000 tons inden for NAFO-zonen	5
95/C 257/10	E-336/95 af Werner Langen til Rådet Om: Tvangssalg af jordlodder i Irland	5
95/C 257/11	E-403/95 af Edward Newman til Kommissionen Om: Ophævelse af grænsekontrollen	6
95/C 257/12	E-419/95 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Brug i forbindelse med patentspørgsmål og patentstridigheder af bevillingerne til forskning og udvikling	7
95/C 257/13	E-504/95 af José Gil-Robles Gil-Delgado til Rådet Om: Virksomhedsledernes situation i EF	8
95/C 257/14	E-519/95 af Johanna Maij-Weggen til Rådet Om: FN-ekspert i El Salvador	8
95/C 257/15	E-526/95 af Georges Berthu til Rådet Om: Krænkelser af menneskerettighederne i Rumænien	9
95/C 257/16	E-539/95 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Ændring af direktivet om fjernsyn uden grænser	9
95/C 257/17	E-587/95 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Revisorerhvervet i Grækenland. Overtrædelse af artikel 90, 86 og 52 i traktaten om Den Europæiske Union	10
95/C 257/18	E-594/95 af Hugh McMahon til Kommissionen Om: Medlemsstaters manglende overholdelse af aftalte EU-regler om anerkendelse af kvalifikationer	11
95/C 257/19	E-622/95 af Ilona Graenitz til Rådet Om: Normer i EU's projekter med tredjelande	11
95/C 257/20	E-626/95 af Anita Pollack til Kommissionen Om: EU's informationsteknologiske udgifter og indkøbspolitik (Supplerende svar)	11
95/C 257/21	E-649/95 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Oversvømmelser	12
95/C 257/22	E-746/95 af Celia Villalobos Talero til Kommissionen Om: Støtte til turismen — projekter i Malaga	12
95/C 257/23	E-817/95 af Philippe-Armand Martin til Kommissionen Om: Vin og punktafgifter	13
95/C 257/24	E-837/95 af Glyn Ford til Rådet Om: Den påtænkte tilbageholdelse af Munir Ceylan	13
95/C 257/25	E-861/95 af Dagmar Roth-Behrendt til Kommissionen Om: EF-støtte til Berlin (Supplerende svar)	14
95/C 257/26	E-925/95 af sir Jack Stewart-Clark til Rådet Om: Eksport af torturapparater	14
95/C 257/27	E-971/95 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Konkurrence	15

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
95/C 257/28	E-986/95 af María Izquierdo Rojo til Rådet Om: EU's reaktion på volden i Algeriet	15
95/C 257/29	E-987/95 af Gerardo Fernández-Albor til Kommissionen Om: Fællesskabsinitiativer med henblik på forebyggelse af aldersbetinget mental svækkelse hos ældre	16
95/C 257/30	E-992/95 af Paul Lannoye til Kommissionen Om: Grænseværdier for emissioner af dioxin fra kommunale forbrændingsanlæg	16
95/C 257/31	E-1059/95 af Ursula Schleicher til Kommissionen Om: Sundhedsproblemer som følge af migrationsbevægelser og turisme i EU	17
95/C 257/32	E-1068/95 af Carmen Díez de Rivera Icaza til Kommissionen Om: Turisme og miljø	17
95/C 257/33	E-1073/95 af Michel Rocard til Kommissionen Om: Nedsættelse og omlægning af arbejdstiden	18
95/C 257/34	E-1091/95 af Wolfgang Kreissl-Dörfler til Rådet Om: Udlændinges valgret og valgbarhed ved kommunale valg	18
95/C 257/35	E-1109/95 af José Valverde López til Kommissionen Om: Distribution af farmaceutiske produkter	19
95/C 257/36	E-1113/95 af Marie-Paule Kestelijn-Sierens til Kommissionen Om: Pilotprojekter i esperanto	19
95/C 257/37	E-1121/95 af Jannis Sakellariou til Kommissionen Om: Optagelse af EU-borgere på valglisten	20
95/C 257/38	E-1214/95 af Anita Pollack til Rådet Om: Bæredygtig udvikling og verdenshavene	20
95/C 257/39	E-1215/95 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Landbrug og miljø	21
95/C 257/40	E-1216/95 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Konventionen om klimaforandringer og agenda 21	21
95/C 257/41	E-1218/95 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: KONVER-støtte	22
95/C 257/42	E-1238/95 af José Valverde López til Kommissionen Om: Socioøkonomiske miljøaspekter	22
95/C 257/43	P-1244/95 af Daniel Cohn-Bendit til Kommissionen Om: Støtte til udbredelsen af uafhængig information i det tidligere Jugoslavien	23
95/C 257/44	E-1245/95 af Ralf Walter til Kommissionen Om: Afdækning af insolvensrisikoen for så vidt angår ungdomsorganisationer	24
95/C 257/45	E-1249/95 af James Provan til Kommissionen Om: EU-fiskerflåders tonnage	25
95/C 257/46	E-1261/95 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Vådområdet ved Schinia i Marathon kommune	26
95/C 257/47	E-1289/95 af Christine Oddy til Rådet Om: Menneskerettigheder i Pakistan	26

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
95/C 257/48	E-1305/95 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Menneskelige ressourcer og mobilitet	27
95/C 257/49	E-1308/95 af Wim van Velzen til Kommissionen Om: Diabetesforskning	27
95/C 257/50	E-1317/95 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Omsætning af direktiv 91/676/EØF til græsk lovgivning	28
95/C 257/51	E-1334/95 af Joaquín Sisó Cruellas til Kommissionen Om: Bekæmpelse af svig	28
95/C 257/52	E-1349/95 af Allan Macartney til Rådet Om: Bosnien/Serbien	29
95/C 257/53	E-1350/95 af Allan Macartney til Kommissionen Om: EFRU: Lukning af tekstilvirksomheder — regionen Tayside, Skotland	29
95/C 257/54	E-1352/95 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Smuglercigaretter	30
95/C 257/55	E-1472/95 af Salvador Garriga Polledo til Kommissionen Om: Svindel med tobak	30
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel E-1352/95 og E-1472/95	30
95/C 257/56	E-1361/95 af Luigi Moretti til Kommissionen Om: Tekstil- og beklædningsindustrien — toldunionen mellem EU og Tyrkiet	31
95/C 257/57	E-1364/95 af Marie-Paule Kestelijn-Sierens til Kommissionen Om: EU-foranstaltninger inden for hjemmeplejen	31
95/C 257/58	P-1367/95 af Concepció Ferrer til Rådet Om: Totalforbud mod fodfolksminer	32
95/C 257/59	E-1384/95 af Concepció Ferrer til Kommissionen Om: Totalforbud mod infanteriminer	32
95/C 257/60	E-1385/95 af Nel van Dijk til Kommissionen Om: Linjeføring for A73 og direktivet om levesteder	33
95/C 257/61	E-1393/95 af Peter Skinner til Kommissionen Om: Finansieringen af jernbaneforbindelsen via Kanaltunnellen og EF's konkurrencepolitik ...	33
95/C 257/62	E-1402/95 af Alexander Langer til Kommissionen Om: Ulovligt byggeri i Is Arenas (Sardinien, Italien)	34
95/C 257/63	E-1418/95 af Ingo Friedrich til Kommissionen Om: Gennemførelse af en EF-politik for posttjenester	35
95/C 257/64	E-1448/95 af Christine Oddy til Kommissionen Om: Fællesskabets postpolitik	35
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel E-1418/95 og E-1448/95	35

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
95/C 257/65	E-1420/95 af Mathias Reichhold til Kommissionen Om: Raps i EU's landbrugspolitik	36
95/C 257/66	E-1421/95 af Mathias Reichhold til Kommissionen Om: Producentfællesskaber inden for frugt- og grøntsagssektoren	36
95/C 257/67	E-1423/95 af Glyn Ford til Kommissionen Om: Kerneenergi	37
95/C 257/68	E-1428/95 af Nel van Dijk til Kommissionen Om: Risici ved fri forhandling af anti-konceptions pillen i Nederlandene	37
95/C 257/69	E-1429/95 af Nel van Dijk til Kommissionen Om: Reklame for anti-konceptions pillen i Nederlandene	38
95/C 257/70	E-1430/95 af Nel van Dijk til Kommissionen Om: Frit salg af anti-konceptions pillen i Nederlandene i strid med harmoniseringsbestræbelserne	38
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel E-1428/95, E-1429/95 og E-1430/95	38
95/C 257/71	E-1439/95 af Klaus Rehder til Kommissionen Om: Faktiske udgifter på transportområdet	39
95/C 257/72	E-1445/95 af Christine Oddy til Kommissionen Om: Finansiell støtte til den europæiske filmindustri	40
95/C 257/73	E-1447/95 af Christine Oddy til Kommissionen Om: EU's sukkerordning	40
95/C 257/74	E-1459/95 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Universel tjeneste og tjenesteydelse, der kan reserveres	41
95/C 257/75	E-1463/95 af James Moorhouse til Kommissionen Om: Dødsfald som følge af stoppede skorstene og røgkanaler	41
95/C 257/76	E-1473/95 af Jesús Cabezón Alonso og Ana Miranda de Lage til Kommissionen Om: Udvikling og fattigdom i det tidligere Sovjetunionen	42
95/C 257/77	E-1474/95 af Jesús Cabezón Alonso og Ana Miranda de Lage til Kommissionen Om: Topmødet i København og Den Europæiske Union	42
95/C 257/78	E-1475/95 af Jesús Cabezón Alonso og Juan Colino Salamanca til Kommissionen Om: EU-støtte til Guatemala	43
95/C 257/79	E-1478/95 af Jesús Cabezón Alonso og Juan Colino Salamanca til Kommissionen Om: Informationssamfund og social omstilling	44
95/C 257/80	E-1479/95 af Jesús Cabezón Alonso og Juan Colino Salamanca til Kommissionen Om: Støtte til Nicaragua	44
95/C 257/81	E-1481/95 af Jesús Cabezón Alonso og Juan Colino Salamanca til Kommissionen Om: Fattigdom og racisme	45

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
95/C 257/82	E-1482/95 af Jesús Cabezón Alonso og Juan Colino Salamanca til Kommissionen Om: Fattigdom i Den Europæiske Union	45
95/C 257/83	E-1484/95 af Fausto Bertinotti til Kommissionen Om: Opførelse af et elektrisk ledningsnet i Verbanò—Cusio—Ossola og overholdelse af fællesskabsbestemmelserne	46
95/C 257/84	E-1487/95 af Jesús Cabezón Alonso og Juan Colino Salamanca til Rådet Om: Schengen-aftalen	46
95/C 257/85	E-1494/95 af Johanna Maij-Weggen til Kommissionen Om: Nederlændenes andel af fællesskabsprogrammet KONVER	47
95/C 257/86	E-1496/95 af Johanna Maij-Weggen til Kommissionen Om: Støtte til flygtninges tilbagevenden til Eritrea	47
95/C 257/87	E-1512/95 af Johanna Maij-Weggen til Kommissionen Om: Verdenshandelsorganisationen (WTO) og dyrebeskyttelse	48
95/C 257/88	E-1516/95 af Stephen Hughes til Kommissionen Om: Standarder for fældefangst	48
95/C 257/89	E-1540/95 af Fernand Herman til Kommissionen Om: Gennemførelse af forordningen om forbud mod anvendelse af rævesakse og indførsel til Fællesskabet af skind fra vilde dyr	48
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel E-1512/95, E-1516/95 og E-1540/95	49
95/C 257/90	E-1518/95 af Nuala Ahern til Kommissionen Om: Forskningsreaktoren i Garching	49
95/C 257/91	E-1520/95 af Nuala Ahern til Kommissionen Om: Anlæg til endelig deponering af radioaktivt affald i Japan	49
95/C 257/92	E-1523/95 af Nuala Ahern til Kommissionen Om: Transport af radioaktivt affald til Japan	50
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel E-1520/95 og E-1523/95	50
95/C 257/93	E-1528/95 af Nel van Dijk til Kommissionen Om: Håndbøger om kvinders integration i udviklingsprocessen	50
95/C 257/94	E-1530/95 af Graham Mather til Kommissionen Om: Landbrug — det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger (IACS)	51
95/C 257/95	E-1531/95 af Peter Skinner til Kommissionen Om: Sikkerhedsnormer for lastvogne og andre køretøjer i EU	51
95/C 257/96	E-1534/95 af David Martin til Kommissionen Om: Kommissionen ved afstemninger i Rådet	52
95/C 257/97	E-1538/95 af Veronica Hardstaff til Kommissionen Om: Offentlighedens adgang til oplysninger	52
95/C 257/98	P-1546/95 af Antonio Tajani til Rådet Om: Krænkelser af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder	53

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsæt)	Side
95/C 257/99	P-1879/95 af Antonio Tajani til Rådet Om: Krænkelse af den europæiske konvention om menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder	53
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel P-1546/95 og P-1879/95	53
95/C 257/100	E-1547/95 af Patricia McKenna til Kommissionen Om: Godkendelse af badevand	53
95/C 257/101	E-1551/95 af Bárbara Dührkop Dührkop til Kommissionen Om: Samarbejde med tredjelande — konto B3-1007	54
95/C 257/102	E-1555/95 af Elly Plooi-j-van Gorsel til Kommissionen Om: Tvedeling af Institutet for Avancerede Materier i Petten og Ispra	55
95/C 257/103	E-1559/95 af Jesús Cabezón Alonso til Kommissionen Om: Finansiering af arbejdsmiljøprojekter	56
95/C 257/104	E-1561/95 af Jesús Cabezón Alonso og Juan Colino Salamanca til Kommissionen Om: Import af pinjekerner fra Kina	56
95/C 257/105	E-1567/95 af Renate Heinisch til Kommissionen Om: Direktivet om modermælkserstatninger og tilskudsblandinger	56
95/C 257/106	E-1576/95 af Nel van Dijk til Kommissionen Om: Omfattende skovhugst i Surinam	57
95/C 257/107	E-1600/95 af sir Jack Stewart-Clark til Kommissionen Om: Finansiell bistand til Kenya	57
95/C 257/108	E-1603/95 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Dødsfald forårsaget af smøg	58
95/C 257/109	E-1604/95 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Indespærring af HIV-smittede i Sverige	58
95/C 257/110	E-1605/95 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Nye europæiske agenturer	59
95/C 257/111	E-1611/95 af Roberta Angelilli til Kommissionen Om: Udnævnelse af den italienske repræsentant i CIU	59
95/C 257/112	P-1612/95 af Undine-Uta Bloch von Blottnitz til Kommissionen Om: Kommissionens udtalelse om A 20-motorvejen i Tyskland	60
95/C 257/113	P-1613/95 af Fausto Bertinotti til Kommissionen Om: Den italienske stats fortsat manglende gennemførelse af direktiv 91/271/EØF om rensning af byspildevand	60
95/C 257/114	E-1615/95 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Statistikk vedrørende dyreforsøg i Den Europæiske Union	61
95/C 257/115	E-1627/95 af Bartho Pronk til Kommissionen Om: Hjemmepleje i Europa	61
95/C 257/116	P-1628/95 af Jean-Pierre Cot til Kommissionen Om: Overholdelse af Den Europæiske Unions grundlæggende frihedsrettigheder i Frankrig ...	62

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
95/C 257/117	E-1638/95 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Regionalplanlægning i Europa	62
95/C 257/118	E-1642/95 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Forebyggelse af AIDS og andre smitsomme sygdomme	63
95/C 257/119	E-1648/95 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Fåre- og gedekød	63
95/C 257/120	E-1656/95 af Wolfgang Nußbaumer til Kommissionen Om: Central- og østeuropæiske lande — konvergenskriterier	64
95/C 257/121	E-1657/95 af Wolfgang Nußbaumer til Kommissionen Om: Ændring af de hidtidige antidumpinginstrumenter så snart konkurrencereglerne og bestemmelserne om statsstøtte finder anvendelse i de central- og østeuropæiske lande	65
95/C 257/122	E-1658/95 af Wolfgang Nußbaumer til Kommissionen Om: Transeuropæiske transportnet — finansieringen i de central- og østeuropæiske lande ...	65
95/C 257/123	E-1664/95 af Mark Killilea til Kommissionen Om: Ødelæggelse af Aralsøen	66
95/C 257/124	E-1686/95 af Anita Pollack til Kommissionen Om: ESF	66
95/C 257/125	E-1687/95 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Tuberkulose	67
95/C 257/126	E-1691/95 af José Barros Moura til Kommissionen Om: Anvendelse af EU-midler til vandingsanlæg inden for landbruget i Vale do Lis-Leiria i Portugal	67
95/C 257/127	P-1693/95 af Frédéric Striby til Kommissionen Om: Medlemsstaternes anerkendelse af midlertidig indregistrering af nye køretøjer efter det fransk-tyske eksempel	68
95/C 257/128	E-1703/95 af Sérgio Ribeiro til Kommissionen Om: Støtte fra Den Europæiske Socialfond til Portugal	68
95/C 257/129	E-1712/95 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Den første fællesskabsstøtteramme for Grækenland	69
95/C 257/130	E-1718/95 af Stephen Hughes til Kommissionen Om: Fare for den offentlige sikkerhed som følge af brugen af bærbare mobiltelefoner	70
95/C 257/131	E-1724/95 af Fausto Bertinotti til Kommissionen Om: Definition af begrebet »væsentlig indvirkning på miljøet« i henhold til direktiv 85/337/EØF om vurdering af projekters indvirkning på miljøet	70
95/C 257/132	E-1725/95 af Pervenche Berès til Kommissionen Om: Fortrolighed i Kommissionens undersøgelser	71
95/C 257/133	P-1728/95 af Bernie Malone til Kommissionen Om: Bhutanske flygtninge i Nepal	72
95/C 257/134	E-1733/95 af Alex Smith til Kommissionen Om: Alternativer til oparbejdning af brugt atombrændsel	72
95/C 257/135	E-1734/95 af Graham Watson til Kommissionen Om: Kommissionens krav til medfinansiering af udviklingsprojekter	73

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
95/C 257/136	E-1736/95 af Pervenche Berès til Kommissionen Om: Social sikring og fri bevægelighed	73
95/C 257/137	P-1742/95 af Roy Perry til Kommissionen Om: Anvendelse af de generelle toldpræferencer	74
95/C 257/138	E-1746/95 af Thomas Megahy til Kommissionen Om: Ordningen om kompensation for »overbooking«	75
95/C 257/139	E-1755/95 af David Bowe til Kommissionen Om: Direktivet om nye levnedsmidler	75
95/C 257/140	E-1765/95 af Joaquín Sisó Cruellas til Kommissionen Om: Konfektionsvarers adgang til EU-markedet	76
95/C 257/141	E-1771/95 af Joaquín Sisó Cruellas til Kommissionen Om: Materialelevning i jern- og stålsektoren	76
95/C 257/142	E-1784/95 af Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: Atomkraftværk i Tyrkiet	77
95/C 257/143	E-1789/95 af Elly Plooi-j-van Gorsel til Kommissionen Om: Udbetaling af midler via det fjerde rammeprogram	77
95/C 257/144	E-1790/95 af Elly Plooi-j-van Gorsel til Kommissionen Om: Prisen på »Panorama of EC Industry 1994«	78
95/C 257/145	E-1791/95 af Philippe De Coene til Kommissionen Om: Gennemførelse af artikel 40 i den fjerde AVS/EØF-konvention	78
95/C 257/146	E-1807/95 af Leen van der Waal til Kommissionen Om: Kontrol med vejtransporten i medlemsstaterne	78
95/C 257/147	E-1813/95 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler (SCF) inden for børnemad	79
95/C 257/148	E-1815/95 af Eryl McNally til Kommissionen Om: Integreret Pan Am-udviklingsprojekt i landdistrikter i Tibet	80
95/C 257/149	E-1820/95 af Sylviane Ainardi til Kommissionen Om: Situationen på menneskerettighedsområdet i Syrien	80
95/C 257/150	E-1827/95 af Jesús Cabezón Alonso og Juan Colino Salamanca til Kommissionen Om: Ensartede socialpolitiske begreber	81
95/C 257/151	E-1846/95 af Fausto Bertinotti til Kommissionen Om: Betydelige forsinkelser i forbindelse med offentliggørelsen af Den Tolvte Beretning om kontrollen med gennemførelsen af fællesskabsretten (1993)	81
95/C 257/152	P-1864/95 af Carmen Díez de Rivera Icaza til Kommissionen Om: Foreløbig gennemgang af gennemførelsen af det femte handlingsprogram på miljøområdet	81
95/C 257/153	E-1867/95 af Iñigo Méndez de Vigo til Kommissionen Om: Forhandlinger mellem Japan og USA på automobilområdet	82

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
95/C 257/154	E-1869/95 af Fausto Bertinotti til Kommissionen Om: Udsættelse indtil år 2006 af overholdelse af direktivet om forbrænding af farligt affald og overholdelse af miljømålene om reduktion af emission af dioxin	82
95/C 257/155	P-1881/95 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Socialplan for Cedefop	83
95/C 257/156	E-1893/95 af Joaquín Sisó Cruellas til Kommissionen Om: Gennemførelse af EU-direktiver i Spanien	84
95/C 257/157	E-1905/95 af Bill Miller til Kommissionen Om: Regeringskonferencen	84
95/C 257/158	E-1906/95 af Bill Miller til Kommissionen Om: Regeringskonferencen	84
95/C 257/159	E-1962/95 af Concepció Ferrer til Kommissionen Om: Den europæiske glasindustri	85
95/C 257/160	P-1988/95 af Eryl McNally til Kommissionen Om: Kombineret gasturbine-dampurbine kraftværk	85
95/C 257/161	E-2001/95 af Mair Morgan til Kommissionen Om: Myndeopdræt i Irland	86
95/C 257/162	P-2022/95 af Bengt Hurtig til Kommissionen Om: Miljø	86
95/C 257/163	E-2054/95 af Imelda Read til Kommissionen Om: Kommissionens planer vedrørende sekter	86
95/C 257/164	P-2068/95 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Forskning og teknologisk udvikling uden for EU	87
95/C 257/165	P-2099/95 af Undine-Uta Bloch von Blottnitz til Kommissionen Om: Forarbejdning af russisk våbenplutonium til MOX-brændsel i Hanau	87

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGLER

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2640/94

af Mary Banotti (PPE)

til Kommissionen

(8. december 1994)

(95/C 257/01)

Om: Direktivet om fjernsyn uden grænser

Kan Kommissionen oplyse om den seneste udvikling med hensyn til direktivet om fjernsyn uden grænser?

Indgår de nye investeringskvoter for europæiske programmer i den nye tekst?

Hvordan forholder det sig med de nye »taxameter« tjenester på video- og tv-området? Hvordan vil de blive behandlet i forbindelse med ændringen?

Supplerende svar afgivet på Kommissionens vegne

af Marcelino Oreja

(30. juni 1995)

Ifølge artikel 26 i direktiv 89/552/EØF ⁽¹⁾ om fjernsyn uden grænser skal Kommissionen forelægge Europa-Parlamentet, Rådet samt Det Økonomiske og Sociale Udvalg en beretning om gennemførelsen af dette direktiv, og eventuelt fremsætte yderligere forslag for at tilpasse det til udviklingen på tv-radiospredningsområdet. Kommissionen vedtog den 22. marts 1995 et forslag til ændring ⁽²⁾ af direktivet i den retning, som det ærede medlem foreslår.

Kommissionen vil gerne understrege, at målet er at bidrage til at mobilisere den europæiske programindustri, så den bliver konkurrencedygtig på det europæiske og internationale marked. Den gør i den forbindelse opmærksom på, at den pligt til at investere i europæiske værker, der anføres i grønningen om av-politikken (Strategiske muligheder for at styrke programindustrien i forlængelse af Den Europæiske Unions audiovisuelle politik — Grønbog) ⁽³⁾, er blevet

grundigt drøftet i branchen, bl.a. under den europæiske konference i juli 1994.

Derimod er det Kommissionens opfattelse, at direktivets anvendelsesområde bør opretholdes uændret. Det finder således fortsat anvendelse på »punkt-til-multipunkt«-tjenesterne, bl.a. »pay-per-view«, »near-video-on-demand« og teleshopping. De nye »punkt-til-punkt«-tjenester vil blive behandlet i en grønbog om de nye av-tjenester, som Kommissionen vil fremlægge ved udgangen af 1995.

⁽¹⁾ EFT nr. L 298 af 17. 10. 1989.⁽²⁾ Dok. KOM(95) 86 endelig udg.⁽³⁾ Dok. KOM(94) 96 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-55/95

af José Apolinário (PSE)

til Kommissionen

(30. januar 1995)

(95/C 257/02)

Om: EF-støtte i 1994 som led i fællesskabsstøtteramme II (1994—1999)

I henhold til Kommissionens svar af 19. december 1994 på min skriftlige forespørgsel E-2472/94 ⁽¹⁾ havde den portugisiske regering pr. 15. november 1994 modtaget henvendelse 200 mia. esc. i EF-støtte for 1994 (fællesskabsstøtteramme II).

Den portugisiske regering hævder imidlertid, at den inden udgangen af 1994 som led i fællesskabsstøtteramme II vil have modtaget 290 mia. esc., hvilket svarer til henvendelse 80 % af de forskellige operationelle programmer (første og anden 1994-tranche).

Kan Kommissionen på denne baggrund give præcise oplysninger om, hvornår den overførte denne difference, eventuelt efter 15. november 1994 (med angivelse af beløb og det pågældende operationelle program)? Kan den endvidere oplyse, hvornår Portugal forelagde anmodning herom?

(¹) EFT nr. C 81 af 3. 4. 1995, s. 36.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Monika Wulf-Mathies**

(13. marts 1995)

De beløb, der er overført til Portugal som led i fællesskabsstøtterammen 1994—1999 mellem den 16. november 1994 og den 31. december 1994, er anført nedenfor. For FIUF findes tallene i svaret på det ærede medlems skriftlige forespørgsel E-54/95 (¹).

(¹) EFT nr. C 139 af 5. 6. 1995.

EFRU

(ECU)

Operationelt program	Modtagelsesdato	Bogføringsdato	Beløb
Infrastrukturer til støtte og udvikling	8. 11. 94	23. 11. 94	97 083 000
Modernisering af de økonomiske infrastrukturer	15. 11. 94	2. 12. 94	90 860 100
Sundhed og social integration	8. 12. 94	30. 12. 94	26 979 500 (¹)
Norte	17. 11. 94	2. 12. 94	14 430 000
Norte	16. 12. 94	29. 12. 94	32 050 000 (¹)
Centro	24. 10. 94	22. 11. 94	8 299 200
Centro	21. 12. 94	30. 12. 94	19 174 000 (¹)
Lisboa e Vale do Tejo	13. 12. 94	30. 12. 94	9 167 400
Alentejo	6. 12. 94	30. 12. 94	6 276 900
Açores	26. 10. 94	22. 11. 94	15 397 800
Açores	8. 12. 94	30. 12. 94	26 684 000 (¹)
Madeira	23. 11. 94	19. 12. 94	14 126 700
Teknisk bistand	Beslutning 20. 12. 94	30. 12. 94	4 500 000
Prinest	14. 11. 94	19. 12. 94	2 295 900
Prinest	14. 11. 94	19. 12. 94	3 664 000 (¹)
Resider II	Beslutning 20. 12. 94	30. 12. 94	1 280 100

(¹) Første forskud på beløbet for 1995.

EF5

(ECU)

	Modtagelsesdato	Bogføringsdato	Beløb
Teknisk bistand	Beslutning 20. 12. 94	29. 12. 94	4 300 000

EUGFL

(ECU)

	Modtagelsesdato	Bogføringsdato	Beløb
Refusion af udgifterne for 1993 i henhold til forordning (EØF) nr. 1035/72	3. 6. 94	23. 11. 94	53 796

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-110/95

af Carlos Robles Piquer (PPE)

til Rådet

(3. februar 1995)

(95/C 257/03)

Om: Vurdering af aftalen om kerneaktivitet i Nordkorea

Kan Rådet nu henvend tre måneder efter USA's, Japans og Sydkoreas undertegnelse af aftaler om nukleare spørgsmål med Nordkorea fremsætte en vurdering af disse i betragtning af, at de har indflydelse på Vestens og dermed Den Europæiske Unions sikkerhed? Mener Rådet f.eks., at der er grundlag for den frygt, som visse embedsmænd i Den Internationale Atomenergiorganisation privat har givet udtryk for, idet de finder det meget foruroligende, at kontrollen med Nordkoreas atomvåben afbrydes i længere tid? Findes der på den anden side nogen mulighed for, at europæisk atomteknologi og -industri med fredelige formål for øje deltager i leveringen af to nye atomkraftværker til Nordkorea, selv om EU ikke er omfattet af ovennævnte aftaler?

Svar

(4. august 1995)

Den Europæiske Union er ikke blevet underrettet eller konsulteret af USA under forhandlingerne eller inden indgåelsen af rammeaftalen på det nukleare område med

Den Demokratiske Folkerepublik Korea. Som led i den politiske dialog har Rådets repræsentanter dog fået en række oplysninger og forklaringer om aftalens indhold efter undertegnelsen.

Selv om udsættelsen af den fuldstændige anvendelse af kontrolaftalen mellem Nordkorea og IAEA ikke er en særlig opmuntrende faktor, mener Rådet med hensyn til den frygt, der nævnes i det ærede parlamentsmedlems forespørgsel, at den aftale, der er indgået mellem USA og Nordkorea, kan bidrage til at dæmpe uroen i et område, hvor der har været stærke spændinger, og at aftalen kan vise sig at være tilfredsstillende, såfremt alle parter arbejder oprigtigt på at iværksætte den.

Selv om Unionens medlemsstater ikke er parter i aftalen, vil Rådet gøre alt, hvad det kan for at sikre sig, at iværksættelsen af den bidrager til sikkerheden i såvel Stillehavsregionen som i Vesten.

Den organisation, som skal levere de to reaktorer, overdrager den væsentlige del af ansvaret til de tre stiftende stater USA, Republikken Korea og Japan. Nogle af Unionens medlemsstater har besluttet at deltage deri, også økonomisk.

Rådet vil fortsat nøje følge situationen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-131/95

af Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

til Kommissionen

(8. februar 1995)

(95/C 257/04)

Om: Forbud mod udrejse fra Grækenland på grund af gæld til det offentlige og den særlige fællesskabslovgivning

Statsrådet vedtog med afgørelse nr. 3502/1994, at de eksisterende græske retsbestemmelser, ifølge hvilke der kan gives forbud mod udrejse fra landet på grund af gæld til det offentlige, er i modstrid med fællesskabslovgivningen, hvorfor man ikke længere kan acceptere begrænsninger i den frie udrejse fra landet, hvilket græsk lovgivning imidlertid tilsiger. Kan Kommissionen give følgende oplysninger:

Mener den ikke, at forbud mod udrejse fra en medlemsstat på grund af gæld til det offentlige er i modstrid med Maastricht-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed for personer?

Findes der lignende bestemmelser om udrejseforbud i andre medlemsstater?

Har Kommissionen til hensigt at træffe foranstaltninger med henblik på at sådanne spørgsmål løses gennem særlige fællesskabsbestemmelser, i henhold til hvilke der gives sikkerhed for inddrivelse af skatter og anden gæld, uden at fysiske personers rettigheder krænkes?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Mario Monti

(23. maj 1995)

IEF-traktatens nye artikel 8 A fastslår enhver unionsborgers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, idet det dog anføres, at det sker »med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i denne traktat og i gennemførelsesbestemmelserne hertil«.

Blandt disse begrænsninger er den mulighed, medlemsstaterne har, for af hensyn til den offentlige orden at indskrænke den frie bevægelighed for personer. Der kan bl.a. lægges hindringer for den i artikel 2, stk. 1, i Rådets direktiv af 15. oktober 1968 om afskaffelse af restriktioner for rejse og ophold inden for Fællesskabet for medlemsstaternes arbejdstagere og deres familiemedlemmer ⁽¹⁾, der finder anvendelse på lønmodtagere, og i artikel 2, stk. 1, i Rådets direktiv af 21. maj 1973 om ophævelse af rejse- og opholdsbegrænsninger med hensyn til etablering og udveksling af tjenesteydelser ⁽²⁾, der finder anvendelse på selvstændige erhvervsdrivende, fastslåede ret til at rejse ud af medlemsstaternes område. I den forbindelse skal medlemsstaterne overholde bestemmelserne i Rådets direktiv af 25. februar 1964 om samordning af de særlige foranstaltninger, som gælder for udlændinge med hensyn til rejse og ophold, og som er begrundet i hensynet til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed ⁽³⁾, som fortolket af Domstolen. Det skal erindres, at anvendelse af en bestemmelse om den offentlige orden udelukkende skal begrundes i den pågældendes personlige adfærd og forudsætter en reel og tilstrækkelig alvorlig trussel mod en grundlæggende samfundsinteresse ⁽⁴⁾.

Eftersom den grundlæggende ret til fri bevægelighed i så høj grad anfægtes af et forbud mod at forlade området, må et sådant under alle omstændigheder overholde proportionalitetsprincippet, hvilket bl.a. vurderes under hensyn til, hvor stor den pågældende gæld er, hvilke administrative eller retlige procedurer der er i gang, og hvilken mulighed der måtte være for at anvende andre midler til at sikre inddrivelsen af de skyldige beløb.

⁽¹⁾ EFT nr. L 257 af 19. 10. 1968.

⁽²⁾ EFT nr. L 172 af 28. 6. 1973.

⁽³⁾ EFT nr. 56 af 4. 4. 1964.

⁽⁴⁾ Dom af 27. 10. 1977 i sag 30/77, Bouchereau.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-273/95

af Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

til Kommissionen

(9. februar 1995)

(95/C 257/05)

Om: Forsinkelser i godkendelsen af betalinger fra Kommissionens tjenestegrene

Den græske virksomhed Hitec har oplyst over for mig, at virksomheder, som har indgået kontrakter med Europa-Kommissionen om levering af tjenesteydelser inden for forskning og teknologi, og som har forelagt den nødvendige dokumentation rettidigt, udsættes for alvorlige forsinkelser med hensyn til godkendelse og betaling af deres regninger. I nogle tilfælde har der været tale om forsinkelser på over to år. Kommissær Martin Bangemann er underrettet om denne sag via skrivelser, som han har modtaget fra ovennævnte virksomhed.

Kommissionen bedes oplyse følgende:

1. Mener den, at Kommissionens tjenestegrene ikke har mulighed for at opfylde kontrakterne hurtigt?
2. Hvilke virksomheder opført efter land har været udsat for forsinkelser på over seks måneder i 1994 i forbindelse med betalinger, efter at de har forelagt den nødvendige dokumentation?
3. Hvorfor er der opstået forsinkelser i forbindelse med betalingen af regninger til virksomheden Hitec helt tilbage fra 1992?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Édith Cresson

(3. april 1995)

1. Det er normal praksis at udføre kontrakterne i henhold til den i kontrakten aftalte tidsplan.
2. Der er ikke noget bevis for at der i 1994 var forsinkelser på over seks måneder i betalingerne, efter at alle støttedokumenter var blevet indsendt, og alle de nødvendige rapporter var blevet godkendt.
3. I alle de kontrakter, som Hitec er kontrahent til, er alle betalinger blevet foretaget så hurtigt som muligt efter modtagelse af de supplerende oplysninger, der var nødvendige for at kunne foretage betalingerne. Med hensyn til ESPRIT-projekt EP 2469 (TEMPORA) modtog Kommissionen f.eks. først den nødvendige dokumentation for den sidste udbetalingsperiode, som sluttede den 30. juni 1993, den 8. september 1994, og betalingen er iværksat.

Det bemærkes, at det var nødvendigt at indhente yderligere oplysninger for regnskaberne for en række kontrakter med

Hitec samt foretage en revision, hvilket selvfølgelig betyder, at betalingsproceduren forsinkes. Kommissionen forsøger dog til stadighed at reducere forsinkelser i forbindelse med betalinger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-316/95

af Peter Truscott (PSE)

til Rådet

(31. januar 1995)

(95/C 257/06)

Om: Tremmekalve og eksport af levende kvæg

Kan Rådet oplyse, hvornår den agter at forbyde den barbariske opdræt af tremmekalve i Den Europæiske Union og er der planer om forbud mod eksport af levende kvæg fra Det Forenede Kongerige?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-522/95

af Peter Truscott (PSE)

til Rådet

(16. februar 1995)

(95/C 257/07)

Om: Tremmekasser til kalve og udførsel af husdyr

Hvornår agter Rådet at forbyde den barbariske anvendelse af tremmekasser til kalve inden for Den Europæiske Union, og har det planer om at forbyde udførslen af levende husdyr fra Det Forenede Kongerige?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-524/95

af Christine Barthelet-Mayer (ARE)

til Rådet

(3. marts 1995)

(95/C 257/08)

Om: Masseopdræt af husdyr til slagting

Kan Rådet oplyse, hvilke konkrete foranstaltninger det vil træffe efter forhandlingerne i Rådet (landbrug) i januar 1995 om nødvendigheden af at sikre dyrs velfærd under opdræt, især i forbindelse med masseopdræt?

Er det Rådets hensigt at gennemføre en gradvis begrænsning af det intensive opdræt?

**Samlet svar
på skriftlig forespørgsel P-316/95, P-522/95
og E-524/95**

(3. august 1995)

1. Rådet vedtog den 19. november 1991 direktiv 91/629/EØF, hvori der fastsættes mindstekrav med hensyn til beskyttelse af kalve, der holdes indelukket med henblik på avl eller opfødning.

I direktivets artikel 6 hedder det:

»Senest den 1. oktober 1997 forelægger Kommissionen Rådet en rapport, der udarbejdes på grundlag af en udtalelse fra Den Videnskabelige Veterinærkomité om det eller de intensive opdrætssystemer, der ud fra et patologisk, zooteknisk, fysiologisk og adfærdsmæssigt synspunkt opfylder kravene til kalves velfærd, samt om de forskellige systemers samfundsøkonomiske følgevirkninger, ledsaget af relevante forslag, der bygger på rapportens konklusioner.«

Rådet noterede på samlingen den 23. januar 1995, at Kommissionen agter at forelægge rapporten (som skulle fremlægges senest den 1. oktober 1997) snarest muligt og under alle omstændigheder inden udgangen af 1995.

Når Rådet har modtaget rapporten med eventuelle relevante forslag, vil det behandle sagen hurtigst muligt.

2. Det er i givet fald Kommissionen der skal vurdere, om et eventuelt forbud mod eksport af levende dyr fra Det Forenede Kongerige er foreneligt med traktatens bestemmelser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-326/95

af José Apolinário (PSE)

til Kommissionen

(13. februar 1995)

(95/C 257/09)

Om: Fordeling af palmeta-kvoten på 27 000 tons inden for NAFO-zonen

Vil Kommissionen oplyse, hvilke kriterier den vil lægge til grund for fordelingen af EU's palmeta-kvote for 1995 på 27 000 tons inden for NAFO-zonen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Emma Bonino

(5. april 1995)

Nafo's fiskerikommission besluttede på sit møde den 31. januar 1995 i Bruxelles, at EU skulle tildeles 12,59% af

TAC'en (den samlede tilladte fangstmængde) for den pågældende art i 1995. Det kan Kommissionen ikke acceptere. Beslutningen er fuldstændig i modstrid med de seneste års fiskerimønster, hvor EU's andel har udgjort næsten 80%.

Eftersom beslutningen ikke tager hensyn til de historiske fangster, er den ikke i overensstemmelse med NAFO-praksis. Hvis de kontraherende parter accepterede fordelingsnøglen for hellefisk, som er fastlagt på en sådan måde, ville det skabe en farlig præcedens.

Canada henviser i sine argumenter til kyststatspræference (Canada). Dette er ikke i overensstemmelse med internationale regler og praksis.

I denne foruroligende situation, hvor de canadiske myndigheder rokker ved grundlaget for et sundt og positivt regionalt samarbejde om fiskeri, har Kommissionen derfor foreslået at iværksætte en indsigelsesprocedure, hvilket Rådet godkendte den 28. februar 1995.

Efter de canadiske myndigheders opbringning af et fartøj fra en medlemsstat den 8. marts 1995 er forhandlingerne blevet videreført med Canada med det formål at nå frem til en tilfredsstillende aftale om den endelige fordeling af hellefiskkvoten.

I betragtning af denne situation er det derfor for tidligt at udtale sig om, hvordan kvoten fordeles mellem medlemsstaterne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-336/95

af Werner Langen (PPE)

til Rådet

(16. februar 1995)

(95/C 257/10)

Om: Tvangssalg af jordlodder i Irland

Ifølge de gældende bestemmelser i Irland er den normale forpagtningsperiode tre år for jordlodder og landbrugsbedrifter. Er forpagtningsaftalen ikke begrænset til tre år, forlænges forpagterens ret i yderligere femogtredive år. Dette betyder atter, at der er tale om et langfristet forpagtningsforhold, som berettiger forpagteren til at indbringe sagen for domstolene og få ejeren dømt til, også mod dennes vilje, at tvangssælge den pågældende jordlod.

Da efterspørgslen efter landbrugsarealer i Irland langt overstiger udbuddet, støttes denne politik af den irske landvæsenkommission, en statslig myndighed, som eksproprierer jord med henblik på landbrugsmæssig udnyttelse.

1. Har Rådet kendskab til denne praksis med tvangssalg i Irland?

2. Hvilke foranstaltninger vil Rådet i bekræftende fald træffe navnlig i relation til de berørte udenlandske grundejeres situation?
3. Hvilke muligheder har EU-borgere for at sikre deres ejendomsret og ret til jordbesiddelse også i Irland?

Svar

(3. august 1995)

Artikel 222 i EF-traktaten fastsætter, at »de ejendomsretlige ordninger i medlemsstaterne ikke berøres af denne traktat«. Der gøres imidlertid opmærksom på, at Domstolen for de Europæiske Fællesskaber i sin afgørelse i sagen R. Fearon mod Irish Land Commission ⁽¹⁾ fastsætter, at »Selv om traktatens artikel 222 ikke griber ind i medlemsstaternes ret til at indføre en ordning, hvorefter offentlige myndigheder kan ekspropriere, er en sådan ordning imidlertid omfattet af det grundlæggende princip om forbud mod forskelsbehandling, der ligger til grund for traktatens kapitel om etableringsretten«.

⁽¹⁾ Ref.: EF-Domstolen, den 6. november 1984, R. Fearon mod Irish Land Commission, 182/83, Sml. 1984, 3677.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-403/95

af Edward Newman (PSE)

til Kommissionen

(15. februar 1995)

(95/C 257/11)

Om: Ophævelse af grænsekontrollen

Overhusets særlige EF-udvalg om visumpligt og kontrol ved medlemsstaternes ydre grænser bekræftede i sine konklusioner af 8. december 1994 »den option at fællesakten ikke pålægger medlemsstaterne en retlig forpligtelse til at afskaffe personkontrol ved Fællesskabets indre grænser«.

Dette giver anledning til at gøre opmærksom på:

1. Spørgsmålet om hvorvidt unionstraktatens artikel 7 A (EØF-traktatens artikel 8 A) kun vedrører unionsborgere eller alle borgere med midlertidig eller fast lovlig bopæl i en medlemsstat.
2. Spørgsmålet om det udkast til konvention vedrørende personkontrol ved passage af ydre grænser, der formodes at være den eneste tilbageværende hindring for afskaffelse af kontrollen ved de ydre grænser.
3. Det Forenede Kongeriges holdning med hensyn til medlemsstaternes manglende retlige forpligtelse til at

ophæve kontrollen ved Fællesskabets indre grænser, som også berører Irland, idet en fastholdelse af dette standpunkt fra Det Forenede Kongeriges side vil indebære kontrol af rejsende, der kommer direkte fra en anden medlemsstat, også selv om konventionen om passage af ydre grænser trådte i kraft i morgen.

4. Problemet med administrative sanktioner eller bøder, der pålægges personbefordringsselskaber — da det er helt meningsløst at ophæve den kontrol, der udøves af toldere og politi, hvis kontrolfunktionen blot overlades til ansatte i personbefordringsselskaber eller til private selskaber, der foretager sikkerhedskontrol på disses vegne.

Vil Kommissionen fremkomme med en klar og utvetydig erklæring, hvori der bl.a. gøres rede for ovennævnte spørgsmål?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(20. april 1995)

1. Kommissionen har i sin meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet af 8. maj 1992 om ophævelse af grænsekontrol ⁽¹⁾ redegjort for, at »artikel 7 A (tidligere artikel 8 A) indeholder en forpligtelse for EF og dermed også for medlemsstaterne til at nå et resultat«, og at »forpligtelsen først er opfyldt, når alle kontrolforanstaltninger er ophævet«. »Navnlig vil enhver fortolkning af artikel 7 A, der medfører, at den frie bevægelighed for personer kun gælder for EF-borgere, gøre bestemmelsen virkningsløs.«

2. Det Europæiske Råd nåede på sit møde i Edinburgh i december 1992 til den konklusion, at udkastet til en konvention om passage ved de ydre grænser udgør en af de tre tekster, hvis vedtagelse er en forudsætning for afskaffelsen af kontrol ved de indre grænser. Ressortministrene for indvandringsspørgsmål understregede på deres møde i København den 1. og 2. juni 1993 den betydning, som de tillægger det hidtidige arbejde, og deres vilje til ikke at sætte de allerede opnåede politiske resultater over styr, selv om de måtte konstatere, at konventionen endnu ikke er undertegnet grundet den fortsatte bilaterale uenighed om territorialanvendelsen vedrørende Gibraltar. EU-traktatens og EØS-aftalens ikrafttræden nødvendiggjorde imidlertid en tilpasning, som dog skulle begrænses til disse to aspekter.

Den 13. december 1993 forelagde Kommissionen derfor i medfør af sin nye initiativret i henhold til EU-traktatens artikel K.3, stk. 2, et nyt forslag for Rådet i forbindelse med udkastet til konventionen ⁽²⁾. I medfør af EU-traktatens artikel K.6 fulgte Formandskabet Kommissionens anbefaling om at høre Europa-Parlamentet om dette forskriftsmæssige initiativ. Europa-Parlamentet afgav sin udtalelse den 19. april 1994 (jf. betænkning af Beazley, PE 208.169/ endelig udg. af 29. marts 1994, mødeprotokol af 29. marts 1994 (Udvalget om Borgerlige Frihedsrettigheder) og af

19. april 1994 (plenarforsamling); beslutning af 21. april 1994) ⁽³⁾.

Det har i 1994 været muligt at gøre fremskridt med hensyn til de tekniske spørgsmål, som det franske formandskab håber at kunne løse inden udgangen af første halvår 1995. Der resterer dog fortsat to politiske spørgsmål, nemlig den bilaterale tvist om Gibraltar og fastlæggelse af Domstolens kompetence som foreslået af Kommissionen i henhold til EU-traktatens artikel K.3, stk. 2, litra c), tredje afsnit.

3. Det er medlemsstaternes opfattelse, at en iværksættelse af samtlige væsentlige ledsageforanstaltninger, herunder den under punkt 2 nævnte konvention, er en forudsætning for afskaffelse af personkontrol ved de indre grænser. At en enkelt af de nævnte ledsageforanstaltninger iværksættes, er derfor ikke tilstrækkeligt til at afskaffe kontrollen.

Af hensyn til den juridiske sikkerhed og klarhed har Kommissionen i sit arbejdsprogram for 1995 meddelt sin intention om på baggrund af vedtagelsen af samtlige ledsageforanstaltninger at forelægge et forslag om en konkretisering af princippet om afskaffelse af personkontrol ved de indre grænser. Forslaget vil naturligvis indeholde nærmere bestemmelser om datoen for ikrafttrædelsen.

4. Det ærede medlems opmærksomhed henledes på det svar, som Kommissionen gav på mundtlig forespørgsel H-800/94 fremsat af Anita Jean Pollack under spørgetiden på Europa-Parlamentets samling i januar 1995 ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Dok. SEK(92) 877 endelig udg.

⁽²⁾ Dok. KOM(93) 684 endelig udg. (EFT nr. C 11 af 15. 1. 1994).

⁽³⁾ EFT nr. C 128 af 9. 5. 1994.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets forhandlinger (januar 1995).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-419/95

af Hiltrud Breyer (V)
til Kommissionen
(17. februar 1995)
(95/C 257/12)

Om: Brug i forbindelse med patentspørgsmål og patentstridigheder af bevillingerne til forskning og udvikling

1. Råder Kommissionen over oplysninger over de økonomiske midler, der er anvendt til patentspørgsmål af bevillingerne til forskning og udvikling i

- a) EU
- b) de enkelte medlemsstater
- c) USA?

2. Hvilke finansielle beløb er der tale om og hvor stor en procentdel udgør dette af det samlede beløb?

3. Hvorledes fordeles disse omkostninger sig på den offentlige og private forskning?

4. Hvorledes vurderer Kommissionen dette med henblik på tildeling af forskningsprojekter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Édith Cresson
(15. maj 1995)

Efter den europæiske patentorganisations nylige undersøgelser skønnes det, at industrien i organisationens 17 medlemsstater ⁽¹⁾ i 1992—1993 spenderede 2 650 mio. ECU om året på patentbeskyttelse (herunder udgifter i forbindelse med tvister, hvorom der ikke findes oplysninger). Der foreligger ikke sammenlignelige tal for USA og Japan.

Eurostat's statistikker viser, at der i 1991 blev givet 102 000 mio. ECU ud til F&U i Fællesskabet. Størstedelen, næsten to tredjedele, kom fra erhvervssektoren, efterfulgt af staten og højere læreanstalter, med godt en sjettedel hver.

Skønt der ikke foreligger direkte sammenlignelige tal, angiver de ovenanførte tal, at udgifterne til patentbeskyttelse ligger på omkring 2—3 % af F&U-udgifterne.

På Kommissionens budget er der afsat omkring 500 000 ECU pr. år til patentbeskyttelse. Hovedparten går til at beskytte opfindelser fra Det Fælles Forskningscenter. Årsagen er, at intellektuel ejendomsret, der opstår fra direkte aktioner eller fra aktioner, hvor Fællesskabet bærer alle omkostninger, principielt er Fællesskabets ejendom, hvorimod intellektuel ejendomsret, der opstår fra arbejde udført under kontrakter med omkostningsdeling, er kontrahenternes ejendom.

Det Fælles Forskningscenters budget til F&U-aktiviteter beløber sig til ca. 150 mio. ECU, heri ikke medregnet videnskabelig og teknisk støtte til Kommissionen.

Udgifter til beskyttelse af opfindelser fra Det Fælles Forskningscenters F&U-aktiviteter beløber sig til 0,3 % af F&U-udgifterne eller omkring en tiendedel af det, industrien giver ud. Dette forhold skyldes sandsynligvis, at den forskning, der udføres af FFC kan karakteriseres som grundforskning og derfor kræver mindre patentbeskyttelse

end forskning, der udføres af industrien, der snarere er anvendt forskning.

Formålet med Fællesskabets politik på dette område er at bevidstgøre, formidle information, tilrettelægge uddannelsesaktiviteter og skaffe kontrahenter specialiseret støtte parallelt med deres egen patentvirksomhed. Kontrahenterne er selv ansvarlige for at beskytte den viden, de opnår gennem deres deltagelse i Fællesskabets F&U-projekter.

(¹) EF-12, Sverige, Østrig, Schweiz, Liechtenstein, og Monaco.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-504/95

af José Gil-Robles Gil-Delgado (PPE)

til Rådet

(27. februar 1995)

(95/C 257/13)

Om: Virksomhedsledernes situation i EF

Europa-Parlamentet anmodede i sin beslutning om virksomhedsledernes situation i EF (A3-196/93) (¹) Rådet om »straks at vedtage de fællesskabsinstrumenter, Kommissionen og Parlamentet har foreslået, for så vidt angår adgang uden aldersbegrænsning til faglig uddannelse og løbende uddannelse« med dertil hørende forhøjelse af bevillingerne.

Kan Rådet oplyse Parlamentet om, hvilke foranstaltninger det i denne forbindelse har vedtaget, og hvor meget de dertil hørende bevillinger er blevet forhøjet?

(¹) EFT nr. C 194 af 19. 7. 1993, s. 405.

Svar

(3. august 1995)

Rådet prioriterer den grundlæggende erhvervsuddannelse, herunder efter- og videreuddannelse, særdeles højt.

I sin henstilling af 30. juni 1993 om adgang til erhvervmæssig efter- og videreuddannelse (¹) henstiller Rådet til medlemsstaterne, at de på visse betingelser udformer deres erhvervsuddannelsespolitik således, at enhver arbejdstager i Fællesskabet skal kunne have adgang til erhvervmæssig efter- og videreuddannelse uden nogen form for forskelsbehandling og lige så længe, den pågældende er erhvervsaktiv.

Rådet gentager dette princip i sin afgørelse 94/819/EF af 6. december 1994 om et handlingsprogram for gennemførelse af en erhvervsuddannelsespolitik i Det Europæiske

Fællesskab (²) («LEONARDO-programmet», 1. januar 1995 til 31. december 1999): der fastsættes heri en fællesmålsætning, der som et af hovedpunkterne har fremme af livslang uddannelse. De midler, der skønnes nødvendige til gennemførelsen af LEONARDO-programmet, beløber sig til 620 mio. ECU.

(¹) EFT nr. L 181 af 23. 7. 1993, s. 37.

(²) EFT nr. L 340 af 29. 12. 1994, s. 8.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-519/95

af Johanna Maij-Weggen (PPE)

til Rådet

(27. februar 1995)

(95/C 257/14)

Om: FN-ekspert i El Salvador

Under mødet i De Forenede Nationers Menneskerettighedskommission, der indledtes den 29. januar 1995, behandles under dagsordenens punkt 19 FN-rapporten om El Salvador.

Kan de kompetente ministre give udtryk for en fælles holdning til denne rapport?

Er de kompetente ministre enige med FN-eksperten Pedro Nikken i, at den endnu ikke fuldstændige gennemførelse af omstruktureringen af hær, politi og retsvæsen medfører, at den uafhængige FN-eksperts mandat må forlænges med endnu et år, når UNOSAL's mandat udløber den 30. april 1995?

Svar

(4. august 1995)

Menneskerettighedskommissionen har med sin resolution 1995/63 om rådgivningstjenesten vedrørende menneskerettighederne i El Salvador bragt såvel den uafhængige eksperts mandat som behandlingen af spørgsmålet i Menneskerettighedskommissionen til ophør samtidig med, at den har taget positivt imod forslaget fra den uafhængige ekspert om, at der udarbejdes en aftale om fagligt samarbejde mellem den salvadoranske regering og Menneskerettighedscentret, og den har indtrængende anmodet om, at der indgås en sådan aftale.

Den Europæiske Union, som gerne ser en opfølgning af de menneskerettighedsreformer, der er indledt i El Salvador, har tilsluttet sig denne resolution, der blev vedtaget ved konsensus.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-526/95

af Georges Berthu (EDN)

til Rådet

(3. marts 1995)

(95/C 257/15)

Om: Krænkelser af menneskerettighederne i Rumænien

Til trods for, at Rumænien har forpligtet sig til at overholde menneskerettighederne både over for Europarådet og over for Den Europæiske Union, lader det til, at der konstateres vedvarende krænkelser, navnlig over for den græsk-katolske kirke. Ifølge de rapporter, vi er i besiddelse af, er chikane en daglig foreteelse, der er kun blevet genopført et latterligt lille antal kirker (under 3%) og fysisk aggression er ikke sjælden. Klagerne bliver sjældent fulgt op, da aggressorerne siges at være »ukendte«.

I Europa-aftalen med Rumænien, som skal træde i kraft i begyndelsen af februar 1995 (og som afløser den for øjeblikket gældende midlertidige aftale), er de toldmæssige og handelsmæssige indrømmelser, Unionen har givet, gjort afhængig af, at Unionens partner overholder de demokratiske frihedsrettigheder og menneskerettighederne. Hvorledes har Rådet til hensigt at reagere på denne krænkelser af de indgåede forpligtelser?

Svar

(4. august 1995)

Støtte til indførelse af retsstatsprincippet i Rumænien er et af målene for Den Europæiske Unions politik over for dette land. Den Europæiske Union følger opmærksomt udviklingen i demokratiseringsprocessen samt situationen med hensyn til menneskerettighederne. Den vil fortsat tilskynde de rumænske myndigheder til at fortsætte deres bestræbelser inden for menneskerettighedsområdet, og den noterer sig de fremskridt, der er gjort siden kommunismens fald.

I den associeringsaftale (Europaaf-tale), der trådte i kraft den 1. februar 1995 mellem Fællesskabet og Rumænien, er det — som i de øvrige aftaler, der er indgået siden 1992 — fastsat, at respekten for menneskerettighederne er et væsentligt element i associeringen. Vurderingen af den indenrigspolitiske situation i Rumænien var et af emnerne for drøftelserne på den samling i Associeringsrådet, der blev afholdt den 10. og 11. april 1995 i forbindelse med samlingen i Rådet (almindelige anliggender).

De materielle vanskeligheder, som det græsk-katolske trossamfund, der blev forbudt og eksproprieret ved dekret i 1948, befinder sig i, er kendt af medlemsstaterne, som holdes informeret via deres ambassader i Bukarest. De rumænske myndigheder ophævede i 1989 de bestemmelser om konfiskering, der blev truffet i 1948. Den græsk-katolske kirkes repræsentanter har efter 1989 ved de

rumænske domstole indledt retlige procedurer mod den ortodokse kirke, der i øjeblikket råder over kirkebygningerne. I de fleste tilfælde har disse tiltag endnu ikke givet noget resultat. Den græsk-katolske kirke har kun været i stand til at få ganske få bygninger tilbage. På nuværende tidspunkt er en katedral (i Lugoj) og to kirker (i Bukarest og Timisoara) givet tilbage til den græsk-katolske kirke.

Den Europæiske Union noterer sig, at Rumænien efter sin tiltrædelse af Europarådet er forpligtet til at overholde de regler og normer, der gælder for denne institution, samt at denne forpligtelse kan håndhæves gennem iværksættelse af de fastsatte kontrolmekanismer. For så vidt angår Domstolen og Den Europæiske Kommission for Menneskerettigheder må ofrene for de ulovlige handlinger, når alle nationale appelmuligheder er udtømt, i hvert enkelt tilfælde selv klage til de organer, der er ansvarlige for gennemførelsen af den europæiske menneskerettighedskonvention. En sådan procedure er i Rumæniens tilfælde endnu ikke blevet indledt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-539/95

af Amedeo Amadeo (NI)

til Kommissionen

(1. marts 1995)

(95/C 257/16)

Om: Ændring af direktivet om fjernsyn uden grænser

Med hensyn til direktivet om fjernsyn uden grænser vil opretholdelsen af princippet om programkvoter i kombination med den foreslåede mulighed for at konvertere sådanne kvoter til investeringskrav, der kun skal gælde for såkaldte temakanaler og ikke for alment orienterede kanaler, tage substansen ud af programkvotekravet.

Vil Kommissionen genoverveje denne ændring, der vil skade de grundlæggende krav til fordelingen af sendefladen og i sidste instans betyde, at selve direktivet falder fra hinanden?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Marcelino Oreja

(13. juni 1995)

I henhold til artikel 26 i direktiv 89/552/EØF⁽¹⁾ om »Fjernsyn uden grænser« skal Kommissionen udarbejde en rapport om gennemførelsen af direktivet, eventuelt vedlagt forslag til nødvendige ændringer som følge af tilpasning til udviklingen inden for tv- og radiospredningssektoren. Kommissionen har den 22. marts 1995 vedtaget et forslag til revision, som ændrer bestemmelserne om fremme af europæiske udsendelser i den af det ærede medlem omtalte retning.

Kommissionen ønsker at understrege, at målet er at bidrage til mobilisering af den europæiske programindustri og sørge for at den bliver konkurrencedygtig på det europæiske og internationale marked. Den henviser til, at spørgsmålet om en forpligtelse til investering i europæiske værker, som er behandlet i grønbogen om den audiovisuelle politik («Strategiske muligheder for at styrke programindustrien i forlængelse af Den Europæiske Unions audiovisuelle politik») ⁽¹⁾, yderligere har været overvejet i fagkredse blandt andet i forbindelse med den europæiske konference i juli 1994.

⁽¹⁾ EFT nr. L 298 af 17. 10. 1989.

⁽²⁾ Dok. KOM(94) 96 endelige udg.

1. Kvaliteten af den udførte revision forringes?
2. De revisionsfirmaer, der i dag fuldt lovligt driver virksomhed i Grækenland, lider ubodelige tab?
3. At der skabes et monopol, ikke kun inden for Unionen men på verdensplan, til fordel for et enkelt revisionselskab?

⁽¹⁾ EFT nr. L 19 af 24. 1. 1980, s. 16.

⁽²⁾ EFT nr. L 19 af 24. 1. 1989, s. 24.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Mario Monti**

(23. maj 1995)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-587/95

af Mihail Papayannakis (GUE/NGL)

til Kommissionen

(6. marts 1995)

(95/C 257/17)

Om: Revisorerhvervet i Grækenland. Overtrædelse af artikel 90, 86 og 52 i traktaten om Den Europæiske Union

I 1991/92 foretog Den Græske Republik (i samråd med den kompetente tjenestegren i Kommissionen, GD XV, og ved enstemmig vedtagelse af artikel 75 i lov nr. 1969/91, artikel 32 i lov nr. 2076/92, det præsidentielle dekret nr. 226/92 samt det præsidentielle dekret nr. 121/93) en omstrukturering af revisorerhvervet i Grækenland med det formål at tilpasse den græske lovgivning til bestemmelserne i direktiv 89/48/EØF ⁽¹⁾ samt henstilling 89/49/EØF ⁽²⁾ og harmonisere lovbestemmelserne for revisorerhvervet med de bestemmelser, der gælder i samtlige medlemsstater uden undtagelse.

Dette lovgrundlag blev ændret ved artikel 18 i lov nr. 2231/94 samt artikel 3 i lov nr. 2257/94, og harmoniseringen gennemføres i øjeblikket ved udstedelsen af det præsidentielle dekret, som først og fremmest tager sigte på at tildele monopoler på området for lovbestemt revision til et konkret revisionselskab eller joint venture.

Fordi disse handlinger udgør en alvorlig overtrædelse af EU-traktatens artikel 90, 86, 52 og følgelig artikel 59, og der opstår konsekvenser, som er i direkte modstrid med Unionens målsætninger, bedes Kommissionen besvare følgende: Hvilke omgående foranstaltninger agter den at træffe for at forhindre, at dette nye lovgrundlag for revisorerhvervet i Grækenland indføres og undgå, at:

Kommissionen takker det ærede medlem for oplysningerne i dennes skriftlige forespørgsel.

Kommissionen vil foretage en dybtgående analyse af de græske love nr. 2231/94 og nr. 2257/94 samt af alle senere vedtagne nationale retsakter om udøvelse af revisionserhvervet i Grækenland med henblik på at undersøge, om der findes særlige eller eksklusive rettigheder for en indenlandsk erhvervsdrivende.

Hvorvidt særlige eller eksklusive rettigheder er forenelige med traktaten, skal i overensstemmelse med Domstolens retspraksis vurderes ifølge de forskellige bestemmelser, der henvises til i artikel 90, stk. 1, sammen med artikel 86.

I det foreliggende tilfælde vil Kommissionen vurdere ovennævnte nationale bestemmelser i lyset af EF-traktatens artikel 52, hvori der står, at de restriktioner, som er til hinder for fri etablering, skal ophæves, og som ved at forbyde enhver form for forskelsbehandling på grundlag af statsborgerskab sikrer, at erhvervsdrivende fra de øvrige medlemsstater behandles fuldstændig på lige fod med de erhvervsdrivende fra den pågældende medlemsstat, for så vidt angår optagelse og udøvelse af selvstændig erhvervsvirksomhed.

Kommissionen vil tillige undersøge de samme bestemmelser i lyset af traktatens artikel 59, hvori fastslås princippet om fri udveksling af tjenesteydelser.

Når ovennævnte analyse er færdig, forbeholder Kommissionen sig ret til i påkommende tilfælde at indlede den i EF-traktatens artikel 169 fastsatte procedure.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-594/95
af Hugh McMahon (PSE)

til Kommissionen
(6. marts 1995)
(95/C 257/18)

Om: Medlemsstaters manglende overholdelse af aftalte EU-regler om anerkendelse af kvalifikationer

Vil Kommissionen på baggrund af en lang række klager fra undervisere og jurister over, at visse medlemsstater, navnlig Tyskland, Italien og Frankrig, ikke overholder aftalte EU-bestemmelser, offentliggøre en fortegnelse over de sager inden for hvert enkelt område, den er i færd med at undersøge, og vil Kommissionen oplyse Parlamentet om, hvor mange sager, der er indbragt for Domstolen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Mario Monti
(18. maj 1995)

Det ærede medlem henvises til Kommissionens årsberetning til Parlamentet om tilsyn med anvendelsen af EF-retten — 1994 ⁽¹⁾. Beretningen står foran vedtagelse, og et eksemplar vil blive sendt direkte til det ærede medlem samt til Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

⁽¹⁾ Dok. KOM(95) 500.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-622/95
af Ilona Graenitz (PSE)
til Rådet
(10. marts 1995)
(95/C 257/19)

Om: Normer i EU's projekter med tredjelande

Hvilke af de i Fællesskabet fastsatte miljø- og sikkerhedsnormer finder formanden for Rådet (miljø) bydende nødvendige i projekter, som EU gennemfører sammen med tredjelande?

Svar
(3. august 1995)

De samarbejdsaftaler, som Fællesskabet har indgået med tredjelande eller grupper af tredjelande, indeholder speci-

fikke bestemmelser om det miljømæssige aspekt af samarbejdet.

Rådet har desuden vedtaget specifikke normer for hver berørt sektor, da disse normer afhænger af arten af projekterne. Således er f.eks. indførelse af affald til nyttiggørelse omfattet af bestemmelserne i afsnit IV i Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 ⁽¹⁾; Lomé-konventionen indeholder også forbud mod eksport af affald til AVS-staterne.

Der findes lignende bestemmelser, for så vidt angår stoffer, som nedbryder ozonlaget (forordning (EØF) nr. 594/91), handel med beskyttede arter (denne forordning er under drøftelse) og en række andre sektorer.

⁽¹⁾ EFT nr. L 30 af 6. 2. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-626/95
af Anita Pollack (PSE)

til Kommissionen
(9. marts 1995)
(95/C 257/20)

Om: EU's informationsteknologiske udgifter og indkøbspolitik

1. Hvad var EU's samlede udgifter for hver institution til informationsteknologi (IT) i 1992, 1993 og 1994 fordelt på

- a) hardware
- b) software
- c) IT-tjenesteydelser
- d) vedligeholdelse af hardware
- e) uddannelse?

2. Hvilke virksomheder var EU's vigtigste leverandører heraf, og hvor stor en procentvis andel tegnede de sig for af hver institutions udgifter i 1992, 1993 og 1994 til

- a) hardware
- b) software
- c) IT-tjenesteydelser
- d) vedligeholdelse af hardware
- e) uddannelse?

**Supplerende svar afgivet på Kommissionens vegne
af Erkki Liikanen
(21. juni 1995)**

1. Med hensyn til Kommissionen er udgifterne til informationsteknologi, der afholdes over driftbevillingerne, fordelt på følgende måde:

- a) hardware: 37,5 mio. ECU
- b) software: 10,7 mio. ECU
- c) IT-tjenesteydelser: 34,6 mio. ECU
- d) vedligeholdelse af hardware: 7,7 mio. ECU
- e) uddannelse: 1,6 mio. ECU.

2. Kommissionen fremsender svaret på det andet spørgsmål direkte til det ærede parlamentsmedlem samt til Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-649/95

af Raymonde Dury (PSE)

til Kommissionen

(10. marts 1995)

(95/C 257/21)

Om: Oversvømmelser

Under mødeperioden i januar 1994 opfordrede Europa-Parlamentet i forbindelse med forhandlingerne om oversvømmelser i Europa, og navnlig i Belgien, Kommissionen til at udarbejde et forslag om harmonisering af forsikringerne, så sådanne skader kunne blive dækket af private selskaber, og for at skabe et retsgrundlag, så Unionen kunne anvende en samordnet paneuropæisk strategi inden for fysisk planlægning.

Hvad har Kommissionen gjort i så henseende?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Monika Wulf-Mathies**

(10. maj 1995)

Kommissionen følger opmærksomt de foranstaltninger, medlemsstaterne træffer for at imødegå problemerne som følge af skader forårsaget af naturkatastrofer.

Hvis det under hensyntagen til nærhedsprincippet viser sig, at EF må medvirke, vil Kommissionen tage stilling til, hvilke foranstaltninger der skal træffes. Den vil tage hensyn til de tekniske og finansielle problemer i forbindelse med mulighederne for at forsikre forskellige typer risici, der betragtes som naturkatastrofer, og til begrænsningerne i kapaciteten på verdensmarkedet for forsikring og genforsikring. Desu-

den må der tages hensyn til, i hvilket omfang medlemsstaterne er udsat for de forskellige risici, der betragtes som naturkatastrofer.

Med hensyn til en paneuropæisk strategi for fysisk planlægning overvejer Kommissionen forslag, der vil give den europæiske politik for fysisk planlægning retshjemmel i EF-traktaten.

I forbindelse med overvejelser, der blev indledt med Kommissionens meddelelse »Europa 2000 + — samarbejde om fysisk planlægning«, som blev godkendt i juli 1994 ⁽¹⁾, understregede Kommissionen nødvendigheden af at udvikle grænseoverskridende samarbejde i de flodbækkener, der tilhører flere medlemsstater, med henblik på at behandle fælles problemer vedrørende fysisk planlægning, miljøbeskyttelse og økonomisk udvikling.

Kommissionen vil derfor undersøge muligheden for at deltage i grænseoverskridende pilotprogrammer, som vil gøre det muligt at samordne de foranstaltninger vedrørende fysisk planlægning, der er af betydning for forebyggelse af oversvømmelser. Kommissionen vil undersøge muligheden for at støtte bekæmpelse af oversvømmelser i forbindelse med et EF-initiativ, enten som led i et specifikt initiativ eller som led i et mere omfattende initiativ.

Der bør tages stilling til andre initiativer, f.eks. dem, der vedrører tørke, på samme måde.

⁽¹⁾ Dok. KOM(94) 354.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-746/95

af Celia Villalobos Talero (PPE)

til Kommissionen

(15. marts 1995)

(95/C 257/22)

Om: Støtte til turismen — projekter i Malaga

Kan Kommissionen oplyse, hvilke projekter der er truffet afgørelse om at gennemføre i Malaga på turistområdet, og angive fællesskabsstøttens størrelse, datoerne for projekternes godkendelse samt projekternes art?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Monika Wulf-Mathies**

(12. maj 1995)

Fællesskabets regionalstøtte til turistsektoren i regionen Andalusien ydes hovedsagelig ved hjælp af de interventionsformer, der er fastsat i forbindelse med gennemførelsen af EF-støtterrammen.

Kommissionen godkendte den 9. december 1994 det operationelle program for regionen Andalusien for perioden

1994—1999. Blandt foranstaltningerne i dette program er støtteordninger til fordel for turismen, som skal gøre det muligt for alle regionens virksomheder uden forudfastsatte territoriale begrænsninger at få del i støtten i overensstemmelse med de udvælgelseskriterier, der er fastsat i de nævnte ordninger.

Det ærede medlem henvises ligeledes til svaret på hans skriftlige spørgsmål E-730/95 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 222 af 28. 8. 1995, s. 13.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-817/95

af Philippe-Armand Martin (EDN)

til Kommissionen

(24. marts 1995)

(95/C 257/23)

Om: Vin og punktafgifter

Punktafgifter er behandlet i tre forskellige direktiver:

- direktiv om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed (92/12/EØF) ⁽¹⁾, som gør det muligt at fastlægge betingelserne for handelen med varer, der pålægges punktafgifter i Fællesskabet
- direktiv om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer (92/83/EØF) ⁽²⁾, som gør det muligt at fastlægge forskellige produktkategorier samt afgiftsordningen
- direktiv om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer (92/84/EØF) ⁽³⁾, som gør det muligt at fastlægge afgifts niveauer.

Hovedargumentet for at indføre en minimumspunktafgiftssats (som for øjeblikket er 0) er ikke, som man måske skulle tro, problemerne med at føre kontrol med og følge de produkter, der for øjeblikket er pålagt punktafgifter (i dette tilfælde vin), men det angives, at det er den manglende harmonisering af satserne, som er til hinder for gennemførelsen af det indre marked.

Vil det ikke være muligt at ændre direktivet om omsætningen af vin (92/12/EØF), når man konstaterer, at vinfirmaerne støder på administrative problemer under deres handel i Fællesskabet med forbrugerne eller ikke-godkendte erhvervsdrivende?

Da langt de fleste forhandlere, kooperativer og vinavlere ikke har en filial i alle medlemsstater, mener Kommissionen så ikke, at det drejer sig om at sikre, at princippet om fri konkurrence anvendes retfærdigt uanset virksomhedens størrelse?

Kunne der ikke gives erhvervsdrivende inden for vinsektoren tilladelse til ved handel af mindre omfang i Fællesskabet (i lighed med bestemmelserne i direktivet om omsætning (92/12/EØF) at se bort fra den obligatoriske fremgangsmåde, nemlig at det er skattemyndighedernes repræsentant, der meget ofte ansætter deres indkomst efter faste kriterier?

⁽¹⁾ EFT nr. L 76 af 23. 3. 1992, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 316 af 31. 10. 1992, s. 21.

⁽³⁾ EFT nr. L 316 af 31. 10. 1992, s. 29.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Mario Monti

(12. maj 1995)

Kommissionen er klar over, at små vinproducenter har problemer med at eksportere til andre medlemsstater, og følger dette spørgsmål. De vanskeligheder, det ærede medlem omtaler, grunder imidlertid i manglende harmonisering af afgiftssatserne, som fører til, at medlemsstater med højere afgifter må gribe ind for at beskytte deres indtægter.

Således afhænger f.eks. den korrekte opkrævning af afgifter på »salg over store afstande« af afgiftspligtige varer til dels af seljustits, idet refundering af afgiften i oprindelseslandet er afhængig af bevis for betaling af afgiften i bestemmelseslandet. Men hvad vin angår, opkræver de producerende medlemsstater slet ingen afgift, mens de forbrugende medlemsstater afkræver høje afgifter. Derfor opstår der kontrolproblemer, fordi der ikke er nogen afgift at refundere i oprindelseslandet.

Under disse omstændigheder vil Kommissionen have svært ved at foreslå en liberalisering af procedurerne, som det ærede medlem foreslår.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-837/95

af Glyn Ford (PSE)

til Rådet

(27. marts 1995)

(95/C 257/24)

Om: Den påtænkte tilbageholdelse af Munir Ceylan

Hvad har Rådet foretaget sig over for den tyrkiske regering, for så vidt angår den påtænkte tilbageholdelse af formanden for oliearbejdernes fagforening, Munir Ceylan, for at have offentliggjort en artikel, hvori han opfordrer arbejderne til at give udtryk for deres (ikke-voldelige) modstand mod den stigende bølge af menneskerettighedskrænkelser i det sydøstlige Tyrkiet?

Svar
(4. august 1995)

Som det ærede parlamentsmedlem ved, har Den Europæiske Union altid tillagt Tyrkiets territoriale integritet stor betydning og fordømt terrorismen, men den har samtidig aldrig undladt at udtrykke sin bekymring med hensyn til situationen vedrørende menneskerettighederne i Tyrkiet.

Den Europæiske Union ønsker et stabilt og demokratisk Tyrkiet. Den er overbevist om, at dette lands forankring i Europa vil hjælpe det med at gå i den rigtige retning. De tyrkiske myndigheder er udmærket klar over dette. De har bl.a. over for trojkaen den 23. marts 1995 forpligtet sig til at gennemføre de forskellige lovforslag vedrørende demokratisering og menneskerettigheder inden denne sommer. Disse foranstaltninger, og navnlig ændringen af terroristloven, vil gøre det muligt at løslade mange skribenter, journalister og politikere, der er blevet fængslet på grund af deres overbevisning.

For så vidt angår Munir Ceylan er han ifølge de oplysninger, Rådet har til rådighed, blevet løsladt fra det fængsel, hvor han var blevet anbragt på grund af, hvad han har skrevet. Munir Ceylan er fri og bliver ikke retsforfulgt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-861/95
af Dagmar Roth-Behrendt (PSE)
til Kommissionen
(29. marts 1995)
(95/C 257/25)

Om: EF-støtte til Berlin

I hvilken størrelsesorden og til hvilke foranstaltninger har Fællesskabet i 1993 og 1994 ydet Berlin støtte fra henholdsvis:

1. Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU)
2. Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Udviklings- og Garantisektionen
3. Den Europæiske Socialfond (ESF)
4. Fællesskabets forskningsprogrammer
5. Fællesskabets programmer i energisektoren
6. Fællesskabets miljøprogrammer
7. Andre fællesskabsprogrammer?

Supplerende svar afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Santer
(16. august 1995)

Som følge af omfanget af svaret, der indeholder mange tabeller, sender Kommissionen det direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-925/95
af sir Jack Stewart-Clark (PPE)
til Rådet
(3. april 1995)
(95/C 257/26)

Om: Eksport af torturapparater

Det hævdes, at virksomheder i Den Europæiske Union fortsat fremmer og sælger udstyr til sikkerhedsstyrker, som anvendes til tortur. Udstyret omfatter benlænker og stave til elektrochock.

Kan Rådet bekræfte, om dette er tilfældet, og i bekræftende fald oplyse, hvilke foranstaltninger det agter at træffe for at bringe denne handel til ophør?

Svar
(4. august 1995)

De af det ærede medlem omtalte påstande om eksport af udstyr, som er blevet misbrugt til formål, der krænker menneskerettighederne, og i denne sammenhæng også Europa-Parlamentets resolution af 19. januar 1995, har vagt Rådets opmærksomhed og ført til, at Rådet har udvekslet oplysninger om dette spørgsmål.

I den forbindelse er det blevet konstateret, at dette udstyr, der teknisk set ikke betragtes som krigsudstyr, ikke figurerer på listen over varer med dobbelt anvendelse, der kontrolleres på europæisk plan.

Udvekslingen af oplysninger om eksportkontrol, der vil blive fortsat, har også gjort det muligt at fastlægge, hvilke retsmidler medlemsstaterne har til at indføre kontrol med eksporten af disse varer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-971/95af **Amedeo Amadeo (NI)**til **Kommissionen***(31. marts 1995)**(95/C 257/27)**Om:* Konkurrence

Er Kommissionen i forbindelse med konkurrencepolitikken klar over nødvendigheden af en fuldstændig overensstemmelse med politikken for kontrol med virksomhedssammenslutninger?

Vil Kommissionen overveje et direktiv med henblik på at udvide EU's kompetenceområde og aktion inden for rammerne af revisionen af den nuværende forordning (EØF) nr. 4064/89 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ EFT nr. L 395 af 30. 12. 1989, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert**

(5. maj 1995)

Et af hovedmålene med fusionsforordningen er at undergive fusioner med fællesskabsdimension en fælles lovgivningskontrol og dermed sikre et fair marked for virksomheder i hele Fællesskabet. Dette opnås gennem forordningens one-stop shop-princip, hvorefter fusioner, der opfylder tærskelværdierne for en fællesskabsdimension, hører under Kommissionens enekompetence. Prøven i forordningen med hensyn til en virksomheds dominerende stilling afgør, om fusionerne er i overensstemmelse med fællesskabsretten. Derimod er virksomheder, der ligger under tærsklerne, omfattet af den nationale lovgivning i medlemsstaterne. Det er i høj grad anvendelse af subsidiaritetsprincippet, som Kommissionen går stærkt ind for. For at sikre, at dette princip anvendes korrekt, er det vigtigt, at tærskelværdierne for konstatering af, om der foreligger en fusion med fællesskabsdimension, er fastsat hensigtsmæssigt.

Det ærede medlem vil være bekendt med, at Kommissionen i 1993 gennemførte en grundig undersøgelse af situationen med hensyn til tærskelværdierne i fusionsforordningen efter forordningens gennemførelse. Resultatet af denne undersøgelse mundede ud i en rapport til Rådet om gennemførelsen af fusionsforordningen (juli 1993) ⁽¹⁾, hvor Kommissionen konkluderede, at der var stærke økonomiske argumenter til fordel for en nedsættelse af tærskelværdierne for bestemmelse af en fusion med fællesskabsdimension. I betragtning af de dengang gældende forhold mente Kommissionen, at det ville være hensigtsmæssigt at opnå mere erfaring med forordningen, inden der blev fremsat forslag om en revision. Den foreslog derfor, at man reviderede tærsklerne inden slutningen af 1996. Disse konklusioner blev støttet af Rådet i september 1993.

Det er hensigtsmæssigt at påbegynde revisionen af fusionsforordningen så hurtigt som muligt, og Kommissionen har allerede indledt arbejdet hermed. Det er målet at afslutte de indledende undersøgelser inden sommerferien og derefter fremsende et diskussionsoplæg til medlemsstaterne, Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg samt til andre interesserede parter i efteråret. Det er håbet, at Kommissionen vil kunne undersøge disse kommentarer og fremsætte et endeligt forslag til Rådet ved årets udgang.

Under undersøgelsesstadiet og inden de formelle kontakter vil Kommissionen tage kontakt med medlemsstaterne og andre EF-institutioner, selskaber, industrikredse og andre parter.

Dialogen med Europa-Parlamentet vil i denne forbindelse være vigtig for forslagens succes. Parlamentet var en af de mest aktive parter til at støtte nedsættelsen af tærsklerne i 1993, og dets støtte er af afgørende betydning.

⁽¹⁾ Dok. KOM(93) 385 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-986/95af **María Izquierdo Rojo (PSE)**til **Rådet***(7. april 1995)**(95/C 257/28)**Om:* EU's reaktion på volden i Algeriet

Agter EU at træffe forholdsregler mod den stigende vold og de blodige grusomheder, der hærger Algeriet?

Svar*(4. august 1995)*

Den Europæiske Union er fortsat meget bekymret over situationen i Algeriet. Som det ærede medlem ved, har Unionen ved flere lejligheder udtalt, at det tilkommer algerierne, og dem alene, at finde en fredelig løsning på krisen, der nødvendigvis skal bygge på en forsoning.

Den Europæiske Union hylder princippet om ikke-indgriben, men hilser samtidig ethvert initiativ, der kan fremme dialogen velkommen. Den har derfor med interesse noteret sig de seneste initiativer, der går ud på at opfordre alle aktører i det politiske liv i Algeriet til at nå til enighed om, hvordan man kan sikre en fredelig fremtid for Algeriet.

Unionen har hele tiden på det kraftigste fordømt brugen af vold i Algeriet, uanset fra hvilken side den kom. Den bekræfter på ny, at den lægger afgørende vægt på overholdelsen af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder uafhængigt af den enkeltes eller de politiske grupperingers politiske eller religiøse overbevisning.

Den Europæiske Union bekræfter på ny sin vilje til fortsat at arbejde for en politik, hvis formål er demokratisk udvikling og økonomisk strukturlægning i Algeriet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-987/95**af Gerardo Fernández-Albor (PPE)****til Kommissionen***(6. april 1995)**(95/C 257/29)*

Om: Fællesskabsinitiativer med henblik på forebyggelse af aldersbetinget mental svækkelse hos ældre

I henhold til en generel prognose forventes der i år 2000 at være omkring 100 mio. indbyggere på over 65 år i Den Europæiske Union.

Blandt de hyppigste problemer, der rammer denne befolkningsgruppe, kan nævnes aldersbetinget mental svækkelse, som gradvis ødelægger åndsevnerne, navnlig intelligensen og hukommelsen. Det ville derfor være ønskværdigt gennem de relevante organer at fremme oprettelse af særlige forskningscentre med henblik på forebyggelse af denne mentale ældningsproces.

Kan Kommissionen oplyse, om der på fællesskabsplan er taget nogen form for initiativ med henblik på oprettelse af centre, som skal forske i forebyggelse af den mentale ældningsproces og i genskabelse af ældre menneskers mentale aktivitet?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn**

(10. maj 1995)

De væsentligste fællesskabsinitiativer, der er gennemført på baggrund af problemerne omkring de stadigt ældre befolkninger, har været fællesskabsaktioner for ældre i perioden 1991—1993 og Det europæiske år for ældre og for solidaritet mellem generationerne i 1993. Disse aktioner har fremmet og støttet udveksling af nyskabelse og erfaringer på ældreområdet, og de har i særlig grad været koncentreret om at forbedre situationen for Fællesskabets gamle borgere og om at ændre holdningerne i forhold til det at blive ældre.

I Kommissionens nylige forslag til fremtidige aktioner ⁽¹⁾ planlægges det at videreføre dette arbejde, men i højere grad af fokusere på særlige interesseområder. Disse omfatter initiativer, der tilskynder til udveksling af god praksis og nyskabelse inden for fremme af aktiviteter for de ældre og forebyggelse af afhængighed.

Som led i opfølgningen af 1993-kampagneåret støtter Kommissionen et netværk af »erindringsprojekter«, som tager sigte på at anvende de ældres erfaringer og minder som et udtryks-, kommunikations- og terapiredskab. Dette netværk fremmer kontakt og forståelse mellem generationerne samtidigt med, at det også fremmer mental stimulering og kommunikation blandt ældre, der er afhængige af andre.

⁽¹⁾ Dok. KOM(95) 53 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-992/95**af Paul Lannoye (V)****til Kommissionen***(6. april 1995)**(95/C 257/30)*

Om: Grænseværdier for emissioner af dioxin fra kommunale forbrændingsanlæg

I november 1990 stillede jeg følgende spørgsmål til Kommissionen (skriftlig forespørgsel nr. 2743/90) ⁽¹⁾:

»Selv om Kommissionens grundlæggende princip ved udformningen af vilkårene for forbrændingsanlægs drift (direktiv 89/369/EØF ⁽²⁾ og 89/429/EØF ⁽³⁾) har været en nedbringelse af emissionerne af dioxiner, som bør være så lave som muligt, har den endnu ikke fastsat grænseværdier for disse emissioner. Hvornår vil Kommissionen fremsætte forslag til disse grænseværdier?«

Den 23. januar 1991 svarede Kommissionen, at der var nedsat en ekspertgruppe med det formål at gennemgå problemerne i forbindelse med dioxin-emissioner fra kommunale forbrændingsanlæg (undersøgelsen skulle ligeledes dække konsekvenserne af en begrænsning af dioxin-emissioner via bestemmelser i de to direktiver om forbrændingsanlæg). Samtidig anførte Kommissionen, at forslag om begrænsning af dioxin-emissioner først kunne forventes fremsat i slutningen af 1991.

Her fire år senere er der endnu ikke fastsat grænseværdier for sådanne emissioner.

1. Vil Kommissionen oplyse sammensætningen af ovennævnte ekspertgruppe?
2. Hvor fremskredet er ekspertgruppens arbejde? Vil Kommissionen give oplysninger om ekspertgruppens rapporter?

3. Hvornår vil Kommissionen kunne fremsætte forslag om en grænseværdi for dioxin-emissioner fra kommunale forbrændingsanlæg?

(¹) EFT nr. C 141 af 30. 5. 1991, s. 18.

(²) EFT nr. L 163 af 14. 6. 1989, s. 32.

(³) EFT nr. L 203 af 15. 7. 1989, s. 50.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard
(12. maj 1995)

1. Kommissionen ser sig ikke i stand til at meddele sammensætningen af den pågældende ekspertgruppe, eftersom medlemsstaterne hver gang har truffet beslutning om, hvem der skulle repræsentere dem på møderne.

2. Ekspertgruppens arbejde er afsluttet. Resultaterne af arbejdet i gruppen blev offentliggjort i en rapport vedrørende måling og kontrol af dioxin i november 1991, som også indeholdt:

- en beskrivelse af dioxinproblemet
- kilderne til dioxinmissioner, herunder de kommunale affaldsforbrændings-anstalter
- metoder til måling af dioxin
- teknologier til at reducere dioxinmissioner og
- henstillinger for fremtiden.

3. I øjeblikket arbejder Kommissionen på bestemmelser med henblik på at indføre nye standarder for kommunale affaldsforbrændingsanlæg. En emissionsgrænseværdi for dioxin er blandt disse bestemmelser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1059/95

af Ursula Schleicher (PPE)
til Kommissionen
(7. april 1995)
(95/C 257/31)

Om: Sundhedsproblemer som følge af migrationsbevægelser og turisme i EU

Den stadig stigende rejselyst hos EU's borgere, men også Unionens vedvarende tiltrækningskraft for migranter, som nu udgør 10 % af EU's befolkning, kan medføres sundhedsproblemer.

1. Har Kommissionen et overblik over sygdomme, der kan føres tilbage til disse persongrupper — migranter/ asylsøgere og turister?

2. Kan Kommissionen oplyse, om migranter og asylsøgere er omfattet af sundhedssystemet i de enkelte medlemsstater, og i bekræftende fald med hvilket resultat?

3. I hvilket omfang støtter Kommissionen foranstaltninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn
(30. maj 1995)

Kommissionen er klar over, at indrejse af statsborgere fra tredjelande, hvis sundhedsniveau er utilfredsstillende, kan medføre problemer for folkesundheden. Den er dog ikke i besiddelse af nøjagtige epidemiologiske data om migranternes, asylsøgere og turisternes sundhedstilstand, da den ikke har kompetence på dette område, der henhører under medlemsstaterne. Med hensyn til sundhedsspørgsmål er indvandrere og asylsøgere, der i princippet er statsborgere i tredjeland ikke omfattet af fællesskabslovgivningen som fastsat i artikel 56 i EF-traktaten og i Rådets direktiv 64/221/EØF (¹). Derfor er de lægeundersøgelser, som de skal gennemgå ved indreisen til Fællesskabets område eller i løbet af deres ophold, den pågældende medlemsstats ansvar. Kommissionen har ved flere lejligheder støttet den indsats, som de ikke-statslige organisationer, der udfører arbejde vedrørende migranter, gør på sundhedsområdet, navnlig inden for uddannelsesmæssig, sanitær og social forebyggelse.

(¹) EFT nr. 56 af 4. 4. 1964.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1068/95

af Carmen Díez de Rivera Icaza (PSE)
til Kommissionen
(7. april 1995)
(95/C 257/32)

Om: Turisme og miljø

Kan Kommissionen oplyse, hvilke projekter den har i gang med henblik på at integrere turisme og miljø?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christos Papoutsis
(2. juni 1995)

Kommissionen sponsorerede 23 projekter vedrørende turisme og miljø i 1992, som blev igangsat efter en indkaldelse af forslag (¹). Nærmere enkeltheder om 17 af disse projekter findes i publikationen »Tourism and the

environment in Europe« (turisme og miljø i Europa), som det ærede parlamentsmedlem samt Europa-Parlamentets Generalsekretariat vil få tilsendt et eksemplar af.

Der er offentliggjort endnu en indkaldelse af forslag ⁽²⁾ til demonstrationsprojekter vedrørende styring af besøgstal og trafikstyring og til etablering af et netværk til fremme af samarbejdet mellem de berørte sektorer og interessegrupper.

⁽¹⁾ EFT nr. C 51 af 26. 2. 1992.

⁽²⁾ EFT nr. C 106 af 27. 4. 1995.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1073/95

af Michel Rocard (PSE)

til Kommissionen

(7. april 1995)

(95/C 257/33)

Om: Nedsættelse og omlægning af arbejdstiden

Hvad er efter Kommissionens opfattelse begrundelsen for, at Rådet endnu ikke har truffet afgørelse om udkast til henstilling om nedsættelse og omlægning af arbejdstiden ⁽¹⁾, som Kommissionen forelagde for Rådet den 23. september 1983? Europa-Parlamentet tilsluttede sig udkastet i sin beslutning af 18. november 1983 ⁽²⁾, og det samme gjorde Det Økonomiske og Sociale Udvalg i sin udtalelse (84/C 23/19) af 23. og 24. november 1983 ⁽³⁾.

Påtænker Kommissionen at forelægge dette udkast til direktiv for Rådet endnu en gang?

⁽¹⁾ Dok. KOM(83) 543 endelig udg.

⁽²⁾ EFT nr. C 342 af 19. 12. 1983, s. 147.

⁽³⁾ EFT nr. C 23 af 30. 1. 1984.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn

(19. maj 1995)

Udkastet til henstilling om nedsættelse og omlægning af arbejdstiden var genstand for langvarige drøftelser i Rådets instanser i 1983 og 1984. Rådet (arbejds- og socialministrene) gennemførte på mødet d. 8. december 1983 indgående drøftelser af forslaget, der resulterede i, at De Faste Repræsentanters Komité fik til opgave at videreføre arbejdet med det formål at nå frem til en aftale. Denne videreførelse af arbejdet fandt sted i første halvdel af 1984.

Til trods for det omfattende arbejde, der er blevet udført på en række forberedende møder, måtte Rådet (arbejds- og socialministrene) på mødet d. 7. juni 1984 konstatere, at en enstemmig aftale om kompromisforslaget ikke var mulig. En delegation udtrykte stor tvivl om de eventuelle virkninger, som en nedsættelse af arbejdstiden ville få på beskæftigelsessituationen. Denne delegations holdning var ikke forenelig hverken med Kommissionens forslag eller med flertallet af de andre delegationers vilje til at finde frem til et kompromis. Der var i de følgende år ikke nogen tegn på en åbning.

I mellemtiden har Kommissionen truffet en række andre initiativer på dette område. Det mest relevante lovgivningsmæssige resultat er Rådets direktiv 93/104/EØF ⁽¹⁾ om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden, der blev vedtaget (med kvalificeret flertal) d. 23. november 1993. Da medlemsstaterne skal opfylde dette direktiv senest d. 23. november 1996, vil virkningerne først kunne mærkes om to år. Kommissionen henviser i øvrigt i sit svar på skriftlig forespørgsel E-429/95 ⁽²⁾ om samme emne til andre nyere initiativer truffet af Kommissionen for at tilskynde medlemsstaterne til at fjerne hindringerne for en bedre fordeling og en bedre tilrettelæggelse af arbejdstiden. Kommissionen støtter endvidere fortsat arbejdsmarkedets parters initiativer på dette område.

⁽¹⁾ EFT nr. L 307 af 13. 12. 1993.

⁽²⁾ EFT nr. C 145 af 12. 6. 1995.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1091/95

af Wolfgang Kreissl-Dörfler (V)

til Rådet

(13. april 1995)

(95/C 257/34)

Om: Udlændinges valgret og valgbarhed ved kommunale valg

I henhold til Maastricht-traktatens artikel 8 B, stk. 1, har enhver unionsborger, der har bopæl i en medlemsstat, hvor han ikke er statsborger, valgret og er valgbar ved kommunale valg i den medlemsstat, hvor han har bopæl. Rådet udstedte den 19. december 1994 et direktiv (94/80/EF) ⁽¹⁾, som præciserer og delvis atter begrænser denne kommunale valgret.

Den kommunale valgret i bopælslandet er både i Maastricht-traktaten og Rådets direktiv udtrykkeligt beholdt personer, der er statsborgere i en EU-medlemsstat. I EU lever der imidlertid også millioner af borgere uden statsborgerskab i en EU-medlemsstat, de såkaldte tredjelandsborgere. Disse borgere, som til dels allerede i årtier har opholdt sig legalt i Fællesskabet og er rodfæstet i deres by eller kommune (i lande som Tyskland, hvor »blodets ret« gælder, endog børn af indvandrere, der er født i landet), skal fortsat være udelukket fra enhver kommunal valgret.

Har Kommissionen kendskab til initiativer fra medlemsstaterne om også at give borgere fra tredjelande mulighed for at stemme ved kommunale valg?

Anser Kommissionen det for hensigtsmæssigt ikke kun (som anført i Rådets direktiv) »at fremme unionsborgernes integrering i deres bopælsland«, men også at lade de mennesker fra tredjelande, som allerede i årevis har opholdt sig i vore lande, være omfattet af denne integrering?

Vil Kommissionen anbefale et selvstændigt unionsborgerskab uafhængigt af statsborgerskabet i en medlemsstat, som vil gøre det muligt for borgere fra tredjelande, der er født i Den Europæiske Union eller har opholdt sig legalt i Fællesskabet i fem eller ti år, at stemme ved kommunale valg?

(¹) EFT nr. L 368 af 31. 12. 1994, s. 38.

Svar

(3. august 1995)

Ifølge artikel 8 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (EF) »har enhver, der er statsborger i en medlemsstat, unionsborgerskab«.

Ifølge traktaten kan således kun statsborgere i medlemsstaterne nyde rettighederne som følge af det unionsborgerskab, som traktaten indfører, i Den Europæiske Union, det vil her sige valgret og valgbarhed ved kommunale valg (EF-traktatens artikel 8 B, stk. 1) — som er nogle af bestanddelene i unionsborgerskabet.

Traktaten indeholder ingen bestemmelser om en harmonisering mellem medlemsstaterne af de rettigheder i forbindelse med valg, som statsborgere i tredjelande eventuelt kunne få del i.

Det er således op til hver enkelt medlemsstat, om den vil give udlændinge, der har bopæl i en medlemsstat, men ikke statsborgerskab og derfor ikke er unionsborgere, hvilket er tilfældet i adskillige medlemsstater, lov til at stemme eller stille op ved valg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1109/95

af José Valverde López (PPE)

til Kommissionen

(12. april 1995)

(95/C 257/35)

Om: Distribution af farmaceutiske produkter

Domstolen har beskæftiget sig med problematikken omkring de nationale regler om monopoler for distribution af farmaceutiske produkter (¹).

Har Kommissionen set sig nødsaget til at iværksætte konkrete handlinger som følge af disse domme?

Kan det berøre Rådets direktiv 92/25/EØF (²) om engrosforhandling af humanmedicinske lægemidler?

(¹) Dom af 21. 3. 1991 mod Delattre, sag C-369/88, og mod Monteil og Samanni, sag C-60/89.

(²) EFT nr. L 113 af 30. 4. 1992, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann

(30. maj 1995)

De domme, det ærede medlem citerer, var allerede Rådet, Parlamentet og Kommissionen bekendt, da det nævnte direktiv blev vedtaget.

Ved vedtagelsen af direktivet fandt den lovgivende instans det dog ikke hensigtsmæssigt at tilstræbe en harmonisering af de enkelte landes bestemmelser om monopolisering eller ej af distributionen af lægemidler.

Da der ikke er tale om problemer med hensyn til den offentlige sundhed eller hindring af samhandelen inden for Fællesskabet som følge af forskellen mellem de nationale bestemmelser på områder, har Kommissionen ikke til hensigt at forelægge et forslag om ændring af det pågældende direktiv.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1113/95

af Marie-Paule Kestelijn-Sierens (ELDR)

til Kommissionen

(12. april 1995)

(95/C 257/36)

Om: Pilotprojekter i esperanto

Tilhængere af esperanto som verdenssprog og som første fremmedsprog ser en voksende mulighed for, at dette sprog kan bruges som arbejdssprog i Unionen. Med udvidelsen af Unionen fra femten til måske tredive stater bliver problemet med de officielle sprog og arbejdssprogene jo meget større.

Esperanto er et sprog, man kan lære på kort tid.

Gennem undersøgelser har man desuden kunnet konstatere, at børn, der lærer esperanto, får et forspring frem for deres jævnaldrende både i generel udvikling samt — og navnlig — ved indlæringen af fremmedsprog.

Mener Kommissionen ikke, at det ville være hensigtsmæssigt at gennemføre esperanto-pilotprojekter (eller Funda-Pax-projektet, der gennemføres i samarbejde med

UNESCO) i en række skoler i Unionens medlemsstater med henblik på at kunne foretage en grundig og omhyggelig evaluering?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Édith Cresson
(17. maj 1995)**

Fællesskabets kompetence på uddannelsesområdet er fastlagt i artikel 126 i traktaten. Heri bestemmes det udtrykkeligt, at Fællesskabet skal bidrage til udviklingen af et højt uddannelsesniveau »med fuld respekt for medlemsstaternes ansvar for undervisningsindholdet og opbygningen af uddannelsessystemerne samt deres kulturelle og sproglige mangfoldighed«.

Kommissionen støtter undervisning i medlemsstaternes sprog og kulturer. Uddannelsesprogrammet SOCRATES, der blev vedtaget d. 14. marts 1995 (Rådets og Europa-Parlamentets afgørelse 819/95 ⁽¹⁾), indeholder udtrykkelige bestemmelser om støtte til initiativer, der bidrager til at forbedre kendskabet til medlemsstaternes sprog.

Fællesskabet lægger stor vægt på dets kulturelle arvs rigdom og forskelligartethed, som afspejles i dets sprog. Et sprog som esperanto har ikke den kulturelle og historiske rigdom, som et naturligt sprog har. Fremme af esperanto hører ikke til Kommissionens opgaver.

⁽¹⁾ EFT nr. L 87 af 20. 4. 1995.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1121/95
af Jannis Sakellariou (PSE)
til Kommissionen
(20. april 1995)
(95/C 257/37)**

Om: Optagelse af EU-borgere på valglisten

Finder Kommissionen den procedure acceptabel, som den bayerske delstatsregering har anvendt som et led i den nye lov om EU-borgeres ret til at deltage i kommunalvalg, der går ud på kun at optage ikke-tyske EU-borgere på valglisten til kommunalvalgene efter anmodning?

I bekræftende fald, hvorfor?

Mener Kommissionen ikke, at denne fremgangsmåde er en krænkelse af forbuddet mod forskelsbehandling i henhold til artikel 6 og artikel 8 B, stk. 1, i EU-traktaten?

I benægtende fald, hvorfor ikke?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Mario Monti
(7. juni 1995)**

Rådets direktiv 94/80/EF ⁽¹⁾ fastsætter de nærmere regler for valget ved kommunale valg for unionsborgere, der har bopæl i en medlemsstat, hvor de ikke er statsborgere. Ifølge dette direktivs artikel 7, stk. 1, kan unionsborgere udøve deres valgret i bopælslandet, hvis de har »udtrykt ønske derom«. Med betingelsen om, at der skal anmodes om optagelse på valglisten, søges unionsvælgerens frihed til at beslutte, om han vil stemme ved kommunevalg i bopælslandet, bevaret. Denne bestemmelse er af afgørende betydning, navnlig fordi der er stemmepligt i en række medlemsstater. Artikel 7, stk. 3, i Rådets direktiv 94/80/EF giver imidlertid medlemsstaterne mulighed for at indføre et system med automatisk optagelse på valglisten, hvis de samme regler gælder for landets egne vælgere.

Det kan således konkluderes, at medlemsstaterne enten fastsætter et system, hvor unionsborgerne optages på valglisten efter anmodning, eller et system med automatisk optagelse på valglisten, hvis samme system gælder for landets egne statsborgere. Ingen af de to fremgangsmåder kan betragtes som værende i strid med EU-traktatens artikel 8 B og 6.

⁽¹⁾ EFT nr. L 368 af 31. 12. 1994.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1214/95
af Anita Pollack (PSE)
til Rådet
(8. maj 1995)
(95/C 257/38)**

Om: Bæredygtig udvikling og verdenshavene

Har Rådet drøftet eventuel oprettelse af et internationalt panel om verdenshavene i lighed med det internationale panel om klimaændringer?

**Svar
(3. august 1995)**

Blandt punkterne i UNCED's Agenda 21 er beskyttelsen af verdenshavene og andre have udtrykkeligt nævnt (se kapitel 17 heri). På den tredje konference om bæredygtig udvikling, der blev afholdt i april 1995 i New York, blev det pålagt en intersessionel gruppe at behandle de pågældende spørgsmål. Den intersessionelle gruppe vil forelægge sin rapport på den fjerde konference om bæredygtig udvikling, der skal afholdes i 1996.

I betragtning af den betydning, som Det Europæiske Fællesskab tillægger problemer vedrørende verdenshavene, hilser det den intersessionelle gruppes mandat velkomment, og agter at deltage aktivt i arbejdet på fjerde konference om bæredygtig udvikling vedrørende dette spørgsmål.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1215/95

af Anita Pollack (PSE)

til Kommissionen

(28. april 1995)

(95/C 257/39)

Om: Landbrug og miljø

Er Kommissionen tilfreds med gennemførelsen af det femte miljøhandlingsprogram i forbindelse med den fælles landbrugspolitik, og vil den opstille en liste over foranstaltninger, som den finder nødvendige med henblik på en forbedring af gennemførelsen i forbindelse med den fælles landbrugspolitik?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler**

(16. juni 1995)

Landbruget blev udvalgt som en af målsektorerne i det femte miljøhandlingsprogram som følge af dets snævre sammenhæng med miljøet. I det femte miljøhandlingsprogram understregedes landbrugernes dobbelte rolle som producenter af landbrugsprodukter og beskyttere af miljøet. Det byggede på forslagene til reform af den fælles landbrugspolitik, som tog sigte på både det økonomiske mål at reducere overproduktionen og det miljømæssige mål at gøre arealudnyttelsen mindre intensiv. Reformens hovedelementer er en drastisk nedskæring af prisstøtten for korn, oliefrø, proteinafgrøder og (i mindre omfang) oksekød i kombination med en overgang til indkomststøtte, der ikke er afhængig af produktionen, ledsageforanstaltninger, som fremmer skovrejsning på landbrugsarealer, og miljøvenlige metoder i landbruget.

Som det fremgik af den foreløbige gennemgang af det femte miljøhandlingsprogram i 1994⁽¹⁾, udgør miljøforanstaltninger i landbruget et første og meget positivt skridt mod fuld inddragelse af miljøovervejelser i landbrugspolitikken. Tempoet og omfanget af denne inddragelse må imidlertid styrkes ved fremtidige tilpasninger af den fælles landbrugspolitik.

Inden udgangen af 1995 vil Kommissionen offentliggøre en gennemgang af politik og strategi i det femte miljøhandlingsprogram. Ved denne gennemgang vil der også blive taget hensyn til de første resultater af reformen af den fælles

landbrugspolitik, navnlig resultaterne af programmerne for miljøforanstaltninger i landbruget, som for øjeblikket er ved at blive evalueret.

I forbindelse med denne gennemgang overvejer Kommissionen foranstaltninger som indikatorer for miljøet i landbruget, frivillige aftaler og øko-certificering af et produkts livscyklus med det formål at fremme en helhedsopfattelse af et bæredygtigt landbrug og udvikling i landdistrikterne.

(¹) Dok. KOM(94) 453 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1216/95

af Anita Pollack (PSE)

til Kommissionen

(28. april 1995)

(95/C 257/40)

Om: Konventionen om klimaforandringer og agenda 21

Vil Kommissionen opstille en fortegnelse over alle de af dens projekter — med angivelse af støttebeløb — som EU til dato har gennemført som led i Rio-forpligtelserne med henblik på at fremme, lette og finansiere adgang til og overførsel af miljøvenlig teknologi og viden til tredjelande?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard**

(14. juli 1995)

Kommissionen har indtil nu gjort en stor indsats for at føre forpligtelserne fra Rio-konferencen ud i livet. Den anden rapport fra Fællesskabet til Kommissionen for Bæredygtig Udvikling (CSD) vedrørende de fremskridt, der er gjort med gennemførelse af Agenda 21⁽¹⁾, drøftedes på CSD's tredje samling, som fandt sted i april 1995.

Inden for rammerne af konventionen om klimaændringer skal Fællesskabet aflægge beretning om sine aktiviteter til bekæmpelse af klimaændringer. En samlet oversigt over disses aktiviteter, herunder samarbejdet med tredjelande, sendtes i marts 1995 til konventionens sekretariat⁽²⁾. Denne rapport omfatter fremme og finansiering af adgang til og overførsel af miljøvenlig teknologi og knowhow til tredjelande.

På dette stadium er Kommissionen endnu ikke i stand til at opstille en liste over alle de, der er finansieret siden Rio-konferencen med henblik på overførsel af teknologi. Det vil være vanskeligt blandt alle miljø- og energiprojekter at finde frem til netop dem, der udelukkende drejer sig om overførsel af teknologi. Teknologioverførsel indgår ofte kun

som en af komponenterne i et projekt, der også kan omfatte infrastruktur-mæssige og institutionelle komponenter.

(¹) Dok. SEK(94) 2172.

(²) Dok. SEK(95) 451.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1218/95

af Jaak Vandemeulebroucke (ARE)

til Kommissionen

(28. april 1995)

(95/C 257/41)

Om: KONVER-støtte

I forbindelse med fællesskabsinitiativet KONVER stillede provinsen West-Vlaanderens (B) udviklingsorgan forslag om støtte til tre arrondissementer.

Af disse arrondissementer (Brugge, Roeselare og Oostende) udvalgte Kommissionen kun arrondissementet Brugge.

Kommissionen bedes oplyse, hvilke be væggrunde den har haft til dette valg.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Monika Wulf-Mathies

(24. maj 1995)

I Kommissionens meddelelse til medlemsstaterne om retningslinjer for operationelle programmer eller globallån under EF-initiativet KONVER (¹) fastsættes det i punkt 5.1, at områderne for at være støtteberettigede skal opfylde en af følgende betingelser:

- de har mistet mindst 1 000 arbejdspladser i forsvarssektoren siden den 1. januar 1990
- det samlede antal arbejdspladser i forsvarssektoren, som er gået tabt siden den 1. januar 1990, eller som det officielt er bebudet vil gå tabt i fremtiden, beløber sig til 1 000 eller derover
- det samlede antal arbejdspladser i forsvarssektoren, som er gået tabt siden den 1. januar 1990, eller som risikerer at gå tabt, beløber sig til 1 000 eller derover.

Under hensyntagen til disse kriterier har de af de belgiske myndigheder anmeldte områder Roeselare og Oostende ikke kunnet medtages på den liste, Kommissionen vedtog den 21. december 1994 over støtteberettigede områder under KONVER.

De meddelte tal for disse to områder er:

Roeselare	Tab siden den 1. januar 1990	480
	Officielt bebudede tab	105
Oostende	Tab siden den 1. januar 1990	63
	Officielt bebudede tab	69

De belgiske myndigheder har ikke indsendt oplysninger vedrørende det tredje kriterium.

(¹) EFT nr. C 180 af 1. 7. 1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1238/95

af José Valverde López (PPE)

til Kommissionen

(28. april 1995)

(95/C 257/42)

Om: Socioøkonomiske miljøaspekter

Et af målene med det firårige program, som sluttede i 1992, fra Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene var at udarbejde dokumenter om folkesundhed, sikkerhed, miljøbeskyttelse etc. En af målsætningerne med det nye program for 1993—1996 er at fremme en bæredygtig og integreret udvikling af de socioøkonomiske og miljømæssige aspekter ved leve- og arbejdsvilkårene.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke undersøgelser og rapporter om disse spørgsmål der er blevet udarbejdet og er tilgængelige?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn

(22. juni 1995)

De socioøkonomiske aspekter af miljø- og udviklingspolitikkerne har haft et særligt kapitel i Institutets arbejdsprogram siden 1993. Der er tale om følgende projekter:

- Virksomheden og miljøet — regionale og lokale samarbejdsinitiativer i de sydeuropæiske medlemsstater. En sammenfattende rapport baseret på resultaterne af alle undersøgelser er under udarbejdelse.
- Beskæftigelse og bæredygtig udvikling. Dette projekt omfatter forskning i omkostninger og fordele, betingelser og overgangsforanstaltninger, der er nødvendige for at realisere beskæftigelsespotentialer ved markedsbaserede instrumenter, radikale ændringer i sektorer og virksomhedspraksis, samt lokalsamfunds og enkeltper-

soners rolle i den forbindelse. Der er udgivet en rapport om jobskabelsmuligheder forbundet med bæredygtig udvikling.

- Undervisning i miljøstyring (industri og bæredygtighed). Den første rapport om miljø- og ressourcestyring og uddannelse er udgivet.
- Nyskabelser til forbedring af bymiljøet. En oversigt over nyskabende projekter, der skal skabe bæredygtighed i byerne, er blevet fulgt op af fire hovedforskningsområder. De udgivne skrifter og rapporter omfatter tolv arbejdspapirer (nationale rapporter) om byfornyelse i medlemsstaterne: »Nyskabelser til Forbedring af Bymiljøet — en europæisk oversigt«, og omhandler en europæisk konference om nyskabelser i bymiljøet, som fandt sted i Sevilla den 6. til 8. oktober 1993, og byfornyelse og jobskabelse.
- Mellemstore byer og socioøkonomisk og miljømæssig udvikling på regionalt plan. Projektet er baseret på case-studier over udvalgte mellemstore byer (især i perifere regioner), og man søger her at belyse muligheder, problemer og perspektiver og ser på, hvilke instrumenter og foranstaltninger der er nødvendige for lokaludviklingen. Der er blevet udviklet en række indikatorer for bæredygtighed for hver enkelt by. Af publikationer findes der »Visioner og Aktioner for Mellemstore Byer« (et oplæg til en workshop i Volos), »Indikatorer for Bæredygtighed for Mellemstore Byer« (et oplæg til en workshop i Oviedo) og »Visioner og Aktioner for Mellemstore Byer« — rapporter til europæiske workshops i Alicante, Volos og Oviedo.
- Europæiske workshops om økoprodukter. Disse workshops skal finde sted den 1. til 9. november 1995, og man vil afprøve de designmetodologier, der er kortlagt og udviklet som led i forskningen om forbindelsen mellem arbejdsmiljø og det ydre miljø, med hensyn til design, fremstilling og forbrug af produkter, der overholder kravene til bæredygtig udvikling. Der er udgivet en publikation om nye materialer til miljømæssig design.
- Arbejdsmarkedets parter samarbejde om miljøet. Der er udarbejdet en sammenfattende rapport om forholdet mellem arbejdsmarkedets parter og miljøet, som er baseret på en række case-studier. Af tilgængelige publikationer findes der »Forholdet mellem Arbejdsmarkedets Parter og Miljøet« og »Forholdet mellem Arbejdsmarkedets Parter og Miljøet: ti lande under mikroskop, bind I og II«.
- Europæisk rundbordskonference om arbejdsmarkedets parter samarbejde om og rolle i miljøet, der blev afholdt den 21. og 22. september 1994.
- Miljøperspektiver og livskvalitet år 2010. En rapport baseret på nationale undersøgelser og andet materiale vil blive udgivet senere.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1244/95

af Daniel Cohn-Bendit (V)

til Kommissionen

(20. april 1995)

(95/C 257/43)

Om: Støtte til udbredelsen af uafhængig information i det tidligere Jugoslavien

Europa-Kommissionen har siden de første konflikter i det tidligere Jugoslavien støttet forskellige uafhængige aviser, tv- og radiosendere plus andre aktiviteter, der har til formål at udbrede uafhængig information. Denne politik er et væsentligt middel til at mindske konflikten.

Kan Europa-Kommissionen give os en fuldstændig fortegning over dens aktiviteter på dette område og støtte i den enkelte tilfælde siden 1992?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans Van den Broek

(19. maj 1995)

Efter forslag fra Kommissionen oprettede budgetmyndigheden i 1994 budgetposten B7-5201 »Fællesskabsforanstaltninger til støtte for demokratiet og fredsprocessen i republikkerne fra det tidligere Jugoslavien«.

I overensstemmelse med de af Parlamentet godkendte kriterier er der bl.a. ydet bevillinger til de uafhængige medier (presse, radio, fjernsyn) fordelt som følger:

1. Centre de coordination de la Fédération des journalistes (FIJ) og de Fédération internationale des éditeurs de journaux (FIEJ) — Ljubljana. Fonds d'urgence pour les médias et Services de consultance. EF-bidrag: 250 000 ECU
2. Støtte til Réseau AIM de journalistes indépendants dans l'ex-Yougoslavie. EF-bidrag: 90 000 ECU
3. Støtte til NTV (iværksat af UNESCO) — Bosnien-Herzegovina. EF-bidrag: 80 000 ECU

4. Radio Tuzla (iværksat af La maison internationale de Rennes) Bosnien-Herzegovina. EF-bidrag: 38 000 ECU
5. Vecernje Novine (avis) — Bosnien-Herzegovina. EF-bidrag: 40 000 ECU
6. Dani (avis) — Bosnien-Herzegovina. EF-bidrag: 35 000 ECU
7. Radio Ozalj — Kroatien. EF-bidrag: 15 000 ECU
8. Feral Publishing House (iværksat af Press Now — Stichting Recht van Spreken) — Kroatien. EF-bidrag: 30 000 ECU
9. Arkzin (avis) — Kroatien. EF-bidrag: 30 000 ECU
10. Labin Art Express — Radio — Kroatien. EF-bidrag: 16 000 ECU
11. Borba (avis) — Serbien. EF-bidrag: 60 000 ECU
12. Svetlost (News Magazine) — Serbien. EF-bidrag: 25 000 ECU
13. Vreme News Magazine — Serbien. EF-bidrag: 20 000 ECU
14. Association of independent electronic media, Anem — Serbien. EF-bidrag: 90 000 ECU
15. Beta News Agency, Serbien. EF-bidrag: 20 000 ECU
16. TV Studio B — Serbien. EF-bidrag: 25 000 ECU
17. Koha weekly magazine, Kosovo. EF-bidrag: 33 000 ECU
18. Zeri (avis), Kosovo. EF-bidrag: 25 000 ECU
19. Monitor Weekly news magazine — Montenegro. EF-bidrag: 25 000 ECU
20. Aniz (avis) — Niksic Onogost Standard — Montenegro. EF-bidrag: 12 000 ECU
21. Independent Association of Journalists of Vojvod na, Nezavisni — Vojvodine. EF-bidrag: 20 000 ECU
22. Radio Libertas — Fyrom. EF-bidrag: 20 000 ECU

Kommissionen meddeler det ærede medlem, at der omgående vil blive sendt en beretning om den ydede støtte i 1994 til Parlamentet.

I første kvartal 1995 har Kommissionen ydet en supplerende støtte på 105 500 ECU til avisen Borba og et beløb på 278 000 ECU til Centre de coordination des médias i Ljubljana og til en nødbistandsfond til mediernes, der forvaltes af la Fédération internationale des journalistes og la Fédération internationale des éditeurs de journaux.

Kommissionen har til hensigt at anvende over halvdelen af 1995-bevillingerne på budgetpost B7-5201 til støtte af de uafhængige medier.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1245/95

af Ralf Walter (PSE)

til Kommissionen

(28. april 1995)

(95/C 257/44)

Om: Afdækning af insolvensrisikoen for så vidt angår ungdomsorganisationer

1. Kan Kommissionen i Unionens medlemsstater konstatere en passende gennemførelse af EU-direktiverne, der afdækker risikoen for rejsearrangørers insolvens?

2. Hvorledes ser Kommissionen på det forhold, at gennemførelsen af dette EU-direktiv f.eks. i Forbundsrepublikken Tyskland medfører, at også ikke-kommercielle udbydere, navnlig de frie organisationer bag ungdomsforsorgen, tvinges til omkostningsmæssig afdækning af en insolvensrisiko, der i praksis ikke findes?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Emma Bonino

(7. juni 1995)

Med hensyn til garanti mod insolvensrisiko hos rejsearrangøren gælder Rådets direktiv 90/314/EØF af 13. juni 1990 om pakkerejser ⁽¹⁾. I direktivets artikel 7 bestemmes det, at den rejsearrangør og/eller formidler, der har part i kontrakten, skal godtgøre at han stiller tilstrækkelig garanti til i tilfælde af insolvens eller konkurs at sikre tilbagebetaling af erlagte beløb og hjemtransport af forbrugeren. Formålet med den nævnte artikel er, at rejsearrangøren og/eller formidler skal kunne dokumentere at råde over tilstrækkelig sikkerhed i tilfælde af insolvens eller konkurs. Det er overladt til medlemsstaterne selv at bestemme, hvorledes de omsætter denne forpligtelse.

Ved den første summariske gennemgang af de retsakter, som de medlemsstater, der allerede har transponeret direktivet, har meddelt Kommissionen, kunne Kommissionen konstatere, at disse retsakter med hensyn til dækning af insolvensrisiko i al væsentligt er i overensstemmelse med fællesskabsretten. For indeværende gennemfører Kommissionen en indgående kontrol af de enkelte omsatte foranstaltninger, som allerede er meddelt. Endvidere skal endelig traktatbrudsproceduren mod tre medlemsstater (Grækenland, Spanien og Irland) på grund af manglende meddelelse af de til national ret omsatte foranstaltninger nævnes.

Med hensyn til inddragelsen af ikke-kommercielle udbydere kan Kommissionen henvise til, at direktivets anvendelses-

område i alt væsentligt bestemmes ved direktivets artikel 2 og de deri indeholdte legaldefinitioner, som nærmere beskriver de kontraherende parter og den aftalemæssige bestemte genstand, som direktivet omfatter. Ifølge denne artikel forstås i dette direktiv ved rejsearrangør en person, der jævnligt arrangerer pakkerejser og sælger eller udbyder disse til salg enten direkte eller gennem en formidler. Ved formidler forstås en person, der sælger eller udbyder en pakkerejse tilrettelagt af arrangøren til salg. Den tredje kontraherende part er i direktivet forbrugeren, dvs. den person, der køber eller erklærer sig villig til at købe en pakkerejse (hovedkontrahenten), eller enhver person i hvis navn hovedkontrahenten forpligter sig til at købe pakkerejsen (de øvrige modtagere), eller enhver person, til hvilken hovedkontrahenten eller en af de øvrige modtagere overdrager pakkerejsen (overtageren). Aftalens genstand er en pakkerejse, dvs. en på forhånd fastlagt kombination af mindst to af nedenstående elementer, der sælges eller udbydes til salg til en samlet pris, og når ydelsen har en varighed på over 24 timer eller omfatter en overnatning:

- transport
- indkvartering
- andre turistmæssige ydelser, som udgør en væsentlig del af pakkerejsen, men som ikke er direkte knyttet til transport eller indkvartering.

Såfremt en medlemsstat ved transponeringen af direktivet om pakkerejser til national ret følger disse forpligtelser, handler medlemsstaten i overensstemmelse med fællesskabsretten. I øvrigt har medlemsstaten i henhold til direktivets artikel 8 mulighed for at vedtage eller opretholde

strengere bestemmelser til beskyttelse af forbrugerne på det område, der er omfattet af dette direktiv.

(¹) EFT nr. L 158 af 23. 6. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1249/95

af James Provan (PPE)

til Kommissionen

(5. maj 1995)

(95/C 257/45)

Om: EU-fiskerflåders tonnage

Kan Kommissionen oplyse, hvor mange fartøjer og hvor stor bruttoregister-tonnage Det Forenede Kongeriges, Irlands, Danmarks, Nederlandenes, Frankrigs, Spaniens og Portugals fiskerflåder talte i årene 1973, 1983 og 1993?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Emma Bonino

(16. juni 1995)

I 1973 blev statistikkerne vedrørende fiskerflåderne ført af de nationale myndigheder og var baseret på kriterier, der var helt forskellige fra dem, der anvendes af Kommissionen. Nedenstående oversigt viser derfor kun sammenlignelige data for 1983 og 1993 samt 1987 for at medtage Portugal og Spanien efter tiltrædelsen.

Medlemsstat	Fiskerflåde (FUP I)		Fiskerflåde (FUP II)	Fiskerflåderegister	
	Situationen pr. 31. december 1983		1. januar 1987	Situationen pr. 31. December 1993	
	Fartøjer	Bruttoregister-ton	Bruttoregister-ton	Fartøjer	TON14 (¹)
Danmark	3 320	120 298	136 680	3 303	96 242
Spanien	f.i. (²)	f.i. (²)	631 838	19 013	570 913
Frankrig	9 312	192 807	209 560	7 021	187 667
Irland	576	32 000	58 845	1 435	55 259
Nederlandene (³)	1 041	131 000	128 728	538	142 282
Portugal	f.i. (²)	f.i. (²)	208 670	13 131	147 425
Det Forenede Kongerige	7 012	178 184	206 934	11 055	249 574
I alt	21 261	654 289	1 581 255	55 496	1 449 362

(¹) TON 14 er London-tonnagen hvis defineret eller hvis ikke, tonnagen under Oslokonventionen eller hvis ingen af disse, en national tonnage.

(²) f.i. foreligger ikke (før tiltrædelsen).

(³) De nederlandske myndigheder er begyndt at »rense« deres flåderegister og har fjernet ca. 1 000 fartøjer, som var lystfartøjer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1261/95

af Mihail Papayannakis (GUE/NGL)

til Kommissionen

(5. maj 1995)

(95/C 257/46)

Om: Vådområdet ved Schinia i Marathon kommune

I henhold til klager fra lokale instanser gøres der indgreb i området Schinia i Marathon kommune med henblik på at omdanne vådområdet ved Schinia til byggegrunde og sælge disse til opførelse af sommerhuse. Det bør understreges, at der langs kysterne i det østlige Attika er foretaget omfattende lovovertrædelser hvad angår byggeri og landskabsplanlægning, og at vådområdet ved Schinia efterhånden er den eneste miljømæssige arv i området med uerstattelige miljøværdier.

I henhold til Kommissionens femte handlingsprogram på miljøområdet er kystområder, hvor landmiljøet møder havmiljøet, yderst følsomme, hvorfor Rådet (miljø) i marts anmodede Kommissionen om at stille forslag vedrørende en mere generel fællesskabsstrategi for en integreret forvaltning af kystområder, som vil kunne udgøre en konsekvent miljømæssig ramme for integrerede former for udvikling i henhold til princippet om en bæredygtig udvikling.

Da de perspektiver for »udvikling«, der fremstår som følge af de planlagte ændringer i området Schinia indebærer betydelige ændringer af landskabet og helt klart afviger fra alle EU's retningslinjer for beskyttelse af miljøet, bedes Kommissionen oplyse, om den har til hensigt at anmode de ansvarlige græske myndigheder om oplysninger og forklaringer på, hvorledes disse ændringer stemmer overens med Rådets (miljø) beslutning om en integreret forvaltning af kystområder?

Kan Kommissionen give os sikkerhed for, at den vil gribe ind over for den græske regering med henblik på at den afstår fra ovennævnte planer?

Anser Kommissionen det for hensigtsmæssigt, at den efter en eventuel anmodning giver økonomisk støtte fra strukturfondene, således at der også i det pågældende område ved Schinia sikres en effektiv gennemførelse af strategien til integreret forvaltning af kystområder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard

(6. juli 1995)

Vådområdet i Schinias tæt ved byen Marathon er blevet udlagt som en biotop af stor betydning for naturbeskyttelsen som led i Fællesskabets CORINE-program. Oversigten »Corine-Biotopes«, som stammer fra 1989, er ved at blive

ajourført som led i en evaluering af den græske naturarv med støtte fra LIFE-programmet. De græske myndigheder vil på grundlag heraf etablere landets nationale liste over lokaliteter, som rummer naturtyper fra bilag I samt dyre- og plantearter fra bilag II til Rådets direktiv om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (92/43/EØF)⁽¹⁾. I tidsrummet 1995—1998 vil Kommissionen og medlemsstaterne i fællesskab på grundlag af de nationale lister, suppleret efter behov, etablere Natura 2000-nettet over særligt beskyttede områder.

Dialogen med myndighederne skal finde sted inden for de ovenfor anførte rammer. Rådets resolution om kystområder giver ikke Kommissionen mandat til at gribe ind i forbindelse hermed.

En række forskellige fællesskabsinstrumenter gør det muligt at yde støtte til projekter, som tager sigte på integreret planlægning af kystområder. Dog gælder det for strukturfondenes vedkommende, at der ikke ydes finansiel støtte til enkeltprojekter, men at støtten indgår i overordnede forvaltningsprogrammer, som omfatter særforanstaltninger svarende til hver enkelt regions udviklingsmæssige prioriteter. Det er dernæst op til den pågældende medlemsstat at udvælge de projekter, den vil finansiere inden for rammerne af hver enkelt foranstaltning under disse programmer.

Hvad angår den pågældende konkrete sag, rummer hverken det græske miljøbeskyttelsesprogram eller regionalprogrammet for Attika foranstaltninger til forvaltning af kystområder, inden for hvis rammer finansieringen af et sådant projekt ville kunne finde sted.

⁽¹⁾ EFT nr. L 206 af 22. 7. 1992, s. 7.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1289/95

af Christine Oddy (PSE)

til Rådet

(10. maj 1995)

(95/C 257/47)

Om: Menneskerettigheder i Pakistan

Ifølge det amerikanske udenrigsministeriums årsberetning for 1994 om menneskerettighederne i Pakistan er politiske og andre former for drab stadig et alvorligt problem. Der er troværdige vidneudsagn om, at politiet har tortureret og på anden måde mishandlet tilbageholdte, og at der foretages masseanholdelser med henblik på at undertrykke indre uroligheder.

Hvilke skridt vil Rådet tage for at sikre, at menneskerettighederne overholdes i Pakistan?

Svar*(1. august 1995)*

Den Europæiske Union følger nøje udviklingen i menneskerettighedssituationen i Pakistan. Den Europæiske Unions betænkeligheder på dette område er ofte kommet til udtryk i henvendelser — også på højeste niveau — og erklæringer.

Den Europæiske Union støtter aktivt den pakistanske regerings bestræbelser på at forbedre den lovgivningsmæssige ramme og indføre juridiske instrumenter, der gør det muligt at sikre, at menneskerettighederne overholdes bedre end nu. Den Europæiske Unions erklæring af 28. februar 1995, hvori den udtrykker tilfredshed med Massih-brødrenes frifindelse, skal ses som led i disse bestræbelser. Den Europæiske Union har gentagne gange slået til lyd for ophævelse eller en gennemgribende ændring af »loven om blasfemi«, der undertiden er blevet misbrugt og især rammer religiøse mindretal.

Forringelsen af den offentlige sikkerhed, særlig i Karachi og byens provins, har ligeledes været genstand for gentagne henvendelser fra EU. Udover disse enkelttilfælde er Den Europæiske Union fortsat yderst kritisk over for enhver form for magtmisbrug, og den anvender alle de politiske kanaler, der står til rådighed, for at fremføre sine betænkeligheder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1305/95af **Alexandros Alavanos (GUE/NGL)**til **Kommissionen***(5. maj 1995)**(95/C 257/48)**Om: Menneskelige ressourcer og mobilitet*

Særprogrammet for forskning og teknologisk udvikling inden for menneskelige ressourcer og mobilitet (92/217/EØF) ⁽¹⁾ giver unge forskere mulighed for at arbejde i teams eller laboratorier i andre medlemsstater. Ofte har forskere, der kommer fra en medlemsstat, f.eks. Grækenland, studeret og fundet arbejde i en anden medlemsstat.

Mener Kommissionen ikke, at disse forskere, der er beskæftiget i et andet land i Unionen, burde deltage i programmet og inviteres til Grækenland? Kan Kommissionen tilslutte sig, at denne mulighed har særlig betydning for lande, hvor forskningen er på et lavere stade, og hvis bedste forskningskapaciteter i overvejende grad har taget permanent ophold i andre lande i Unionen med høj forskningsmæssig og teknologisk udvikling? Mener Kommissionen ikke, at kon-

takter via programmet »menneskelige ressourcer og forskermobilitet« kan være til stor gavn for begge parter, og navnlig for forskning i de mindst udviklede medlemsstater?

⁽¹⁾ EFT nr. L 107 af 24. 4. 1992, s. 1.**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Édith Cresson***(12. juni 1995)*

En af de betingelser, som EU-borgerne skal opfylde i forbindelse med særprogrammet »Menneskelige ressourcer og forskermobilitet« er, at de skal gennemføre deres forskningsprojekt i et laboratorium, der ligger i en anden medlemsstat end den, de er statsborgere i, eller et tredjeland, der har tilsluttet sig programmet. Desuden må ansøgerne kun have udført deres sædvanlige aktivitet i værtslandet i to år, før de indsender deres ansøgning. Ved at kræve disse betingelser opfyldt i deres helhed følges princippet om forskermobilitet i hele Europa, hvad der er et af hovedformålene med programmet (Rådets beslutning 92/217/EØF og de bestemmelser, som Kommissionen har vedtaget til gennemførelse af denne beslutning efter samstemmende udtalelse fra programudvalget).

For at sikre, at stipendiater fra Fællesskabets dårligst stillede områder kan vende tilbage til deres hjemegn, kan der i forbindelse med programmet for menneskelige ressourcer og mobilitet tildeles yderligere stipendier til unge forskere, der har fået uddannelsesstipendium til forskning (på postdoktoralt niveau) i et andet land end deres hjemland og ønsker at vende tilbage for at arbejde i deres hjemegn. Det drejer sig om etårige stipendier, der giver disse unge forskere mulighed for at vende tilbage til deres hjemegn og deltage i et forskningsarbejde der.

I forbindelse med det nye program »Forskeruddannelse- og mobilitet« (1994—1998) har man udbygget de foranstaltninger, der tager sigte på at udvikle forskningen i Fællesskabets dårligst stillede regioner.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1308/95af **Wim van Velzen (PSE)**til **Kommissionen***(12. maj 1995)**(95/C 257/49)**Om: Diabetesforskning*

Hvordan erklærer Kommissionen, at diabetes mellitus ikke er medtaget som en del af vigtig medicinsk forskning i det

fjerde rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration?

Agter Kommissionen at træffe andre foranstaltninger til bekæmpelse af denne sygdom?

Føler Kommissionen sig ikke opfordret hertil på grundlag af St. Vincent-erklæringen som Verdenssundhedsorganisationen vedtog i 1991?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Édith Cresson**

(12. juni 1995)

Det fjerde rammeprogram medtager diabetes som et af forskningsemnerne under forskningsområde nr. 4 »forskning i stærkt samfundsbelastende sygdomme« i programmet for sundhed og biomedicinsk forskning Biomed 2.

Kommissionen kender henstillingerne i St. Vincent-erklæringen om diabetes.

Med hensyn til præventive foranstaltninger kan der gives fællesskabsstøtte via et antal aktioner og programmer, bl.a. til fordel for ældre og handicappede, i særdeleshed programmet vedrørende sundhedsfremme, sundhedsoplysning og sundhedsuddannelse i forbindelse med hvilket Rådet vedtog en fælles holdning den 2. juni 1995 i henhold til EF-traktatens artikel 129 på grundlag af Kommissionens forslag af juni 1994⁽¹⁾. Dette program skal fremme en sund livsstil, og præventive aktioner med relation til ernæring og overvægt, som er afgørende faktorer i forbindelse med diabetes, vil være blandt de aktioner der kan modtage støtte.

⁽¹⁾ EFT nr. C 252 af 9. 9. 1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1317/95

af Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

til Kommissionen

(12. maj 1995)

(95/C 257/50)

Om: Omsætning af direktiv 91/676/EØF til græsk lovgivning

Direktiv 91/676/EØF⁽¹⁾ om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget, er endnu ikke blevet indarbejdet i græsk lovgivning, trods det, at fristen for at efterkomme direktivet udløb den 31. december 1993. Da indarbejdelsen i den nationale lovgivning er det første skridt hen imod en efterkommelse af direktivet, og da megen værdifuld tid — næsten 1 ½ år —

allerede er gået tabt, bedes Kommissionen besvare følgende spørgsmål:

1. Har man foretaget vurderinger af, hvor alvorligt problemet er i Grækenland hvad angår jordforurening hidrørende fra landbrugsvirksomhed, og hvor alvorligt er problemet i givet fald?
2. Hvorledes begrundes Grækenland, at dette direktiv ikke er blevet efterkommet inden for den fastsatte tidsfrist?
3. Hvilke foranstaltninger har den til hensigt at iværksætte med henblik på at de græske lovbestemmelser harmoniseres med fællesskabslovgivning for så vidt angår direktiv 92/43/EØF⁽²⁾?

⁽¹⁾ EFT nr. L 375 af 31. 12. 1991, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 206 af 22. 7. 1992, s. 7.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard**

(20. juli 1995)

Kommissionen har intet kendskab til, hvor alvorligt jordforureningsproblemet er som følge af de forskellige former for landbrugsvirksomhed i Grækenland.

Inden for rammerne af de bestemmelser, der er fastsat ved Rådets direktiv 91/676/EØF om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget, har Grækenland opstillet regler for god landbrugspraksis. Disse regler har form af en vejledning til brug for landmænd, og dens sigte er at fremme en korrekt behandling af gødning og spildevand fra kvægopdræt.

Grækenland har ikke indgivet nogen officiel meddelelse om landets nationale gennemførelsesbestemmelser til direktiv 91/676/EØF og 92/43/EØF (om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter). De overtrædelsesprocedurer, der som følge heraf er indledt af Kommissionen, går nu deres gang.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1334/95

af Joaquín Sisó Cruellas (PPE)

til Kommissionen

(12. maj 1995)

(95/C 257/51)

Om: Bekæmpelse af svig

Kommissionen har lige vedtaget årsberetningen for 1994 for sin Samordningshed for Bekæmpelse af Svig (UCLAF). I denne årsberetning opstilles der en række konklusioner, hvoraf følgende bør fremhæves:

1. I 1994 afslørede medlemsstaterne og Europa-Kommissionen 4 264 tilfælde af uregelmæssigheder, hvilket er en stigning på to tredjedele i forhold til 1993.

2. Disse tilfælde af svig omfattede beløb, der var dobbelt så store som året før og androg 1,0327 mia. ECU.
3. Til trods for at et større antal tilfælde blev afsløret, var det kun muligt at opnå tilbagebetaling af 4 % af beløbene.

I betragtning af hvor vigtigt der er at bekæmpe bedrageri mod Fællesskabernes budget, bedes Kommissionen oplyse følgende:

1. Hvad er den væsentligste grund til, at der er blevet afsløret flere tilfælde af bedrageri?
2. Det er medlemsstaterne, der har hovedansvaret for at få de midler tilbage, som der er begået bedrageri for, men hvordan kontrollerer Kommissionen deres indsats?
3. Da alle disse midler bør tilbagebetales, hvilke nye foranstaltninger agter Kommissionen da at indføre for at opnå dette?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Anita Gradin**

(28. juni 1995)

Det ærede medlem gengiver korrekt antallet af tilfælde af svig (4 264) og de pågældende beløb (1 033 mio. ECU), som fremgår af Kommissionens årsberetning for 1994 om bekæmpelse af svig ⁽¹⁾.

Med hensyn til afslørede tilfælde er de tal, der opgives i beretningen, imidlertid større end de tal, det ærede medlem anviser til (17 % for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen og 6 % for egne indtægter).

Kommissionen har følgende bemærkninger:

1. Disse tal er foreløbige (især hvad egne indtægter angår, hvor man har foretaget en ekstrapolation på grundlag af de første seks måneder). For første gang dækker disse tal også tilfælde, der er blevet undersøgt af Kommissionen, og som medlemsstaterne endnu ikke har givet meddelelse om (99 tilfælde af svig for i alt 218 mio. ECU, hvilket er mere end 21 % af det samlede beløb). Stigningen i antallet af tilfælde af svig og i de pågældende beløb er særlig stor inden for traditionelle egne indtægter (i 1994 var der 2 545 tilfælde af svig for i alt 508 mio. ECU, i 1993 1 254 tilfælde for i alt 181 mio. ECU). Især de tilfælde, der blev behandlet inden for rammerne af aftalerne om gensidig bistandsamarbejdsaftalerne, har haft en større økonomisk virkning i 1994 end i 1993 (181 mio. ECU mod 53 mio. ECU). Cigaretsmugling er i vid udstrækning forklaringen på dette. Denne stigning kan lige såvel afspejle en stigning i antallet af tilfælde af svig som resultatet af den ekstra indsats, der gøres for at afsløre dem.
2. Mens det er medlemsstaterne, der har ansvaret for at inddrive de uberettiget udbetalte midler og de unddragne afgiftsbeløb, er det Kommissionen, der sørger for den finansielle opfølgning. Det er beskrevet i kapitel 6 i

ovennævnte årsberetning, hvorledes Kommissionen bærer sig ad hermed.

3. I beretningen og i Kommissionens arbejdsprogram for 1995 ⁽²⁾ fremhæves forskellige forslag fra Kommissionen, for eksempel om ændring af forordning (EØF) nr. 1552/89, hvad angår egne indtægter, og forslaget om muligheden for at indføre særskilt bogføring af beløb, der er fastlagt, men endnu ikke inddrevet, hvad angår forskellige udgiftsområder. I øvrigt vil Kommissionen gennemgå medlemsstaternes svar på det spørgeskema, den udsendte i 1994, om deres praktiske problemer. De rapporter fra medlemsstaterne, som Det Europæiske Råd i Essen ønskede at få udarbejdet (vedrørende traktatens artikel 209a), skal også gennemgås. Kommissionen vil derefter træffe beslutning om, hvorvidt der skal fremsættes yderligere forslag til at effektivisere inddrivelsen af disse midler.

⁽¹⁾ Dok. KOM(95) 98 endelig udg.

⁽²⁾ Dok. KOM(95) 23 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1349/95

af Allan Macartney (ARE)

til Rådet

(17. maj 1995)

(95/C 257/52)

Om: Bosnien/Serbien

Kan Rådet bekræfte, at der findes hemmelige pontonbroer over floderne Drina og Sava mellem Serbien og Bosnien, og at der også er rørledninger under disse floder, som fører brændstof fra Serbien?

Svar

(4. august 1995)

Rådet har ingen oplysninger, der gør det muligt at besvare det ærede parlamentsmedlems spørgsmål.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1350/95

af Allan Macartney (ARE)

til Kommissionen

(12. maj 1995)

(95/C 257/53)

Om: EFRU: Lukning af tekstilvirksomheder — regionen Tayside, Skotland

Hvilke beløb fra EFRU er der i de seneste tre år blevet brugt på projektet vedrørende lukning af tekstilvirksomheder i regionen Tayside?

Hvilke projekter er finansieret med disse penge?

Er finansinspektøren sikker på, at alle disponible midler er blevet brugt til tilskudsberettigede projekter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af **Monika Wulf-Mathies**

(27. juni 1995)

1. & 2. Regionen Tayside har været omfattet af et antal programmer til afhjælpning af dens økonomiske problemer, herunder dem, der skyldes indskrænkningerne i tekstilindustrien. Der har været to initiativer, som specielt var rettet mod lukninger af tekstilvirksomheder:

Det kvotefrie tekstilprogram (1984—1989). Dette landsomfattende program omfattede bl.a. dele af regionen Tayside. Programmet udløb i 1989, og udgifterne ophørte to år senere. Der blev ydet støtte på i alt 2 650 000 £ til 19 projekter i Tayside fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling.

EF-initiativet RETEX. Et etårigt landsomfattende program blev godkendt for 1993 med det formål at mindske den regionale afhængighed af tekstilindustrien. Der blev ydet et vejledende beløb på mellem 681 000 £ og 961 000 £ til Skotland som helhed, og herunder blev to projekter vedrørende Tayside godkendt:

— eksport og virksomhedsudvikling: 100 962 £ (Scottish enterprise Tayside)

— produktudvikling i Dundee/Arbroath: 150 750 £ (Tayside regional Council)

3. Projekterne udvælges under partnerskabet og på grundlag af udvælgelseskriterier, der administreres på nationalt niveau. Disse procedurer skulle sikre, at ressourcerne bruges på de bedst egnede projekter. I henhold til de gældende forordninger skal medlemsstaterne endvidere træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de EF-finansierede foranstaltninger gennemføres korrekt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1352/95

af **Anita Pollack (PSE)**

til **Kommissionen**

(12. maj 1995)

(95/C 257/54)

Om: Smuglercigaretter

Hvad gør Kommissionen for at begrænse den stigende handel med smuglercigaretter i EU?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1472/95

af **Salvador Garriga Polledo (PPE)**

til **Kommissionen**

(22. maj 1995)

(95/C 257/55)

Om: Svindel med tobak

Kan Kommissionen give detaljerede oplysninger om, hvor mange tilfælde der er afsløret af svindel med fabrikeret tobak, og navnlig med cigaretter, under de forskellige overgangsordninger siden 1992?

Kan Kommissionen oplyse i detaljer, i hvilke medlemsstater disse tidligere tilfælde er afsløret?

Kan Kommissionen sætte tal på tabet af fællesskabsmidler i ovennævnte tilfælde?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af **Anita Gradin**
på skriftlig forespørgsel E-1352/95 og E-1472/95

(29. juni 1995)

Kommissionen henviser det ærede medlem til sit svar på den mundtlige forespørgsel H-39/95, som José Valverde López stillede under Parlamentets spørgetid i mødeperioden i marts 1995 ⁽¹⁾, og til Kommissionens meddelelse om svig i forbindelse med forsendelsesproceduren, forudsete løsninger og fremtidsperspektiver ⁽²⁾.

Kommissionen er siden 1992 ved meddelelser som led i den gensidige bistand (forordning (EØF) nr. 1468/81) ⁽³⁾ blevet underrettet om ca. 20 sager om bedrageri med cigaretter i

forbindelse med forsendelsesproceduren. Kommissionen får ganske vist ikke altid oplysning om det nøjagtige involverede beløb ved disse meddelelser, men den anslår, at der er tale om manglende indbetalt told til et beløb på 144 mio. ECU af et samlet beløb, der også omfatter nationale provenuer, på 578 mio. ECU.

(¹) Europa-Parlamentets forhandlinger (marts 1995).

(²) Dok. KOM(95) 108.

(³) EFT nr. L 144 af 2. 6. 1981.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1361/95

af Luigi Moretti (ELDR)

til Kommissionen

(12. maj 1995)

(95/C 257/56)

Om: Tekstil- og beklædningsindustrien — toldunionen mellem EU og Tyrkiet

Under forhandlingerne mellem EU og Tyrkiet om en toldunion har de græske myndigheder gjort en mere imødekommende holdning til Tyrkiet afhængig af en betragtelig støtte fra EU til tekstil- og beklædningsindustrien. Det er af stor betydning, at der opnås et positivt resultat af forhandlingerne, men samtidig vækker de katastrofale følger, som tilslutning til den græske regerings forslag vil kunne få for den italienske og europæiske tekstilindustri, voldsom bekymring, bl.a. fordi forslaget vil ramme mere end 720 000 italienere, der er beskæftiget i denne sektor (der dækker 30 % af EU's tekstil- og beklædningsindustri). Hvis den meget betydelige støtte alene forbeholdes Grækenland, vil der opstå konkurrenceforvriddning mellem virksomheder, der alle er underlagt vilkårene i det indre marked, hvilket vil få negative konsekvenser for beskæftigelsen. På det seneste har hverken Kommissionen eller Rådet (protokol fra mødet den 14. februar 1995 i COREPER) udtrykt sig i klare vendinger om deres reaktion på forslaget.

Kan Kommissionen på denne baggrund oplyse, om den har kendskab til, hvorledes Rådet agter at løse de problemer, der skyldes de nye internationale konkurrencevilkår, og kan den gøre rede for Grækenlands holdning separat?

Kan Kommissionen desuden meddele, hvilke foranstaltninger den agter at træffe for at undgå, at Unionen handler på en måde, der står i skarp modsætning til dens egen beskæftigelses- og konkurrencepolitik?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann

(4. juli 1995)

Kommissionen følger opmærksomt udviklingen inden for tekstil- og beklædningssektoren i EU, herunder navnlig indvirkningen på denne erhvervsgrænse fra de nye konkurrencevilkår på internationalt plan og på det indre marked som følge af bl.a. ikrafttrædelsen af aftalerne fra Uruguay-runden, udsigterne til en toldunion med Tyrkiet, anvendelsen af præferenceaftalerne samt Kinas eventuelle optagelse i verdenshandelsorganisationen (WTO).

I betragtning af ændringerne på internationalt plan og den vanskelige situation for Fællesskabets tekstil- og beklædningssektor opfordrede Ministerrådet i april 1994 medlemsstaterne og Kommissionen til at anspore til tilpasningsforanstaltninger i denne sektor i EU-solidaritetsens ånd.

Som led i forhandlingerne om en toldunion med Tyrkiet har Rådet og Kommissionen i en fælles erklæring forpligtet sig til at undersøge de problemer, der er opstået i Grækenland som følge af de nye internationale handelsvilkår, samt i givet fald at fremsætte de forslag, som skønnes at være nødvendige, for at imødegå situationen.

Desuden har Kommissionen specificeret, at den i sine forslag ville tage behørigt hensyn til Fællesskabets tekstil- og beklædningssektors problemer og interesser.

I tilfælde af, at Kommissionen skulle nå til den konklusion, at det er bydende nødvendigt at fremlægge yderligere forslag vedrørende situationen i denne sektor i samtlige EU-medlemsstater, skal Kommissionen ikke undlade at sikre sig, at der er den nødvendige sammenhæng mellem disse forslag og Fællesskabets beskæftigelses- og konkurrencepolitik.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1364/95

af Marie-Paule Kestelijn-Sierens (ELDR)

til Kommissionen

(12. maj 1995)

(95/C 257/57)

Om: EU-foranstaltninger inden for hjemmeplejen

Vor befolknings stigende gennemsnitsalder fører til, at der er et stigende antal plejekrævende personer i EU. En hensigtsmæssig hjemmepleje kan dække størstedelen af behovene hos denne hastigt voksende gruppe plejekrævende ældre i Europa. Samtidig er hjemmepleje i visse tilfælde et godt alternativ til sygehusophold og kan bidrage til at holde sygehusomkostningerne nede.

Kan Kommissionen oplyse,

1. Om den råder over oplysninger, hvilken rolle hjemmeplejen spiller i EU-medlemsstaternes sundhedspolitik og

i benægtende fald, om den agter at indhente oplysninger herom?

2. Om den eventuelt overvejer i sin ældrepolitik eller sundhedspolitik at inkorporere visse forholdsregler, som specielt tager sigte på at fremme hjemmeplejen i EU's medlemsstater, f.eks. i forbindelse med oplæring og undervisning af personalet inden for hjemmeplejen eller med hensyn til udveksling af informationer og erfaringer inden for hjemmeplejen mellem de enkelte medlemsstater?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn**

(10. juli 1995)

Som oplægning til Det Europæiske År for Ældre og Solidariteten mellem Generationerne i 1993 og i overensstemmelse med Kommissionens forslag til fællesskabsstøtte til foranstaltninger til fordel for ældre har Kommissionen nu anerkendt betydningen af spørgsmålet om hjemmepleje for ældre ved at støtte udveksling af gode erfaringer og informationer om nyskabende projekter i den forbindelse.

Kommissionen har sammen med Det Europæiske Institut i Dublin, observatoriet for aldring og Universitetet i Louvain støttet udarbejdelse af rapporter om forskellige aspekter ved dette spørgsmål. Rapporterne, som er offentliggjort på fransk og engelsk, kan erhverves efter anmodning herom.

I 1995 støtter Kommissionen udveksling af gode erfaringer i forbindelse med Alzheimers sygdom. Hidtil er der kun truffet få finansieringsafgørelser på dette område, men der vil sandsynligvis blive ydet støtte til bl.a. initiativer, som fremmer fordelene ved små boliger og pleje for personer, der lider af Alzheimers sygdom, samt udveksling af oplysninger om nyskabelser med hensyn til at udarbejde undervisningsmoduler for frivillige og fagfolk, som arbejder inden for dette område.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1367/95

af Concepció Ferrer (PPE)

til Rådet

(4. maj 1995)

(95/C 257/58)

Om: Totalforbud mod fodfolksminer

De 150 millioner ikke-demonterede fodfolksminer, som findes i verden, udgør en trussel mod en stor del af civilbefolkningen.

Minernes altødelæggende virkning på landbruget, deres frygtelige indvirkning på miljøet og negative følger for

udviklingen i landdistrikterne er blandt årsagerne til de manglende fremskridt i mange udviklingslande.

Mener Rådet ikke, at det er nødvendigt, at Den Europæiske Union nedlægger et totalforbud mod fremstilling, salg og brug af disse miner?

Svar

(4. august 1995)

Det ærede parlamentsmedlems betænkeligheder deles af Rådet. Ved afgørelse af 12. maj 1995 vedtog Rådet en fælles aktion vedrørende anti-personelminer.

Beslutningen om at anvende en fælles aktion som instrument afspejler Rådets vilje til at indlede en konkret og omfattende aktion med henblik på at bekæmpe den plage, som anvendelsen af disse miner udgør. Aktionen, der både er af humanitær og nedrustningsmæssigt art, omfatter tre komponenter:

- et fælles midlertidigt eksportstop for anti-personelminer
- diplomatisk aktivitet fra Unionens side med henblik på konferencen om revision af 1980-konventionen, navnlig for så vidt angår en styrkelse af protokol nr. 2, der omhandler miner
- en konkret aktion vedrørende minerydningsaktiviteter, hvor Unionen yder bidrag til FN's minerydningsfond, og rammerne for Unionens specifikke minerydningsaktioner fastsættes nærmere.

Rådet vil følge gennemførelsen af denne aktion og overveje eventuelle andre foranstaltninger, der måtte være egnede til at forbyde anvendelsen af disse våben.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1384/95

af Concepció Ferrer (PPE)

til Kommissionen

(12. maj 1995)

(95/C 257/59)

Om: Totalforbud mod infanteriminer

De 150 millioner ikke-demonterede infanteriminer, som findes i verden, udgør en trussel mod en stor del af civilbefolkningen.

Minernes altødelæggende virkning på landbruget, deres frygtelige indvirkning på miljøet og negative følger for udviklingen i landdistrikterne er blandt årsagerne til de manglende fremskridt i mange udviklingslande.

Finder Kommissionen det ikke påkrævet at foreslå Rådet at træffe de nødvendige foranstaltninger til at deltage i fjernelsen af miner i udviklingslandene samt at forbyde produktion og eksport af disse miner?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans Van den Broek**

(30. juni 1995)

Kommissionen er helt klar over de problemer, som den vilkårlige og uansvarlige anvendelse af infanteriminer har skabt i mange dele af verden, og har reageret direkte herpå ved at sponsorere minerydningsaktioner i Afghanistan, Cambodja, Irak, Mozambique og Somalia som led i sin humanitære bistand og sine programmer for udviklingssamarbejde. I de seneste tre år har Kommissionen anvendt over 21 mio. ECU til sådanne aktioner.

Derudover har Kommissionen arbejdet tæt sammen med Rådet for at udvikle den fælles handling vedrørende infanteriminer, der blev vedtaget den 12. maj 1995, og som indeholder ikke alene et fælles moratorium for eksport af visse kategorier af infanteriminer og aktiv forberedelse til konferencen til gennemgang af 1980-konventionen, men også specifikke og betydningsfulde bidrag til den internationale minerydningsindsats. Kommissionen vil i mellemtiden fortsætte både sit minerydningsarbejde og sine forskningsaktiviteter vedrørende minerydning.

Endelig støtter Kommissionen foranstaltninger, der indskrænker disponibiliteten og anvendelsen af infanteriminer, gennem multilaterale tiltag med en effektiv kontrol- og verifikationsordning og med afskaffelsen af sådanne våben som endeligt mål.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1385/95

af Nel van Dijk (V)
til Kommissionen
(12. maj 1995)
(95/C 257/60)

Om: Linjeføring for A73 og direktivet om levesteder

Har Kommissionen i overensstemmelse med sit svar på skriftlig forespørgsel E-1677/94 ⁽¹⁾ undersøgt, om anlægget af A73 mellem Venlo og Maasbracht langs Maas-flodens østbred er i strid med direktiv 92/43/EØF ⁽²⁾ i betragtning af de væsentlige indgreb i grævlingens levesteder, som den valgte linjeføring vil indebære?

Hvad er i givet fald resultatet af undersøgelsen?

Hvad er i benægtende fald begrundelsen for ikke at have gennemført undersøgelsen?

Vil Kommissionen i så fald være indstillet på alligevel at gennemføre en undersøgelse, idet Nederlandene nu for

anden gang har truffet afgørelse om en østlig linjeføring i stedet for en mere miljøvenlig (og mindre kostbar) vestlig linjeføring?

⁽¹⁾ EFT nr. C 36 af 13. 2. 1995, s. 3.

⁽²⁾ EFT nr. L 206 af 22. 7. 1992, s. 7.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard**

(6. juli 1995)

Kommissionen vil gerne gøre det ærede medlem opmærksomt på, at Rådets direktiv 85/337/EØF ⁽¹⁾, for så vidt angår projektets beliggenhed, ikke indeholder bestemmelser, i henhold til hvilke Kommissionen har mulighed for at gribe juridisk ind vedrørende det valg af linjeføring, medlemsstaterne havde truffet på det tidspunkt, hvor projektet blev gjort til genstand for en miljøvurdering, og når der var vedtaget forholdsregler med henblik på at undgå, reducere og om muligt råde bod på dettes negative følgevirkninger.

For så vidt angår den nævnte mulighed for at anvende Rådets direktiv 92/43/EØF for at sikre, at den truede biotop beskyttes, må Kommissionen konstatere, at grævlingen ikke figurerer blandt de beskyttede arter, der er anført i denne retsakt.

Dog har de nederlandske myndigheder nu underrettet Kommissionen om, at de snarest muligt vil tilstille den de nødvendige oplysninger om de konsekvenser, som projektets gennemførelse vil kunne få for populationen af grævlinger.

⁽¹⁾ EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1393/95

af Peter Skinner (PSE)
til Kommissionen
(12. maj 1995)
(95/C 257/61)

Om: Finansieringen af jernbaneforbindelsen via Kanaltunnelen og EF's konkurrencepolitik

Kan Kommissionen oplyse Europa-Parlamentet om følgende:

— overensstemmelsen mellem EF's konkurrenceregler og den komplekse finansieringsordning, som vil blive anvendt af den britiske regering, og som ligeledes inddrager den private sektor, med henblik på at fremskaffe midler til bygning af jernbaneforbindelsen via Kanaltunnelen

— EF-bestemmelserne om den mulige tilbagebetaling til Fællesskabernes budget af midler eller lån, der er

anvendt til udvikling og/eller opførelse af transeuropæiske net, som er helt eller delvis statsejet og enten på et senere tidspunkt er blevet solgt til den private sektor eller er blevet bygget af et selskab, et organ eller et holdingselskab, som er helt eller delvist statsejet og vil drive nettet som et privat erhvervsdrivende selskab, eller som finansielt eller på lignende vis får udbytte af driften

- EF-bestemmelserne om de betingelser, der skal opfyldes af selskaber i den private sektor, som modtager midler eller lån fra stater eller fra EU (herunder EIB-lån osv.) med henblik på udvikling eller opførelse af transeuropæiske net?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Neil Kinnock
(17. juli 1995)**

Kanaltunneljernbanen skal finansieres ved at indkalde tilbud på:

- a) de europæiske passagertjenester gennem kanaltunnelen, som først skal benytte de nuværende jernbaneforbindelser gennem Kent og repræsenterer en indtægt. Gælden i forbindelse med de europæiske passagertjenester afskrives af den britiske regering
- b) aktiver (jord osv. . . .) og rettigheder i forbindelse med Unionens jernbaner, kanaltunneljernbanens promotor-organ
- c) koncessionen på anlæggelse af selve kanaltunneljernbanen inden for et bestemt tidsrum.

Der er også en vis indirekte finansiering i form af baneafgifter fra indenlandske tjenester, der drives i offentlighedens interesse efter aftale med direktoratet for koncessionering af personbefordring ad jernbane.

Denne tilbudsprocedure skal sikre, at de aktiver, der overføres fra staten, tillægges størst mulig værdi. Der er ikke på dette stadium tegn på konflikt med Fællesskabets konkurrenceregler eller med reglerne for offentlige indkøb. Kommissionen er netop i færd med at undersøge, om støtten til de europæiske passagertjenester er i overensstemmelse med reglerne.

Hvad selve kanaltunnelforbindelsen angår, har Fællesskabet siden 1991 bidraget med ca. 45 mio. ECU til evalueringsanalyser. Der er ikke blevet stillet andre fællesskabsmidler til rådighed, og der har hidtil ikke været tale om nogen tilbagebetaling i tilfælde af eventuel privatisering.

Den foreslåede finansforordning for transeuropæiske net ⁽¹⁾ skal danne retsgrundlaget for Fællesskabets finansielle støtte til transeuropæiske net, der indebærer både offentlig og privat finansiering. Ifølge projektudvælgelseskriterierne

bør der, når der skal træffes beslutning om fællesskabsstøtte, også tages hensyn til fællesskabsstøttens stimulerende virkning på både den offentlige og den private finansiering.

For at Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond kan deltage, skal projekterne være teknisk og økonomiske gennemførlige og økonomisk hensigtsmæssige. For Investeringsbankens vedkommende kræves der desuden førsteklasses garantier.

I almindelighed er der imidlertid ikke nogen forskel på behandlingen af offentlige og private selskaber.

⁽¹⁾ Dok. KOM(94) 62.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1402/95
af Alexander Langer (V)
til Kommissionen**

(22. maj 1995)
(95/C 257/62)

Om: Ulovligt byggeri i Is Arenas (Sardinien, Italien)

I områderne Narbolia og San Vero Milis (Provinzen Oristano, Sardinien) i Is Arenas-egnen, dvs. langs kysterne midt på øens vestside, er der på et 800 ha stort område med sandklitter siden 1952 ved hjælp af offentlige midler efterhånden blevet plantet en kunstig pinjeskov med forskellige plante- og dyrearter. Det pågældende område er beskyttet ved forskellige italienske love og skulle i 1962 være blevet opkøbt af Is Arenas srl. Dette selskab har forelagt en bebyggelsesplan for området, som indebærer anvendelse af 450 000 m³ cement. Mens selskabet hævder, at man regner med, at ferieboliger vil udgøre 30 % af dette byggeri, tales der i skøn fra miljøorganisationers side om afsættelse af 70 % til dette formål. Fra 1976 har forskellige uafhængige institutioner anmodet om fuldstændig beskyttelse af området samt om indførelse af et udtrykkeligt bebyggelsesforbud: Arkitektskolen i Venezia (1976), XVI. territorium (Oristano) (1985) og professor Alberto La Cava og dennes medarbejdere, som af Den Autonome Region Sardinien har fået til opgave at udarbejde en forvaltningsplan for dette beskyttede område. Der er desuden ikke indtil videre foretaget nogen vurdering af den planlagte arbejders indvirkning på miljøet.

Kan Kommissionen oplyse:

1. Om den har kendskab til disse forhold?
2. Om der i forbindelse med disse arbejder burde have været foretaget en vurdering af deres indvirkning på miljøet, og om den i bekræftende fald agter at henvende sig til de kompetente italienske myndigheder?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard**

(17. juli 1995)

Kommissionen har ikke tidligere været inddraget i denne sag.

Af de oplysninger, Kommissionen ligger inde med, fremgår det, at i hvert fald en del af det pågældende område har stor naturmæssig betydning, eftersom der heri findes en højt prioriteret naturtype som omhandlet i bilag I til Rådets direktiv 92/43/EØF ⁽¹⁾ (nemlig faste klitter med klitgræs-vækst — grå klitter, 16.221—16.227). Det fremgår ikke klart, om denne del af området vil blive medtaget på listen over områder, som vil kunne udpeges som særligt beskyttede områder i medfør af Rådets direktiv 92/43/EØF. Denne liste skulle Kommissionen have haft i hænde i juni 1995.

Et sådant projekt henhører under bilag II til Rådets direktiv 85/337/EØF ⁽²⁾ og må gøres til genstand for en miljørisiko, såfremt det formodes at få væsentlig indvirkning på miljøet på grund af bl.a. sin art, sine dimensioner eller sin placering.

I betragtning af de potentielle risici i forbindelse med de omtalte aktiviteter har Kommissionen anmodet de italienske myndigheder om yderligere enkeltheder vedrørende projekter, samt om det vil blive gjort til genstand for en miljørisikovurdering.

⁽¹⁾ EFT nr. L 206 af 22. 7. 1992, s. 7.

⁽²⁾ EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1418/95

af Ingo Friedrich (PPE)

til Kommissionen

(22. maj 1995)

(95/C 257/63)

Om: Gennemførelse af en EF-politik for posttjenester

1. Hvornår vil Kommissionen efterkomme Rådets opfordring (i Rådets resolution af 7. februar 1994 ⁽¹⁾) til inden den 1. juli 1995 at foreslå Rådet de nødvendige foranstaltninger til hurtig gennemførelse af en EF-politik for posttjenester?

2. Er Kommissionen klar over, at borgerne og virksomhederne i Den Europæiske Union på grund af forsinkelsen ikke har mulighed for at frit at vælge mellem forskellige udbydere af grænseoverskridende posttjenesteydelser inden for Unionen?

3. Er Kommissionen klar over, at borgerne og virksomhederne i Den Europæiske Union på grund af forsinkelsen ikke har mulighed for at gøre brug af mere effektive posttjenester?

4. Hvad vil Kommissionen gøre for at afhjælpe de ovennævnte mangler?

⁽¹⁾ EFT nr. C 48 af 16. 2. 1994, s. 3.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1448/95

af Christine Oddy (PSE)

til Kommissionen

(22. maj 1995)

(95/C 257/64)

Om: Fællesskabets postpolitik

Rådet (postministre) vedtog i december 1993 en resolution, hvori Kommissionen opfordredes til inden den 1. juli 1994 at etablere en fælles postpolitik.

Hvad har Kommissionen foretaget for at etablere en sådan politik, og hvad er grunden til forsinkelserne?

**Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

på skriftlig forespørgsel E-1418/95 og E-1448/95

(19. juli 1995)

Efter forlæggelsen af grønbogen om posttjenester blev der foretaget en omfattende høring af samtlige berørte parter. Kommissionen begyndte dernæst at udarbejde konkrete forslag. Da der er tale om et meget følsomt og komplekst emne, kræves der imidlertid en indgående vurdering af en lang række juridiske, konkurrence- og beskæftigelsesmæssige samt økonomiske aspekter, hvilket har bevirket, at det var umuligt for Kommissionen at afslutte sit arbejde i 1994. I Rådets resolution af 7. februar 1994 opfordredes Kommissionen til at fremlægge forslag til en politik for posttjenesterne inden den 1. juli 1994.

Etableringen af en lovgivningsmæssig ramme for posttjenesterne indgår i Kommissionens arbejdsprogram for 1995 ⁽¹⁾. I den seneste tid har Kommissionen arbejdet på en række udkast til forslag til udvikling af posttjenesterne i Fællesskabet som krævet af Parlamentet og Rådet. Kommissionen er stadig i gang med at undersøge forskellige muligheder med hensyn til den nødvendige harmonisering og liberalisering af posttjenesterne, men vil inden udgangen af juli fremsætte passende forslag herom.

⁽¹⁾ Dok. KOM(95) 26 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1420/95**af Mathias Reichhold (NI)**

til Kommissionen

(22. maj 1995)

(95/C 257/65)

Om: Raps i EU's landbrugspolitik

I Østrig eksisterer der fire kooperative produktionsanlæg for RME/alternative driv- og brændselsstoffer, oprettet af landbrugere. AMA henstillede til kooperativerne i henhold til forordning (EØF) nr. 334/93 ⁽¹⁾ og (EF) nr. 608/94 ⁽²⁾ at indgå en kontrakt med medlemmerne om dyrkning og levering af raps fra 1995-høsten. Da kooperativerne imidlertid kun forarbejder raps fra medlemmer, der har et andelsbevis, og som aftager de fremstillede produkter i en mængde, der svarer til det leverede, er de af forordningen resulterende forpligtelser for landbrugere og for RME-anlægget af livsvigtig betydning. Det gælder f.eks. for de af kontrolhensyn nødvendige opkøbere og den bankgaranti, der skal ydes for støtten til de berørte arealer. Dog hedder det i forordningen: »opkøberens funktion bør af kontrolhensyn kunne udelukkes fra ordningen i dens første faser; en sådan udelukkelse bør dog begrænses til det kortest mulige tidsrum, så ordningen kan blive gennemført harmonisk i Fællesskabet;« og videre: »for at undgå spekulation bør der indføres et kontrolsystem, hvorefter opkøber eller første forarbejdningsvirksomhed stiller en sikkerhed, hvis størrelse skal stå i forhold til den støtte, der ydes for de berørte arealer«. Kooperativer er ikke spekulanter.

Er en opkøber obligatorisk i henhold til forordning (EØF) nr. 334/93 og (EF) nr. 608/94?

Har små landbrugsstøttefællesskaber en særlig tilladelse til ikke at rette sig efter sådanne påbud?

Findes der i andre EU-lande lignende anlæg, hvor producenter, forarbejdere og forbrugere udgør en og samme persongruppe?

Hvilke forhandlinger blev der ført med Østrig om dette spørgsmål?

Hvilke aftaler er der indgået i lignende tilfælde i andre EU-lande?

Hvorfor pålægger AMA RME-anlæggene dette?

⁽¹⁾ EFT nr. L 38 af 16. 2. 1993, s. 12.

⁽²⁾ EFT nr. L 77 af 19. 3. 1994, s. 7.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler**

(23. juni 1995)

I retsgrundlaget for ordningen for jordudtagning til non-food-formål (artikel 7, stk. 4, i Rådets forordning (EØF) nr. 1765/92 ⁽¹⁾) åbnes der mulighed for, at udtagne arealer kan anvendes til »at tilvejebringe materialer til fremstilling i Fællesskabet af produkter, som ikke primært er bestemt til

konsum eller foderbrug, under forudsætning af, at der anvendes effektive kontrolordninger.«

Grundlaget for den af Rådet krævede kontrol er en kontrakt, der indgås mellem den landbruger, der dyrker råmateriale, og en instans, der sikrer, at disse råmaterialer anvendes som fastsat, jf. Kommissionens forordning (EØF) nr. 334/93. Denne instans, der defineres enten som en opkøber eller en første forarbejdningsvirksomhed, er forpligtet til at stille en sikkerhed, som frigives, når den myndighed, til fordel for hvem den er stilet, har bevis for, at råmateriale rent faktisk er blevet forarbejdet til et slutprodukt, der ikke er bestemt til konsum eller foderbrug. Dette grundprincip skal overholdes af alle involverede, hvad enten der er tale om kooperativer eller ej. Sikkerhedsstillelsen er et middel til at sikre, at bestemmelserne overholdes.

Kommissionens bestemmelser gør det derfor obligatorisk, at den part i kontrakten, som ikke er landbruger, stiller en sikkerhed. Der findes ingen undtagelser fra denne regel for små landbrugskooperativer. Dette er grunden til, at AMA kræver, at denne bestemmelse overholdes.

Kommissionen er ikke blevet informeret om kooperative strukturer i andre lande, der omfatter landbrugere og forbrugere, skønt det vides, at kooperative strukturer med deltagelse af landbrugere og opkøbere findes i Frankrig og i mindre omfang i Tyskland.

Under tiltrædelsesforhandlingerne havde de østrigske myndigheder rig lejlighed til at drøfte følgerne af jordudtagningsordningen til non-food-formål med Kommissionen. Der er ikke indgået specifikke aftaler i andre medlemsstater i lignende tilfælde.

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1421/95**af Mathias Reichhold (NI)**

til Kommissionen

(22. maj 1995)

(95/C 257/66)

Om: Producentfællesskaber inden for frugt- og grøntsagssektoren

Hvilke betingelser skal producentfællesskaber og kooperativer inden for frugt- og grøntsagssektoren opfylde for at få støtte fra Den Europæiske Union?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler**

(26. juni 1995)

Den vigtigste betingelse, der skal opfyldes af producentorganisationer og kooperativer for at få EF-støtte, er at de skal

være anerkendt af den pågældende medlemsstat. For at en producentorganisation kan blive anerkendt og bevare denne anerkendelse, skal den opfylde et antal kriterier, der både vedrører oprettelse og drift. Disse kriterier findes i EF-bestemmelserne, navnlig forordning (EØF) nr. 1035/72, artikel 13 ⁽¹⁾.

Mere specifikke kriterier findes i forordningens artikel 13b for de producentorganisationer, hvis vigtigste økonomiske interesse er koncentreret om citrusfrugt.

Overholdelse af disse betingelser gør producentorganisationen berettiget til forskellige typer bistand i forbindelse med både oprettelse (forordning (EØF) nr. 2118/78 ⁽²⁾) og drift. Denne bistand kan være af forskellig form og afhænger af den type aktiviteter, den pågældende producentorganisation udøver (f.eks. forbedring af afsætningen og intervention), og af de produkter, der afsættes. Betingelserne for opnåelse af denne bistand findes i de relevante EF-bestemmelser.

⁽¹⁾ EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972.

⁽²⁾ EFT nr. L 246 af 8. 9. 1978.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1423/95

af Glyn Ford (PSE)
til Kommissionen
(22. maj 1995)
(95/C 257/67)

Om: Kerneenergi

Jeg er blevet gjort opmærksom på, at kun personer med udelt interesse i kerneenergi blev hørt i forbindelse med dokumentet om kerneenergiens fremtid i Den Europæiske Union — det vejledende kerneenergi-program for Fællesskabet i henhold til artikel 40 i Euratom-traktaten (PINC).

I betragtning af at en demokratisk regering efter min opfattelse må formodes at varetage befolkningen og ikke bestemte industriers interesser, vil jeg bede Kommissionen redegøre for dette forhold.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christos Papoutsis
(6. juli 1995)

Kommissionen er i gang med at forberede det vejledende kerneenergi-program (PINC) i medfør af Euratom-traktatens artikel 40. Det stemmer, at de kredse, der er direkte involveret i kerneenergisektoren, har bidraget til udarbej-

delsen af programudkastet, som stadigvæk befinder sig i den indledende fase. Kommissionen vil nærmere undersøge mulighederne for at opnå bidrag fra andre kredse til overvejelserne på dette forberedende stadium.

Forud for programmets offentliggørelse er det i henhold til artikel 40 påkrævet, at det forelægges til udtalelse i Det Økonomiske og Sociale Udvalg, hvor de forskellige kategorier af erhvervs- og samfundslivet er repræsenteret.

Med henblik på den bredest mulige høring af borgerne via disses repræsentanter og ud fra det gennemførlighedsprincip, som gør sig gældende inden for kernekraftsektoren, skal Kommissionen ikke undlade at tilstille Europa-Parlamentet alle de nødvendige oplysninger, når tiden er inde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1428/95

af Nel van Dijk (V)
til Kommissionen
(22. maj 1995)
(95/C 257/68)

Om: Risici ved fri forhandling af anti-konceptions pillen i Nederlandene

Den nederlandske regering har til hensigt at ophæve refusionsberettigelsen for anti-konceptions pillen, som heller ikke længere skal være receptpligtig. Hvis sundhedsministerens planer føres ud i livet, vil pillen fra den 1. januar 1996 kunne sælges »over disken« hos apotekere og materialister.

Er det forhold, at pillen (i henhold til direktiv 65/65/EØF, artikel 1, stk. 2, henregnes pillen til lægemidler) ⁽¹⁾ kan fås uden recept, i strid med direktiv 92/26/EØF ⁽²⁾ om klassificering i forbindelse med udlevering af humanmedicinske lægemidler, artikel 3, stk. 1, hvori det hedder: »Der kræves recept for lægemidler, når de direkte eller indirekte kan frembyde en fare, selv om normal brug, hvis de anvendes uden lægeligt tilsyn (. . .) eller indeholder stoffer (. . .), hvis virkning og/eller bivirkninger det er absolut nødvendigt at undersøge nærmere«?

Er det Kommissionens opfattelse, at de nederlandske myndigheder i tilstrækkelig udstrækning tager hensyn til pillens absolutte kontraindikationer som f.eks. hjerte-/karsygdomme (især trombose), brystkræft og uregelmæssig leverfunktion?

Er det Kommissionens opfattelse, at de nederlandske myndigheder i tilstrækkelig udstrækning tager hensyn til den videnskabelige usikkerhed om eventuelle negative virkninger af langvarig indtagelse af pillen og af hormoner?

Har Kommissionen kendskab til de udgivelser, hvori der gøres opmærksom på den forøgede risiko for brystkræft, hjerte-/karsygdomme og encephalomeningitis hos bestemte grupper af kvinder?

Tager de nederlandske myndigheder efter Kommissionens opfattelse i tilstrækkelig udstrækning hensyn til risiciene — især for unge og/eller førstegangsbrugere — ved en ukritisk brug af pillen, eksperimenteren, usikkerhed om salgsnavnene, manglende ekspertise hos materialister, kombination med andre former for medicin, at informationsedlen normalt først læses efter købet, og at nogle kvinder — dersom pillen ikke længere refunderes af sygekassen — vil vælge den billigste i stedet for den bedste egnede pille?

(¹) EFT nr. 22 af 9. 2. 1965, s. 369.

(²) EFT nr. L 113 af 30. 4. 1992, s. 5.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1429/95

af Nel van Dijk (V)

til Kommissionen

(22. maj 1995)

(95/C 257/69)

Om: Reklame for anti-konceptions pillen i Nederlandene

Den nederlandske regering har til hensigt at ophæve refusionsberettigelse for anti-konceptions pillen, som heller ikke længere skal være receptpligtig. Hvis sundhedsministerens planer føres ud i livet, vil pillen fra den 1. januar 1996 kunne sælges »over disken« hos apotekere og materialister.

Kan de nederlandske myndigheder, dersom pillen ikke længere er receptpligtig og refusionsberettiget, tillade kommerciel reklame for pillen i henhold til direktiv 92/28/EØF (¹) om reklame for humanmedicinske lægemidler?

Finder Kommissionen det ønskeligt, at producenter eller forhandlere reklamerer for pillen direkte henvendt til offentligheden?

Eftersom fjernsynsreklame for lægemidler, der er receptpligtige i den medlemsstat, under hvis myndighed tv-/radiospredningsorganet hører, er forbudt ifølge direktiv 89/552/EØF (²), kan det da konkluderes, at mens det er tilladt at reklame for pillen i Nederlandene, vil reklame fortsat være forbudt for kommercielle tv-stationer, som sender til Nederlandene fra andre medlemsstater, f.eks. fra Luxembourg?

(¹) EFT nr. L 113 af 30. 4. 1992, s. 13.

(²) EFT nr. L 298 af 17. 10. 1989, s. 23.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1430/95

af Nel van Dijk (V)

til Kommissionen

(22. maj 1995)

(95/C 257/70)

Om: Frit salg af anti-konceptions pillen i Nederlandene i strid med harmoniseringsbestræbelserne

Den nederlandske regering har til hensigt at ophæve refusionsberettigelsen for anti-konceptions pillen, som heller ikke længere skal være receptpligtig. Hvis sundhedsministerens planer føres ud i livet, vil pillen fra den 1. januar 1996 kunne sælges »over disken« hos apotekere og materialister.

Kan pillen købes uden recept i noget andet EU-land?

Hvordan forholder i benægtende fald de nederlandske myndigheders planer sig til den frie bevægelighed for varer mellem medlemsstaterne og betragtningen i direktiv 92/26/EØF, ifølge hvilken »betingelserne for udlevering af lægemidler til forbrugerne (bør) harmoniseres«?

Vil Kommissionen, dersom pillen ikke længere skal være receptpligtig i alle medlemsstater, gøre brug af sine beføjelser i henhold til direktiv 92/27/EØF (¹), artikel 12, til at udarbejde retningslinjer for emballage og informationsedel i forbindelse med orale anti-konceptionsmidler, om formulering af advarsler, information om selvmedicinering og læseligheden af de anførte oplysninger?

(¹) EFT nr. L 113 af 30. 4. 1992, s. 8.

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann

på skriftlig forespørgsel E-1428/95, E-1429/95 og E-1430/95

(10. juli 1995)

Rådets direktiv 92/26/EØF af 31. marts 1992 om klassificering i forbindelse med udlevering af humanmedicinske lægemidler er første skridt mod harmonisering af dette område på fællesskabsplan. Det indeholder dels bestemmelser om de udleveringskategorier, som medlemsstaterne fastsætter, dels de kriterier, de skal anvende ved klassificering af lægemidlerne i disse kategorier. Det følger heraf, at en medlemsstat ikke kan fastsætte andre kategorier end dem, som er fastsat i direktivet. Det forhold, at et givet produkt eller en given produktkategori klassificeres anderledes i medlemsstaterne er ikke i sig selv en overtrædelse af direktivet.

Ifølge de oplysninger, som Kommissionen er i besiddelse af, har de nederlandske myndigheder ikke længere til hensigt at fritage p-piller fra receptpligten. Under alle omstændigheder er det ikke Kommissionens opgave at udtale sig om, hvor vidt de særbeslutninger, som medlemsstaterne træffer i

henhold til de klassificeringskriterier, der er fastsat i direktiv 92/26/EØF, er berettigede eller ej.

Beslutningen om, hvorvidt et givet lægemiddel eller en kategori af lægemidler som f.eks. p-piller skal være omfattet af sygeforsikringen, henhører udelukkende under de nationale myndigheders kompetence, forudsat at en sådan beslutning træffes på grundlag af objektive og verificerbare kriterier uafhængig af de pågældende produkters oprindelse (jf. Domstolens dom af 7. februar 1984 i sag 238/82 (Duphar), Domssamling (1984) s. 523, og Rådets direktiv 89/105/EØF) ⁽¹⁾.

Rådets direktiv 92/28/EØF af 31. marts 1992 om reklame for humanmedicinske lægemidler pålægger medlemsstaterne at forbyde reklame over for offentligheden bl.a. for lægemidler, som er receptpligtige, og giver dem desuden mulighed for at forbyde reklame for lægemidler, som — selvom de ikke er receptpligtige — alligevel er tilskudsberettigede. Til gengæld fastlægger direktivet ikke, at medlemsstaterne skal tillade reklame for lægemidler, som ikke er receptpligtige. Det er ikke op til Kommissionen at udtale sig om, hvorvidt reklame over for offentligheden skal tillades eller ej i et sådant tilfælde.

Direktiv 89/552/EØF indeholder i artikel 14 forbud mod reklame for lægemidler, der er receptpligtige i den medlemsstat, hvori distributøren er hjemmehørende. Lægemidler, som sælges frit, omfattes altså ikke af denne begrænsning. Medlemsstaterne har i henhold til artikel 3 i samme direktiv mulighed for at fastsætte strengere eller mere detaljerede regler på de områder, der koordineres af direktivet, for de tv-radiospredningsvirksomheder, som hører under deres kompetence. Der kan derfor være forskellige og mere eller mindre restriktive løsninger, som medlemsstaterne har valgt over for deres egne tv-radiospredningsvirksomheder, bl.a. for at tage hensyn til specifikke nationale forhold. Til gengæld kan medlemsstaterne ikke forhindre fri modtagelse og retransmission af udsendelser fra andre medlemsstater (artikel 2), bortset fra den fremgangsmåde, der er fastsat i artikel 2, stk. 2 (overtrædelse af artikel 22 om beskyttelse af mindreårige). For at bruge det eksempel, som det ærede medlem henviser til, giver det forhold, at den tv-radiospredningsvirksomhed, der henhører under en anden medlemsstats kompetence, kan modtages i Nederlandene, ikke den pågældende ret til at sprede reklame for p-piller, såfremt den lovgivning, som den henhører under (i dette tilfælde den luxembourgske lovgivning), forbyder en sådan reklame.

I henhold til de oplysninger, som Kommissionen råder over, er der ikke andre medlemsstater, der har gjort p-piller ikke-receptpligtig. I sig selv udgør det forhold, at visse lægemidler kan fås uden recept i en medlemsstat og ikke i en anden ikke en hindring for de frie varebevægelser, når blot de nationale produkter og de importerede produkter er underlagt samme ordning i medlemsstaterne. Denne situation opstår i øvrigt ofte på trods af virkningen af direktiv 92/26/EØF. I artikel 6, stk. 3 i direktivet er det anført, at Kommissionen inden den 31. marts 1996 skal forelægge Rådet en rapport om anvendelsen af direktivet. Det skal til den tid vurderes, om vedtagelsen af gennemførelsen af direktiv 92/26/EØF har medført en tilstrækkelig konvergens

mellem medlemsstaternes beslutninger om klassificering. Hvis dette ikke er tilfældet, vil Kommissionen uden tvivl være nødt til at foreslå en større harmonisering på dette område.

Hidtil har der ikke været behov for at vedtage retningslinjer vedrørende formuleringen af advarsler og oplysninger om selvmedicinering i mærkningen og indlægssedlen til humanlægemidler, som det er muligt i henhold til artikel 12 i Rådets direktiv 92/27/EØF. Kommissionen finder ikke, at den eventuelle ændring af klassificeringen af p-piller giver anledning til at ændre denne vurdering. Kommissionen har til gengæld til hensigt at vedtage retningslinjer med hensyn til indlægssedlernes læsbarhed, som det også er anført i artikel 12 i direktiv 92/27/EØF, uden at dette dog har nogen som helst sammenhæng med den planlagte beslutning.

⁽¹⁾ EFT nr. L 40 af 11. 2. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1439/95

af Klaus Rehder (PSE)

til Kommissionen

(22. maj 1995)

(95/C 257/71)

Om: Faktiske udgifter på transportområdet

For et stykke tid siden insisterede Europa-Parlamentet på, at man fandt frem til de »faktiske udgifter« for hver transportform, herunder navnlig medregnet den miljøforurening, som forårsages af de forskellige transportformer.

Hvor langt er Kommissionen hidtil nået med denne højst nødvendige beregning af de »faktiske udgifter« på alle transportområder? Hvilke resultater foreligger der?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Neil Kinnock

(14. juli 1995)

Som Kommissionen allerede har meddelt Europa-Parlamentet, håber den henimod udgangen af 1995 at kunne fremlægge en meddelelse om infrastrukturomkostningerne og de eksterne omkostninger i forbindelse med de forskellige transportformer. Det forberedende arbejde er allerede i fuld gang.

I forbindelse hermed har Kommissionen foretaget en sammenlignende undersøgelse af en række nyere publikationer vedrørende internaliseringen af de eksterne transportomkostninger. Et eksemplar af undersøgelsesrapporten vil direkte tilgå det ærede medlem og Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1445/95

af Christine Oddy (PSE)

til Kommissionen

(22. maj 1995)

(95/C 257/72)

Om: Finansiell støtte til den europæiske filmindustri

Hvad vil Kommissionen gøre for at støtte den europæiske filmindustri?

Vil den udvide aktivitetsområdet for Den Europæiske Investeringsfond til at omfatte den europæiske audiovisuelle industris behov?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Marcelino Oreja

(30. juni 1995)

Kommissionen vedtog den 8. februar 1995 to forslag til Rådets afgørelse om MEDIA II-programmet for perioden 1996—2000⁽¹⁾. Afgørelserne vedrører dels et uddannelsesprogram for branchefolk inden for den europæiske audiovisuelle programindustri og dels udvikling og distribution af europæiske audiovisuelle produktioner.

Forslagene behandles i øjeblikket i Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

Kommissionen har iøvrigt i overensstemmelse med konklusionerne af den europæiske av-konference (30. juni til 2. juli 1994 i Bruxelles) indledt en undersøgelse for i samråd med branchen at finde frem til, hvilke finansieringsinstrumenter der gør det muligt at kanalisere private investeringer til av-programindustrien.

⁽¹⁾ Dok. KOM(94) 523.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1447/95

af Christine Oddy (PSE)

til Kommissionen

(22. maj 1995)

(95/C 257/73)

Om: EU's sukkerordning

Hvad gør Kommissionen for at sikre, at de britiske sukkerproduktionskvoter opretholdes og ikke nedskæres i betragtning af, at Det Forenede Kongerige er nettoimportør af sukker?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Franz Fischler

(8. juni 1995)

I forbindelse med de foranstaltninger, som blev fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 1101/95⁽¹⁾ vedrørende fastlæggelse af produktionen og andre ordninger, der fra den 1. juli 1995 er gældende for sukkersektoren i Fællesskabet, vil de nugældende produktionskvoter inden for denne sektor fortsat være uændrede i de næste seks produktionsår fra 1995/96 til 2000/01. Samtidig er der imidlertid indført en ny ordning for en eventuel nedsættelse af den produktion, der er garanteret ved kvoter, hvis dette for et eller flere af de nævnte produktionsår skulle vise sig nødvendigt for at sikre opfyldelsen af Fællesskabets forpligtelser i henhold til den landbrugsaftale, der blev indgået ved de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden.

Den nye ordning fungerer ved hjælp af fastsatte koefficienter, der på forhånd fastlægger en afbalanceret fordeling af en eventuel nedsættelse mellem produkterne (sukker, isoglukose og inulinsirup), mellem produktionsområderne og mellem de individuelle A- og B-kvoter. Disse koefficienter er fastlagt på grundlag af de nuværende afsætningsgarantier for de af kvoterne omfattede producenter. Ved koefficientens fastsættelse er der derfor taget hensyn til markedernes særlige forsyningsforhold som f.eks. i Det Forenede Kongerige, hvor man for en væsentlig del for sukkerforsyningernes vedkommende traditionelt har været afhængige af raffineringen af det rårsukker, hovedsageligt fra AVS-landene, der indføres under præferenceimportordninger, i øjeblikket dem, der er fastlagt i protokollen herom i den fjerde Lomé-konvention.

Behovet for at anvende den nye ordning vil i god tid inden den 1. oktober i hvert produktionsår blive undersøgt på grundlag af markedsoplysningerne fra Fællesskabets forsyningsbalance for sukker og det forventede gennemsnitlige tab under den særlige selvfinansieringsordning for sukkersektoren. Undersøgelsen vil i nært samarbejde med medlemsstaternes myndigheder foregå i Forvaltningskomitéen for Sukker. Hvis det virkelig findes nødvendigt at foretage en sådan nedsættelse, vil den gælde for alle de af kvoterne omfattede producenter, herunder også producenterne i Det Forenede Kongerige, idet de ovennævnte koefficienter vil blive anvendt.

Kommissionen skal dog understrege, at tidspunktet for og størrelsen af en eventuel nedsættelse vil afhænge af udviklingen i de mange variable og uberegnelige faktorer, der har en direkte indflydelse på størrelsen af og udgifterne ved den udførsel inden for sukkersektoren, der er omfattet af landbrugsaftalen. De vil desuden afspejle resultaterne af de andre styringsinstrumenter og foranstaltninger, der inden for de næste seks produktionsår vil blive gennemført inden for sukkersektoren.

⁽¹⁾ EFT nr. L 110 af 17. 5. 1995.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1459/95af **Alexandros Alavanos (GUE/NGL)**til **Kommissionen**

(22. maj 1995)

(95/C 257/74)

Om: Universel tjeneste og tjenesteydelse, der kan reserveres

Rådet forelagde den 7. februar 1994 ⁽¹⁾ en resolution, hvori det anmodede Kommissionen om snarest og inden den 1. juli 1994 at foreslå Rådet foranstaltninger, der indeholder en definition af universel tjeneste, og som beskriver de forpligtelser, der påhviler leverandørerne af den universelle tjeneste, samt definerer de tjenesteydelser, der kan reserveres. Trods det der er gået et år siden fremlæggelsen af Rådets resolution og seks måneder siden den af Rådet fastlagte tidsfrist, har Kommissionen ikke stillet forslag, og den har ikke forklaret grunden til dens holdning.

Kommissionen bedes derfor give følgende oplysninger:

1. Hvad skyldes denne ubegrundede forsinkelse, og hvornår har Kommissionen til hensigt at forelægge sine forslag?
2. Har Kommissionen til hensigt at foreslå foranstaltninger for universel tjeneste og de tjenesteydelser, der kan reserveres, i et og samme direktiv?
3. Er Kommissionen enig i, at direktivforslaget bør baseres på traktatens artikel 100 A, hvilket Europa-Parlamentet også har anmodet om?
4. Har Kommissionen til hensigt at medtage Europa-Parlamentets forslag i direktivets foranstaltninger vedrørende tjenesteydelser, der kan reserveres, og navnlig tværnational postvirksomhed og adresserede reklamer, således at leverandøren af universel tjeneste gives mulighed for at kunne overleve økonomisk?

⁽¹⁾ EFT nr. C 48 af 16. 2. 1994, s. 3.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(10. juli 1995)

Efter vedtagelsen af Rådets resolution den 7. februar 1994 blev der gennemført en omfattende høring af samtlige involverede parter. Kommissionen påbegyndte dernæst udarbejdelsen af konkrete forslag. Dog kræver dette problem på grund af sin komplekse karakter en indgående vurdering af en lang række juridiske, konkurrencemæssige og økonomiske aspekter, hvilket har bevirket, at Kommissionen ikke har kunnet afslutte sit arbejde i 1994.

Etableringen af lovgivningsmæssige rammer for posttjenesterne, indgår i Kommissionens arbejdsprogram for 1995 ⁽¹⁾. Inden for de seneste måneder har Kommissionen arbejdet på en række udkast til forslag til udvikling af posttjenesterne i Fællesskabet, som krævet af Europa-Parlamentet og Rådet. Kommissionen er stadig i gang med at undersøge flere forskellige muligheder med hensyn til den

nødvendige harmonisering og liberalisering af posttjenesterne, men vil i meget nær fremtid fremsætte passende forslag.

Kommissionen vil gerne henvise det ærede medlem til dens svar på mundtlig forespørgsel H-389/95 af Crowley under Europa-Parlamentets spørgetid i junimødeperioden 1995 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Dok. KOM(95) 26.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets forhandlinger (juni 1995).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1463/95af **James Moorhouse (PPE)**til **Kommissionen**

(22. maj 1995)

(95/C 257/75)

Om: Dødsfald som følge af stoppede skorstene og røgkanaler

Er Kommissionen klar over, at kulilteforgiftning er skyld i mange dødsfald som følge af røgkanaler eller skorstene, der er stoppede af den ene eller den anden grund?

Har Kommissionen planer om at afhjælpe denne situation, f.eks. gennem indførelse af obligatorisk årlig skorstensfejnning?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(15. juni 1995)

Kommissionen er klar over de mulige risici ved carbonmonoxid, der kan hidrøre fra en række forskellige kilder, f.eks. en blokeret røgkanal eller skorsten, utilstrækkelig udluftning i et rum, forkert placering af skorstenen eller aftrækskanalen eller på grund af ringe vedligeholdelse af selve installationerne.

Fællesskabet har allerede taget en række initiativer med henblik på at råde bod på denne situation, men kun i forbindelse med de enkelte produkter. Der kan herunder nævnes Rådets direktiv 90/396/EØF af 29. juni 1990 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om gasapparater ⁽¹⁾, Rådets direktiv 92/42/EØF af 21. maj 1992 om krav til virkningsgrad i nye varmtvandskedler, der anvender flydende eller luftformigt brændsel ⁽²⁾, samt endelig Rådets direktiv 89/106/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om byggevarer ⁽³⁾, som omfatter forskellige aspekter af skorstenes udformning.

Kommissionen er af den opfattelse, at drift og vedligeholdelse af bygninger som kompetenceområde henhører under de enkelte medlemsstater, navnlig de regionale og lokale myndigheder. Bestemmelser vedrørende skorstensfejnning og

andet vedligeholdelsesarbejde i forbindelse med skorstene bør derfor helst overlades til medlemsstaterne selv, eftersom disse bedst kan træffe de mest hensigtsmæssige foranstaltninger afhængig af de stedlige forhold.

⁽¹⁾ EFT nr. L 196 af 26. 7. 1990, s. 15.

⁽²⁾ EFT nr. L 167 af 22. 6. 1992, s. 32.

⁽³⁾ EFT nr. L 40 af 11. 2. 1989, s. 12.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1473/95

af Jesús Cabezón Alonso og Ana Miranda de Lage (PSE)

til Kommissionen

(22. maj 1995)

(95/C 257/76)

Om: Udvikling og fattigdom i det tidligere Sovjetunionen

Den forbedring, der er sket med økonomierne i nogle af landene i Centraleuropa, er ikke nået til det tidligere Sovjetunionen.

ILO har for eksempel klart påvist nedgangen i levestandard i Rusland og Ukraine og gør opmærksom på, at der er meget stor risiko for social ustabilitet og opløsning af det sociale netværk i disse dele af det tidligere Sovjetunionen.

Har Kommissionen oplysninger, der bekræfter disse vurderinger?

Hvilken forbindelse er der mellem denne nedgang og den forøgede migration, intolerancen og den stigende kriminalitet.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans Van den Broek

(26. juni 1995)

Depressionen fortsatte i 1994, idet Ruslands BNP faldt med 17 % og Ukraines med 22 %. Industriens kraftige produktionsnedgang (50 % af 1990-niveauet i Rusland og 61 % i Ukraine) har medført en stigende arbejdsløshed, som imidlertid fortsat i vid udstrækning er af intern art. I Rusland er den officielle arbejdsløshed på 4 % af den aktive befolkning. I henhold til ILO er den reelt på 9 %. Ved sammenlægning af den interne og den eksterne arbejdsløshed får man et arbejdsløshedstal på 38 %. I Ukraine menes dette tal at ligge på 40 %.

Denne stigning i arbejdsløsheden og den kraftige udvidelse af serviceaktiviteterne betyder tilsammen, at skævhederne i samfundet er blevet kraftigt forværret. En stor del af den nationale værditilvækst er således gået til nogle få sektorer og forskellige spekulative aktiviteter. Afstanden mellem

højeste og laveste 10 %-interval er for Rusland vedkommende steget fra 8,4 til 14,5 mellem marts 1993 og juni 1994. Denne forværring er gået hånd i hånd med en generel forarmelse af befolkningen, som det fremgår af statistikkerne over fødsler og dødsfald. Middellevetiden var i 1990 på 64 år for mænd og 74,4 for kvinder, og den er nu sunket til henholdsvis 58 og 68 år. Sideløbende med denne forarmelse har der været en dramatisk vækst i den parallelle økonomi (som i henhold til visse kilder skulle være på 60 % af BNP).

Regeringernes respons har været forskellige som følge af de vanskelige konjunkturer. I Ukraine er det sket en forringelse af social-, uddannelses- og sundhedsvæsenet (der har været en koleraepidemi i 1994). Befolkningen har imidlertid siden minearbejderstrejken i sommeren 1993 forholdt sig rolig, idet de fleste har nok i blodt at prøve på at overleve. I Rusland har regeringen siden 1991 været i gang med en reform af den sociale sikkerhed, idet man blandt andet har indført arbejdsløshedsunderstøttelse og større sociale bistandsytelser. Men regeringen har som følge af dækningsvanskeligheder været nødt til at forlade sig på en indsats fra regionernes side, og dette har skærpet de allerede store forskelle mellem forbundsstaternes borgere.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1474/95

af Jesús Cabezón Alonso og Ana Miranda de Lage (PSE)

til Kommissionen

(22. maj 1995)

(95/C 257/77)

Om: Topmødet i København og Den Europæiske Union

Verdenstopmødet om Social Udvikling i København har klart understreget, at udviklingslandenes store udfordring og grundlæggende mål må være udryddelsen af fattigdommen.

Hvordan har eller vil Den Europæiske Union bidrage til de mål, der blev opstillet på det sociale topmøde i København?

På hvilken måde vil Kommissionen følge konklusionerne fra topmødet op?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn

(18. juli 1995)

Det internationale topmøde om social udvikling, der afholdtes i København i marts 1995, førte til, at der med bred

enighed blev formuleret en generel holdning vedrørende social udvikling. I både den politiske erklæring og handlingsprogrammet lægges der særlig vægt på at komme fattigdommen til livs overalt i verden. Fællesskabet, som deltog aktivt i topmødet, har forpligtet sig til at følge konklusionerne op, både i Fællesskabet og i forbindelse med sit samarbejde med udviklingslandene.

Fællesskabet spillede en afgørende rolle i forbindelse med opnåelsen af resultaterne på topmødet. Der blev med forskellige interne og eksterne fællesskabspolitikker bidraget til formulering af de mål, der blev opstillet i København. Hvad angår kampen mod fattigdom, kan der nævnes forskellige fællesskabsaktioner.

De Forenede Nationer har erklæret 1996 som kampagneår til bekæmpelse af fattigdommen. I sit social- og arbejdsmarketspolitiske handlingsprogram på mellemlang sigt erklærer Kommissionen, at

»1996 vil blive helliget lanceringen af en debat i hele Fællesskabet om fattigdom og social udstødelse, hvor man vil afstikke rammerne for fastlæggelse af en fælles indsats«.

Kommissionen planlægger i 1996 afholdelsen af det første møde for EU's social- og arbejdsmarkedspolitiske forum, således at der kan igangsættes en bred debat om social udstødelse, integration, racisme og borgernes grundlæggende rettigheder.

Kommissionen begyndte allerede tilbage i 1975 at gennemføre pilothandlingsprogrammer til bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse. Et forslag fra Kommissionen om et mere vidtrækkende og bredere program til bekæmpelse af social udstødelse og fremme af solidaritet⁽¹⁾ (planlagt til gennemførelse i perioden 1994—1999) blev forelagt Rådet i september 1993. Det er endnu ikke blevet vedtaget af Rådet.

Bekæmpelse af fattigdom er et af de fire væsentligste mål for Fællesskabets samarbejdspolitik, således som formuleret i traktaten om Den Europæiske Union. I december 1993 vedtog Rådet, på grundlag af et forslag fra Kommissionen, en resolution herom⁽²⁾. Et af målene er at forstærke effekten af Fællesskabets samarbejdspolitikker på dette område gennem øget koordinering.

Med hensyn til den specifikke opfølgning af topmødet i København har Kommissionen til hensigt at forberede en passende strategi, hvormed der tages hensyn til Fællesskabets kompetence og til subsidiaritetsprincippet.

(1) Dok. KOM(93) 435 endelig udg.

(2) Dok. KOM(93) 518 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1475/95

af Jesús Cabezón Alonso og
Juan Colino Salamanca (PSE)

til Kommissionen

(22. maj 1995)

(95/C 257/78)

Om: EU-støtte til Guatemala

Hvilke konkrete aktioner har Kommissionen i år udviklet til støtte for freds- og normaliseringsprocessen i Guatemala?

Hvilke former for materiel støtte har Kommissionen ydet de befolkningsgrupper i Guatemala, der var fordrevet af krigen, og som skal genoptages i samfundet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín

(7. juli 1995)

Fællesskabets bistand, som i lang tid har været begrænset til initiativer af humanitær art, er siden 1986 blevet forøget betydeligt takket være Guatemalas diskrete tilbagevenden til et demokratisk orienteret styre. Det var i 1986, at samarbejdet mellem Fællesskabet og Guatemala begyndte at tage større omfang. Siden da er der blevet ydet i alt 181 mio. ECU (217 mio. US \$) i form af gavebistand.

I 1994 omfattede hovedparten af Fællesskabets udviklings-samarbejde følgende områder:

- finansielt og teknisk samarbejde: 33,89 mio. ECU
- bistand til fordrevne befolkningsgrupper: 8,77 mio. ECU
- humanitær bistand: 0,83 mio. ECU
- fødevarerhjælp: 4,9 mio. ECU
- bistand gennem NGO'er: 2,54 mio. ECU

I øjeblikket er Fællesskabets vigtigste interventionsområder følgende:

- udvikling eller i mange tilfælde forberedende udvikling af isolerede landdistrikter gennem mikroprojekter og produktionsstøtte
- støtte til landbrugsreformen, således at den er kohærent med den støtte, der er ydet til de øvrige lande i regionen
- støtte til den uformelle sektor, som vedrører en stor del af befolkningen, primært i byerne (ca. 800 000 arbejdspladser), og tegner sig for 20 % af BNP
- fremme af demokratiet og menneskerettighederne
- bistand til flygtninge og institutionel styrkelse.

I 1994 blev Fællesskabets bidrag til fordel for fordrevne og repatrierede personer i Guatemala udmøntet i finansieringen af 17 projekter for i alt 9,6 mio. ECU. De fleste af disse projekter (15 projekter for i alt 8,77 mio. ECU) tager sigte på social og økonomisk reintegration af fordrevne befolkningsgrupper gennem aktioner til reaktivering af produktionen og rehabilitering af grundlæggende infrastrukturer og sociale tjenester.

Sideløbende med denne form for interventioner til støtte for de fordrevne befolkningsgruppers selvforsyningssevne har Kommissionen gennemført to humanitære bistandsaktioner (to projekter for i alt 830 000 ECU); det ene til fordel for fordrevne personer, det andet til fremme af repatrieringen. Alle disse aktioner til fordel for de fordrevne og repatrierede befolkningsgrupper har ligeledes bidraget til at skabe bedre levevilkår og styrke dialogen, samrådet og fredsprocessen i landet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1478/95

af Jesús Cabezón Alonso og
Juan Colino Salamanca (PSE)

til Kommissionen

(22. maj 1995)

(95/C 257/79)

Om: Informationssamfund og social omstilling

Industrisamfundene står over for udfordringen fra de nye teknologier, som må formodes at medføre dybtgående sociale ændringer på arbejdsmarkedet.

Hvordan mener Kommissionen, at det er muligt at rette op på eller neutralisere de virkninger af »informationssamfundet«, der svækker det sociale net og måske nedbryder og afskærer den indre samhørighed i vore samfund?

Industrisamfundene står over for udfordringen fra de nye teknologier, som må formodes at medføre dybtgående sociale ændringer på arbejdsmarkedet.

Hvordan mener Kommissionen, at det er muligt at rette op på eller neutralisere de virkninger af »informationssamfundet«, der svækker det sociale net og måske nedbryder og afskærer den indre samhørighed i vore samfund?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann

(6. juli 1995)

Informationssamfundet bør udnytte både de økonomiske og sociale muligheder, som de nye informations- og kommunikationssystemer indebærer. Disse øger den økonomiske konkurrenceevne, og åbner samtidig nye muligheder for sociale og kulturelle udvekslinger. Organiseringen af arbejdet viser denne ambivalens. De teknologiske fremskridt og den øgede konkurrence øger kravene til kvalifikationerne. Informations- og kommunikationsteknologien byder på nye muligheder for uddannelse og undervisning.

De interaktive multimediekommunikationer genskaber i fuld udstrækning udvekslingen mellem mennesker indbyrdes, så den ligger tæt op ad den direkte kommunikation (i modsætningen til telefon, skreven tekst, radio eller fjernsyn). Ved at give mulighed for samtidig udveksling af stemme, tekst og billede kan de således bidrage til at styrke den sociale samhørighed og borgernes deltagelse i samfundslivet. Samfundets tjenesteydelser (sundhed, uddannelse og undervisning, sociale tjenester især) vil kunne udnytte dem, ikke blot for at forbedre styringen af disse, men også for at komme tættere på borgerne. Når disse teknologier stilles til rådighed for den interpersonelle udveksling og spredning af oplysninger, udgør de desuden et vigtigt værktøj til at styrke de sociale og demokratiske bånd.

Det er normalt, at de teknologiske nyheder vækker tvivl og frygt. De er imidlertid kun et middel, og skal først accepteres kulturelt og socialt. Kommissionen lægger stor vægt på at tage denne nye udfordring op. Den vil forelægge en grønbog om informationssamfundets sociale og samfundsmæssige betydning i andet halvår af 1996. Den bistår i dette arbejde af en ekspertgruppe, som udelukkende beskæftiger sig med disse spørgsmål, og som afholdt møde for første gang den 18. maj 1995. Desuden har Kommissionen villet gøre denne debat så bred som muligt, og har bl.a. besluttet, at der skal tilrettelægges et forum om informationssamfundet, som påbegynder sit arbejde i juli 1995.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1479/95

af Jesús Cabezón Alonso og
Juan Colino Salamanca (PSE)

til Kommissionen

(22. maj 1995)

(95/C 257/80)

Om: Støtte til Nicaragua

På hvilken måde har Kommissionen støttet den nicaraguanse regerings arbejde med at oprette et menneskerettigheds-kontor i landet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín

(17. juli 1995)

Om der skal oprettes en instans til beskyttelse af menneskerettighederne i Nicaragua, er et spørgsmål, der til stadighed drøftes i landet, idet arbejdet med en lovgivning herom befinder sig i undersøgelses- og analysefasen.

Kommissionen mener, at sådanne organer til forsvar af menneskerettighederne spiller en fundamental rolle i hele den latinamerikanske region, og støtte til dem er derfor en af prioriteterne i Fællesskabets samarbejdspolitik på området demokratisering og menneskerettigheder. Kommissionen

har da også siden 1991 ydet finansiell bistand til forskellige initiativer til fordel for menneskerettighedskontorerne i Latinamerika.

Hvad Nicaragua angår, vil Kommissionen, såfremt der faktisk oprettes en sådan institution, fuldt ud være rede til — som den har gjort det for andre latinamerikanske landes vedkommende — at behandle og imødekomme en eventuel ansøgning fra institutionen om finansiering med henblik på, at den effektivt kan løse de opgaver, den tillægges ved lov.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1481/95

af **Jesús Cabezón Alonso** og
Juan Colino Salamanca (PSE)

til Kommissionen

(22. maj 1995)

(95/C 257/81)

Om: Fattigdom og racisme

Ifølge oplysninger fra ILO anslås det, at der ved udgangen af 1994 var 1 300 mio. mennesker i verden, der levede i fattigdom.

I industrilandene er de mest sårbare befolkningsgrupper visse mindretal, indvandrere, flygtninge osv.

Mener Kommissionen ikke, at der er basis for at gøre bekæmpelse af fattigdommen som roden til racisme i Den Europæiske Union til et konkret aktionsområde?

Mener Kommissionen ikke, at det vil være hensigtsmæssigt at råde over et program, der specifikt har til formål at bekæmpe denne forbindelse mellem racisme og fattigdom?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af **Pádraig Flynn**

(4. juli 1995)

Siden den fælles erklæring fra Parlamentet, Rådet, medlemsstaternes repræsentanter forsamlet i Rådet og Kommissionen, som blev vedtaget i juni 1986, har Det Europæiske Råd udsendt flere erklæringer om bekæmpelse af racisme og fremmedhad, hvor det bl.a. fremhæves, at Det Europæiske Råd er fast besluttet på at bekæmpe intolerance og racisme med alle disponible midler, og hvor medlemsstaterne og Kommissionen anmodes om at forbedre retsbeskyttelsen for statsborgere fra tredjelande inden for medlemsstaternes område.

Med hensyn til bekæmpelse af fattigdom inden for Fællesskabet har Kommissionen iværksat flerårige handlingsprogrammer siden 1975. Det seneste af de pågældende programmer, som skal dække perioden 1994—1999, blev forelagt Rådet i september 1993, men er endnu ikke vedtaget.

I det sociale handlingsprogram på mellemlang sigt (1995—1997) insisterer Kommissionen dog på, at det er nødvendigt at videreføre foranstaltningerne til bekæmpelse af udstødelse. I programmet understreges det endvidere, at det er nødvendigt med en fælles indsats til bekæmpelse af racisme, fremmedhad og antisemitisme i vort samfund. I programmet lover Kommissionen at fremlægge en plan over foranstaltninger til bekæmpelse af racisme inden udgangen af indeværende år. I forbindelse med den pågældende plan tages der endvidere hensyn til de konklusioner. Det Europæiske Råd drager af de forskellige bidrag, det anmodede om på mødet på Korfu, samt til henstillingerne fra det rådgivende udvalg for bekæmpelse af racisme og fremmedhad.

Endelig foranstalter Kommissionen i marts 1996 et første møde inden for det europæiske forum for socialpolitik med henblik på at iværksætte en omfattende debat om forskellige ideer, særlig med hensyn til social udstødelse, racisme, borgernes grundlæggende sociale rettigheder. Kommissionen har i den forbindelse til hensigt at foranstalte en offentlig høring sammen med Parlamentet om revisionen af Fællesskabspagten fra 1989 om arbejdstagernes grundlæggende arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder, for eventuelt at udvide den til at omfatte samtlige borgere.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1482/95

af **Jesús Cabezón Alonso** og
Juan Colino Salamanca (PSE)

til Kommissionen

(22. maj 1995)

(95/C 257/82)

Om: Fattigdom i Den Europæiske Union

Trods de almindeligt anerkendte sociale sikringsystemer er udbredelsen af fattigdom og marginalisering ikke gået uden om landene i Vesteuropa.

I de økonomiske stærkeste lande i Den Europæiske Union er antallet af hjemløse alarmerende højt.

Hvorfor blokerer Rådet stadig visse fællesskabsaktioner til bekæmpelse af fattigdom?

Hvilke alternative aktioner kan Kommissionen forelægge med henblik på et samarbejde, der skal rette op på disse alvorlige forhold?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af **Pádraig Flynn**

(18. juli 1995)

Kommissionen deler det ærede medlems bekymring over det stadigt mere alvorlige fattigdomsproblem i Den Europæiske Union. Siden 1975 har Fællesskabet gennemført en række handlingsprogrammer med det formål at bekæmpe fattig-

dom og social udstødelse. Det tredje og seneste i rækken af sådanne programmer, nemlig programmet for økonomisk og social integration af de dårligst stillede befolkningsgrupper (Fattigdom III — Rådets afgørelse 89/457/EØF) ⁽¹⁾ blev gennemført i tidsrummet 1989 til 1994.

I september 1993 fremlagde Kommissionen et forslag til et yderligere, noget bredere, program (handlingsprogram på mellemlang sigt for bekæmpelse af social udstødning og fremme af solidaritet: et nyt program til støtte og fremme af nyskabelse 1994—1999) ⁽²⁾ ud fra en målsætning om, at dette program skulle følge umiddelbart efter det forudgående. Rådet har endnu ikke vedtaget dette program.

⁽¹⁾ EFT nr. L 224 af 2. 8. 1989.

⁽²⁾ Dok. KOM(93) 435 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1484/95

af Fausto Bertinotti (GUE/NGL)

til Kommissionen

(22. maj 1995)

(95/C 257/83)

Om: Opførelse af et elektrisk ledningsnet i Verbano—Cusio—Ossola og overholdelse af fællesskabsbestemmelserne

Det italienske elektricitetsvæsen (ENEL) påtænker at opføre et nyt elektrisk ledningsnet fra Passo San Giacomo i Val Formazza til Turbigo.

— Piemontes regionsregering har med afgørelse af 28. februar 1994 afgivet positiv udtalelse vedrørende ovennævnte projekts indvirkning på miljøet, idet det udelukkende har taget hensyn til det elektriske ledningsnets direkte virkninger på mennesket.

— Miljørisikovurderingen i forbindelse med det elektriske ledningsnet skulle have taget hensyn til såvel de direkte som de indirekte virkninger på mennesket, således som det er fastsat i artikel 3 i direktiv 85/337/EØF ⁽¹⁾.

— Det er efterhånden fastslået, at højspændingsledninger kan forårsage alvorlige sundhedsskader.

1. Agter Kommissionen ikke at indlede en overtrædelsesprocedure i henhold til traktatens artikel 169 mod den italienske stat for krænkelse af artikel 3 i direktiv 85/337/EØF?

2. Anser Kommissionen det ikke for nødvendigt at udarbejde et direktivforslag, som fastsætter bestemmelser om beskyttelse mod påvirkninger fra magnetfelter?

⁽¹⁾ EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(10. juli 1995)

1. De projekter, det ærede medlem anfører figurerer i bilag II, litra b), til Rådets direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet. Disse projekter skal, førend der kan gives tilladelse til dem, forelægges til vurdering i medfør af ovennævnte direktiv, når de kan få en væsentlig indvirkning på miljøet, bl.a. på grund af deres art, dimensioner eller placering (artikel 2 i direktiv 85/337/EØF).

I Italien er denne slags projekter ikke underlagt kravet om en miljørisikovurdering i medfør af ovennævnte direktiv, eftersom denne medlemsstat endnu ikke har vedtaget gennemførelsesforanstaltninger for direktiv 85/337/EØF, for så vidt angår hovedparten af de projekter, der er opregnet i dettes bilag II. I forbindelse hermed har Kommissionen indledt en overtrædelsesprocedure mod Italien, som p.t. er nået til stadiet for en begrundet udtalelse.

2. Det ærede medlem henviser til de svar, som Kommissionen har givet på mundtlig forespørgsel H-660/94 ⁽¹⁾ af Llewellyn Smith, samt skriftlig forespørgsel E-2606/94 ⁽²⁾ af Glenys Kinnock, E-2156/94 ⁽³⁾ af Stephen Hughes og E-757/93 ⁽⁴⁾ af John Bird, samt endelig andragende nr. 751/94, nr. 676/94 og nr. 471/90, alle vedrørende følgevirkninger af højspændingslinjer for menneskers sundhed.

Det ændrede rådsdirektivforslag ⁽⁵⁾ om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstageres udsættelse for risici på grund af fysiske agenser, indeholder en række forskellige bestemmelser med henblik på at beskytte arbejdstagerne mod ikke-ioniserende elektromagnetiske strålingsfelter.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets forhandling (december 1994).

⁽²⁾ EFT nr. C 103 af 24. 4. 1995.

⁽³⁾ EFT nr. C 88 af 10. 4. 1995.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 332 af 28. 11. 1994.

⁽⁵⁾ EFT nr. C 230 af 19. 8. 1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1487/95

af Jesús Cabezón Alonso og Juan Colino Salamanca (PSE)

til Rådet

(22. maj 1995)

(95/C 257/84)

Om: Schengen-aftalen

Er Rådet i forbindelse med den mellemstatslige Schengen-aftales ikrafttræden i syv lande i Den Europæiske Union i besiddelse af de nødvendige elementer og oplysninger til at

kunne vurdere, hvornår de øvrige unionsmedlemsstater vil tiltræde aftalen?

Svar

(3. august 1995)

Schengen-aftalen er en mellemstatslig aftale, der er omfattet af en anden institutionel, juridisk ramme end Den Europæiske Union. Den har sine egne arbejdsstrukturer.

De oplysninger, som Rådet for Den Europæiske Union råder over i den sammenhæng, er rent uofficielle. Rådet kan derfor ikke stille dem til rådighed for det ærede medlem.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1494/95

af Johanna Maij-Weggen (PPE)

til Kommissionen

(22. maj 1995)

(95/C 257/85)

Om: Nederlandenes andel af fællesskabsprogrammet KONVER

1. Kan Kommissionen bekræfte, at Nederlandene kun modtager 25 mio. hfl. fra fællesskabsprogrammet KONVER?
2. Kan Kommissionen bekræfte, at Nederlandene har ansøgt om 25 mio. ecu, hvilket er en beskeden ansøgning i forbindelse med et program til godt 1 mia. hfl.?
3. Hvad er årsagen til, at Nederlandene trods den meget boskødne ansøgning kun har modtaget 25 mio. hfl., svarende til omkring halvdelen af det beløb, der er ansøgt om?
4. Hvor meget har hver enkelt af de øvrige EU-medlemsstater ansøgt om og fået under dette program?
5. Hvad har kriterierne været for ansøgning om midler under KONVER-programmet, og hvorledes er disse kriterier håndteret i de enkelte medlemsstater?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Monika Wulf-Mathies

(26. juni 1995)

Ifølge proceduren for fordelingen mellem medlemsstaterne af KONVER-bevillingerne skulle disse ikke ansøge om bestemte beløb. Kommissionen bad hver enkelt medlemsstat om inden udgangen af august 1994 at indsende en opgørelse over det antal tabte arbejdspladser i militær- og forsvarssektoren, som den havde registreret eller forventede mellem 1990 og 1997.

Kommissionen har ladet disse tal analysere af et uafhængigt og anerkendt institut.

Den har tildelt tab af arbejdspladser i forsvarsindustrien og på militærbaser forskellig vægt for at tage hensyn til den forskellige virkning på regionalt plan af tab af arbejdspladser i disse forskellige kategorier. Det er på dette grundlag, at fordelingen af bevillingerne mellem medlemsstaterne har fundet sted. Nedenstående tabel viser resultatet af denne fordeling. Nederlandenes andel svarer til omfanget af tabte arbejdspladser i europæisk sammenhæng.

Blandt de nye medlemsstater vil kun Sverige modtage et beløb under KONVER-initiativet. Det præcise beløb, der er anført nedenfor, er blevet besluttet særskilt af Kommissionen, og det kan derfor ikke medregnes i det samlede beløb, der oprindeligt var afsat til de tolv medlemsstater.

KONVER

Fordeling mellem medlemsstaterne 1994-1997

Medlemsstat	Andel i procent	Beløb i mio. ECU 1994-priser
Belgien	2,29	11,45
Danmark	0,47	2,35
Tyskland	43,88	219,40
Grækenland	2,55	12,75
Spanien	4,66	23,30
Frankrig	14,03	70,15
Italien	9,06	45,30
Luxembourg	0,07	0,35
Nederlandene	2,29	11,45
Portugal	1,56	7,80
Det Forenede Kongerige	19,14	95,70
Sverige		3,26

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1496/95

af Johanna Maij-Weggen (PPE)

til Kommissionen

(22. maj 1995)

(95/C 257/86)

Om: Støtte til flygtnings tilbagevenden til Eritrea

1. Kan Kommissionen oplyse, hvilke aktiviteter den gennemfører med henblik på at fremme flygtnings tilbagevenden til Eritrea?
2. Kan Kommissionen oplyse, i hvor høj grad de enkelte medlemsstater bidrager til løsning af dette problem?
3. Er der tale om koordinering mellem EU og medlemsstaterne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro

(29. juni 1995)

1. Kommissionens indsats for at stimulere eller opmuntre flygtningenes tilbagevenden til Eritrea støttes gennem:

— et 20 mio. ECU kortsigtet program for bistand til genopførelse og genopretning, især:

- undervisningsdelen af det sociale infrastrukturprojekt
- brøndprojektet

— malaria-kontrolprogrammet i det vestlige lavland (740 000 ECU)

— fem projekter til et samlet beløb på 3,4 mio. ECU i henhold til rehabilitionsinitiativet i Gash/Setit og Barka-regionen (B7-5076).

2. Medlemsstaterne forsøger at stimulere og tilskynde til flygtningenes tilbagevenden, i lighed med Kommissionen, ved at forbedre alle former for infrastrukturer (også sociale infrastrukturer) i de områder, som vil blive mest præget af de hjemvendende, og dette var emnet for et såkaldt Proferi (programme for the rehabilitation of resettlement areas in Eritrea) -workshopmøde i Asmara den 17. til 20. maj 1995.

3. Den eneste medlemsstat, der er repræsenteret i Eritrea, er Italien. Tyskland forventes at åbne en ambassade i juli 1995. Kommissionens delegation blev etableret i Asmara den 22. maj 1995, hvorfor samarbejdet med medlemsstaterne på stedet nu begynder. Et samarbejde mellem donorer i almindelighed har der naturligvis været før og under Proferi-workshop i Eritrea og Genève. Koordineringen mellem medlemsstaterne og internationale organisationer vil selvfølgelig blive styrket, når flere åbner kontorer i Eritrea.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1512/95

af Johanna Maij-Weggen (PPE)

til Kommissionen

(31. maj 1995)

(95/C 257/87)

Om: Verdenshandelsorganisationen (WTO) og dyrebeskyttelse

Kan Kommissionen snarest muligt og under henvisning til skriftlig spørgsmål E-2320/94 ⁽¹⁾ og på baggrund af de igangværende drøftelser mellem på den ene side Canada og USA og på den anden side Kommissionen oplyse følgende:

1. Hvilke fremskridt er der gjort med hensyn til gennemførelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 3254/91 ⁽²⁾, som træder i kraft den 1. januar 1996. Det ønskes navnlig oplyst:

— hvorvidt lande, der eksporterer skind fra de pågældende dyrearter til EU, ved lov har forbudt anvendelsen af rævesakse

— om der er opnået tilstrækkelige fremskridt i forbindelse med fastlæggelse af internationale humane fangstnormer som alternativ for anvendelse af rævesakse.

2. Hvad er resultatet af de seneste forhandlinger med Canada og USA om denne beslutning, navnlig for så vidt angår den mulighed, at en af parterne i WTO vil protestere mod denne forordning?

3. Agter Kommissionen at stille ændringsforslag til forordningen eller at udsætte dens ikrafttrædelse og i bekræftende fald, hvorfor? Vil Kommissionen sikre, at Parlamentet ikke bliver udelukket fra at udøve sin ret til at deltage i beslutningstagningen, og af den grund som forordningens retsgrundlag gå ud fra både artikel 113 og 130 S og ikke blot fra artikel 113?

⁽¹⁾ EFT nr. C 55 af 6. 3. 1995, s. 50.

⁽²⁾ EFT nr. L 308 af 9. 11. 1991, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1516/95

af Stephen Hughes (PSE)

til Kommissionen

(31. maj 1995)

(95/C 257/88)

Om: Standarder for fældefangst

Der vedtoges i 1991 en EØF-forordning om forbud mod indførsel til Fællesskabet af skind fra dyr med oprindelse »i et land, hvor rævesakse fortsat anvendes, eller hvor metoderne til fældefangst ikke opfylder internationalt vedtagne standarder for human fældefangst«. Forbuddet skulle være trådt i kraft fra januar 1995, men udsattes et år.

Kan Kommissionen oplyse, om der er indledt forhandlinger med Nordamerika vedrørende de fremskridt, der her gøres i retning af at opfylde standarderne for human fældefangst?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1540/95

af Fernand Herman (PPE)

til Kommissionen

(1. juni 1995)

(95/C 257/89)

Om: Gennemførelse af forordningen om forbud mod anvendelse af rævesakse og indførsel til Fællesskabet af skind fra vilde dyr

Kommissionen har givet efter for pres fra De Forenede Stater og Canada og udsat ikrafttrædelsen af forordning

(EØF) nr. 3254/91 til den 1. januar 1996, for så vidt angår indførsel af skind.

Det ser nu ud til, Den Internationale Standardiseringsorganisation ikke er i stand til at få vedtaget bestemmelser om human fældefangst, eftersom organisationen på sit møde i Ottawa definitivt besluttede at lade ordene »human fældefangst« udgå af alle standardiseringsforslagene. Forordningens bestemmelser om indførsel af skind skal derfor træde i kraft den 1. januar 1996.

I et tidsskrift ved navn »American Trapper« fra marts-april 1995 er der imidlertid en omtalte af en samtale mellem sir Leon Brittan og senator Murkowski fra Alaska, hvorunder kommissæren skal have fortalt Murkowski, at han under visse betingelser var villig til at støtte en udsættelse af ikrafttrædelsen af en kontroversiel EU-forordning, der vil standse importen af skind fra 14 dyrearter fra lande, der ikke har forbudt rævesakse.

Kan Kommissionen bekræfte, at den omtalte forordning faktisk træder i kraft den 1. januar 1996, eller — i modsat fald — oplyse, hvornår den agter at orientere Parlamentet og forklare sig over for det?

**Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan
på skriftlig forespørgsel E-1512/95, E-1516/95
og E-1540/95
(20. juni 1995)**

Der vil først foreligge et nøjagtigt overblik over tredjelændenes lovgivning vedrørende forbud mod anvendelse af rævesakse ved udgang af juni måned.

Den internationale standardiseringsorganisations arbejde med at vedtage internationalt fastlagte humane standarder for fælder er blevet forsinket, hovedsagelig på grund af uenigheden med hensyn til definitionen af begrebet »humane« i den sammenhæng. Kommissionen er derfor ved at undersøge andre måder at opnå en hurtigere vedtagelse af standarder på gennem direkte forhandlinger med de største eksportlande af pelsværk, dvs. USA og Canada. Disse drøftelser er først lige blevet indledt.

For så vidt angår en anfægtelse af lovgivningen fra Verdenshandelsorganisationens side regner Kommissionen ikke med, at en sådan aktion iværksættes, så længe emnet drøftes med de berørte tredjelande.

Der er i øjeblikket ikke nogen grund til en yderligere udsættelse af gennemførelsen af forordningen eller ændringer hertil. Såfremt der forelægges forslag herom, vil Kommissionen naturligvis holde Parlamentet underrettet herom.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1518/95

af Nuala Ahern (V)
til Kommissionen
(31. maj 1995)
(95/C 257/90)

Om: Forskningsreaktoren i Garching

Agter Kommissionen under henvisning til svaret på skriftlig forespørgsel E-2650/94 af Breyer om forskningsreaktor Garching ⁽¹⁾ at henvende sig til reaktorens ejere for at bede om tilladelse til at offentliggøre de oplysninger, der blev anmodet om i forespørgslens punkt 1 til 3?

⁽¹⁾ EFT nr. C 88 af 10. 4. 1995, s. 30.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christos Papoutsis**

(11. juli 1995)

I henhold til en række gældende bestemmelser (blandt andet Euratom-traktatens artikel 194, i enkelte tilfælde forordning nr. 3 af 1958 ⁽¹⁾, artikel 3 i forordning (EØF) nr. 354/83 ⁽²⁾ og artikel XV i vedtægterne for forsyningsagenturet ⁽³⁾) kan Agenturet og Kommissionen ikke offentliggøre de oplysninger, de har kendskab til, da de er omfattet af princippet om fortrolighed i forbindelse med handelstransaktioner. Det er de pågældende erhvervsdrivende og medlemsstater de eneste, der kan.

Da Kommissionen altså ikke har myndighed til at gribe ind, således som det ærede medlem ønsker, er den af den opfattelse, at det, i samme ånd som Kommissionens afgørelse af 8. februar 1994 om aktindsigt i Kommissionens dokumenter ⁽⁴⁾, ville være bedre at henvende sig direkte til de pågældende ejere med anmodningen om at få de ønskede oplysninger.

⁽¹⁾ EFT nr. 17 af 6. 10. 1958.

⁽²⁾ EFT nr. L 43 af 15. 2. 1983.

⁽³⁾ EFT nr. 27 af 6. 12. 1958.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 46 af 18. 2. 1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1520/95

af Nuala Ahern (V)
til Kommissionen
(31. maj 1995)
(95/C 257/91)

Om: Anlæg til endelig deponering af radioaktivt affald i Japan

Vil Kommissionen på baggrund af, at de japanske nukleare myndigheder har indrømmet, at der ikke findes noget anlæg i Japan til deponering af højaktivt nukleart affald, sikre, at

der ikke længere afskibes højaktivt affald til Japan efter oparbejdning af anvendt reaktorbrændsel i anlæg i EU, i det mindste så længe Japan ikke råder over egnede oplagings- eller deponeringsfaciliteter?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1523/95

af Nuala Ahern (V)

til Kommissionen

(31. maj 1995)

(95/C 257/92)

Om: Transport af radioaktivt affald til Japan

Da transportskibet Pacific Pintail den 26. april 1995 ankom til Mitsu Ogawara-havnen ved Rokkasho i Japan med sin last af højaktivt nukleart affald fra genopbygningsanlægget i La Hague i Frankrig, gav det anledning til en større demonstration om sikkerhed.

Hvilke oplysninger råder Kommissionen over vedrørende de specifikke indvendinger, som blev rettet mod denne og kommende transporter af:

1. Lande på eller i nærheden af transportruten?
2. Urolige borgere?
3. Ikke-statslige miljøorganisationer?

Hvad har Kommissionen svaret på de forskellige indvendinger?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard
på skriftlig forespørgsel E-1520/95 og E-1523/95
(7. juli 1995)

Overførsel af radioaktivt affald er reguleret ved Rådets direktiv 92/3/Euratom⁽¹⁾ om overvågning af og kontrol med overførsel af radioaktivt affald mellem medlemsstaterne og ind i og ud af Fællesskabet. Direktivet er suppleret med Kommissionens beslutning 93/552/Euratom⁽²⁾ om det i Rådets direktiv 92/3/Euratom omhandlede standardledsagedokument til overvågning af og kontrol med overførsel af radioaktivt affald.

I henhold til direktivet må myndighederne i den medlemsstat, hvor overførslen begynder, kun godkende den, hvis alle de medlemsstater og tredjelande, der er involveret i overførslen, herunder transit-medlemsstater og -tredjelande, har givet forudgående samtykke hertil.

Direktivets fremgangsmåde til gennemførelse af dette princip omfatter visse forpligtelser for medlemsstaternes myn-

digheder, men inddrager ikke Kommissionen. Imidlertid skal medlemsstaterne hvert andet år sende Kommissionen en rapport om direktivets gennemførelse. På grundlag af disse rapporter udarbejder Kommissionen en sammenfattende rapport til Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg. Den første af disse sammenfattende rapporter, for tidsrummet frem til efteråret 1994, blev for nylig godkendt af Kommissionen⁽³⁾.

Med hensyn til de oplysninger, kommissionen modtager om dette emne, offentliggør den af princip ikke sin korrespondance.

Kommissionen mener, at overførsel af radioaktivt affald, der er godkendt efter fremgangsmåden i ovennævnte direktiv og udført i overensstemmelse med de relevante internationale aftaler om transport af farligt gods (herunder radioaktive stoffer), opfylder de nødvendige sikkerhedskrav.

⁽¹⁾ EFT nr. L 35 af 12. 2. 1992.

⁽²⁾ EFT nr. L 268 af 29. 10. 1993.

⁽³⁾ Dok. KOM(95) 192.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1528/95

af Nel van Dijk (V)

til Kommissionen

(31. maj 1995)

(95/C 257/93)

Om: Håndbøger om kvinders integration i udviklingsprocessen

Som følge af den stigende opmærksomhed omkring kvindespørgsmål i udviklingsprocessen har Kommissionen udarbejdet nogle håndbøger om bevidsthedsgørelse om kønsspecifikke spørgsmål ved evalueringen og gennemførelsen af projekter: i 1991 om EU's udviklingspolitik over for AVS-staterne (L'intégration des femmes dans développement. Pourquoi, Quand et Comment prendre en compte les relations socio-économiques entre hommes et femmes dans les projets et programmes de Lomé IV (Manuel)) og i 1993 om EU's udviklingspolitik over for ALA/MED-staterne (Femmes et développement. Coopération avec les pays d'Amérique latine, d'Asie et du Bassin Méditerranéen. Gestion du cycle de projet). Formålet hermed er »kvinders integration i udviklingen (IGD/IFD)«.

Kan Kommissionen oplyse følgende:

- hvor mange procent af de EU-medarbejdere (m/k), der beskæftiger sig med udviklingsprojekter, bruger disse håndbøger i forbindelse med forberedelse og evaluering af projekter?
- hvor mange procent af projekterne evalueres på grundlag af de kriterier, der er opstillet i håndbøgerne?

- hvor høj er returkvoten for de vedføjede formularer vedrørende analyse af IGD/IFD-sensibiliseringsgraden?
- hvor mange procent af projekterne opviser tilfredsstillende resultater, når de evalueres efter de i håndbøgerne opstillede kriterier?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro**

(19. juli 1995)

Da det i forespørgslen rejste spørgsmål falder under et fælles ansvarsområde for næstformand Manuel Marín og João de Deus Pinheiro, afgives dette svar af det to medlemmer på Kommissionens vegne.

De pågældende håndbøger er blevet uddelt til alle inden for Kommissionen, som beskæftiger sig med udviklingssamarbejde, såvel i hovedkontoret som i delegationerne og yderligere eksemplarer er stillet til rådighed for eksterne konsulenter. Efterspørgslen efter håndbøgerne har været stor, og det har været nødvendigt at genoptrykke dem.

Det er endnu for tidligt at vurdere resultatet af de nye procedurer, og de fleste af de igangværende projekter blev udarbejdet, før de blev vedtaget. Det er svært at få tilfredsstillende resultater, hvis der tilsættes et »kønsaspekt« til projekter, der ikke er udarbejdet og budgetteret med dette for øje.

En brugbar mulighed for at kontrollere dette spørgsmål kan være, at rapportering om kvinder i udviklingsspørgsmål, som først er vedtaget for nylig, gøres obligatorisk i Kommissionen. De første resultater vil være til rådighed i slutningen af 1995.

Det er også for tidligt at vurdere virkningen af de nye procedurer på protjektgennemførelsen. En vurdering vil ikke have noget formål, før projekter, der er fastsat og udarbejdet i henhold til disse procedurer, i en vis udstrækning er gennemført på stedet, og det vil mindst tage tre år fra fastsættelsesstadiet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1530/95

af **Graham Mather (PPE)**

til Kommissionen

(31. maj 1995)

(95/C 257/94)

Om: Landbrug — det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger (IACS)

Hvor mange medlemsstater har i forbindelse med iværksættelse af de meget strenge sanktioner, der finder anvendelse i

henhold til IACS-bestemmelserne, været udsat for, at producenter, der har mistet en del eller hele deres støtte i 1994, har rejst krav mod dem ved domstolene?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler**

(27. juni 1995)

Kommissionen er ikke enig i, at sanktionerne under det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger (IACS) er meget strenge i betragtning af betydningen af braklægning i forbindelse med markafgrødeordningen i særdeleshed og behovet for generelt at bekæmpe bedrageri i landbrugssektoren.

Så vidt det er Kommissionen bekendt har kun Det Forenede Kongerige været udsat for retskrav med hensyn til sanktioner under IACS fra producenter, som har mistet hele eller en del af deres støtte for 1994. Ifølge tal fra medlemsstaterne lå den procentvise andel af støtteberettigede i Det Forenede Kongerige, som var udsat for sanktioner, ikke desto mindre under EF-gennemsnittet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1531/95

af **Peter Skinner (PSE)**

til Kommissionen

(31. maj 1995)

(95/C 257/95)

Om: Sikkerhedsnormer for lastvogne og andre køretøjer i EU

Kan Kommissionen oplyse, hvilke retningslinjer eller normer der findes på europæisk plan for at sikre, at lastvogne og andre køretøjer både fra EU og tredjelande, som kører på vejene i EU, ikke kører med overlæs samt er i fuld køredygtig stand?

Kan Kommissionen ligeledes oplyse, hvilke retningslinjer eller hvilken lovgivning der findes i medlemsstaterne for at sikre, at disse EU-normer bringes i anvendelse. Kan den endvidere oplyse, om disse kontrolordninger er strengere i Det Forenede Kongerige end i det øvrige EU, navnlig for lastvogne?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Neil Kinnock**

(13. juli 1995)

Direktiv 85/3/EØF⁽¹⁾ fastsætter størst tilladt vægt og største tillade dimensioner for lastbiler og busser, som

foretager transport inden for Fællesskabets grænser. Det gælder endnu ikke for køretøjer der udelukkende foretager national transport. Et forslag ⁽²⁾ fra Kommissionen, som er på Rådets bord, sigter på en ændring af direktiv 83/3/EØF med henblik på harmonisering af størst tilladelige vægt og dimensioner for national og international transport inden for Fællesskabets grænser.

Medlemsstaternes nationale normer er normalt mindre restriktive end normerne i direktiv 85/3/EØF. Mange medlemsstater tillader dog større vægt og større dimensioner end fastlagt af direktivet for køretøjer, der er registreret i eller bragt i cirkulation af den pågældende medlemsstat, når der anvendes til national trafik. Direktivets bestemmelser gælder dog stadig for køretøjer fra andre medlemsstater. Fællesskabets bestemmelser for vægt og dimensioner i henhold til direktivet skal også overholdes af køretøjer, der kommer fra tredjelande.

De enkelte medlemsstater sikrer, at køretøjerne overholder direktivets bestemmelser om vægt og dimensioner.

Direktiv 77/143/EØF ⁽³⁾ vedrører køretøjers køredygtighed, herunder biler og ambulancer samt kommercielle køretøjer. Lastbiler skal kontrolleres hvert år. De dele og systemer, der skal kontrolleres, er opført i direktivet og der er særskilte ændringsdirektiver for den detaljerede kontrol og afprøvning af bremses og udstødningssystemer.

Kommissionen har endnu ikke foretaget en systematisk sammenlignende undersøgelse af medlemsstaternes krav til køredygtighed. Det har ikke noget bevis for, at nogle systemer er betydeligt strengere end andre.

Det fremgår af bilaterale diskussioner med østlandene, at der findes en form for køredygtighedskontrol, i hvert fald for kommercielle køretøjer, der udfører international transport. Grundighed og hyppighed for disse former for kontrol varierer. Man er ikke desto mindre generelt indstillet på at tilnærme de nationale love til Fællesskabets love. De lande, der har undertegnet FN's økonomiske kommission for Europa 1958-aftale om standarder for køretøjer har til hensigt at anbefale en UNECE-bestemmelse, som bygger på Fællesskabets direktiver, så de således har undertegnet en international standard for køredygtighed.

⁽¹⁾ EFT nr. L 2 af 3. 1. 1985.

⁽²⁾ Dok. KOM(93) 679 (EFT nr. C 38 af 8. 2. 1994).

⁽³⁾ EFT nr. L 47 af 18. 2. 1977.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1534/95

af David Martin (PSE)

til Kommissionen

(31. maj 1995)

(95/C 257/96)

Om: Kommissionen ved afstemninger i Rådet

I henhold til EF-traktatens artikel 189 kan Rådet kun ændre Kommissionens forslag ved enstemmig vedtagelse, hvori- mod det kan vedtage et forslag med kvalificeret flertal. Ifølge en artikel i Financial Times af 6. december 1994 (s. 3) blev afskaffelsen af switch over-systemet under den fælles landbrugspolitik vedtaget i modstrid med Kommissionens holdning og til trods for, at den britiske regering sammen med Danmark stemte imod denne pakke.

Kan Kommissionen oplyse, hvorledes dette er muligt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Franz Fischler

(29. juni 1995)

Kommissionens oprindelige forslag om den regningsenhed og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik ⁽¹⁾, gav anledning til, at der politisk set blev mulighed for en kompromisløsning i Rådet.

Kommissionen accepterede en sådan kompromisløsning og ændrede sit oprindelige forslag i overensstemmelse hermed, således at der kunne træffes beslutning med kvalificeret flertal. Det ændrede forslag blev herefter vedtaget med kvalificeret flertal.

⁽¹⁾ Dok. KOM(94) 498 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1538/95

af Veronica Hardstaff (PSE)

til Kommissionen

(1. juni 1995)

(95/C 257/97)

Om: Offentlighedens adgang til oplysninger

I erklæring (nr. 17) ⁽¹⁾ om retten til adgang til oplysninger hedder det som følger: »Gennemsigtighed i beslutningspro- cessen styrker institutionernes demokratiske karakter samt offentlighedens tillid til myndighederne. Konferencen anbefaler derfor, at Kommissionen senest i 1993 forelægger Rådet en rapport om foranstaltninger, der kan øge offent-

lighedens adgang til de oplysninger, som institutionerne råder over«.

Mener Kommissionen i lyset heraf, at det vil være i modstrid med denne erklærings ånd, hvis nedlæggelsen af Humber-side County Council kommer til at indebære en indskrænkning i de oplysninger om europæiske forhold, som offentligheden har adgang til? Hvilke skridt agter Kommissionen at tage for at sikre, at offentlighedens adgang til oplysninger om Europa og den europæiske beslutningsproces bevares i de enkelte medlemsstater?

(¹) EFT nr. C 191 af 29. 7. 1992, s. 101.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Marcelino Oreja**
(10. juli 1995)

Beslutningen om nedlæggelse af Humber-side County Council henhører ikke under Kommissionens kompetence.

Hvad angår gennemsigtighed og adgang til oplysninger, har Kommissionen siden 1992 truffet en række foranstaltninger, der skal skabe større gennemsigtighed og åbenhed for at gøre den europæiske integration mere forståelig for borgerne.

Disse foranstaltninger indebærer bl.a., at Kommissionens forslag og beslutninger forberedes mere systematisk (gennem offentliggørelsen af grøn- og hvidbøger), at dens arbejdsprogram og dens lovgivningsprogram offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, og at offentligheden sikres bedre adgang til dokumenterne.

Offentlighedens adgang til oplysninger er blevet forbedret takket være det arbejde, som såvel repræsentationerne i medlemsstaterne som de forskellige netværk udfører med det formål at bringe kilderne til oplysninger om EU tættere på borgerne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1546/95

af Antonio Tajani (UPE)

til Rådet

(30. maj 1995)

(95/C 257/98)

Om: Krænkelse af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder

Mener Rådet ikke, at de aspekter i det milanesiske dommerkollegiums virksomhed, som den italienske justitsminis-

ter Mancuso har anket over, repræsenterer en krænkelse af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, og hvad agter Rådet i bekræftende fald at gøre for at sikre, at Italien ikke sættes i samme bås som de lande, hvor borgernes grundlæggende rettigheder ikke respekteres?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1879/95

af Antonio Tajani (UPE)

til Rådet

(15. juni 1995)

(95/C 257/99)

Om: Krænkelse af den europæiske konvention om menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder

Mener Rådet ikke, at arrestationen af Marcello Dell'Utri, leder af og administrator for Publitalia, er en krænkelse af den europæiske konvention om menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og en grov indblanding i den valgkamp, der afsluttedes den 11. juni 1995 med folkeafstemningen i Italien, — og i bekræftende fald agter Rådet da at træffe foranstaltninger med henblik på at sikre, at borgernes mest elementære rettigheder respekteres i Italien?

Samlet svar
på skriftlig forespørgsel P-1546/95 og P-1879/95
(3. august 1995)

Rådet kan ikke udtale sig om forhold, der ligger uden for dets kompetenceområde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1547/95

af Patricia McKenna (V)

til Kommissionen

(1. juni 1995)

(95/C 257/100)

Om: Godkendelse af badevand

Kan et lokalt samfund anmode om, at et område af kystfarvandet godkendes som velegnet til badning i henhold til direktiv 76/160/EØF (¹), eller er det nødvendigt at anmode den nationale regering om godkendelse heraf?

Hvilke skridt tager Kommissionen eventuelt for at føre kontrol med kvaliteten af det vand, som er blevet erklæret velegnet til badning for at fjerne den eventuelle angst hos turister og fritidsbadere?

Træffes der foranstaltninger til at sikre ligelig godkendelse af badeområder for at modbevise påstande om, at visse valgkredse opnår mere end andre?

(¹) EFT nr. L 31 af 5. 2. 1976, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard**

(25. juli 1995)

I henhold til artikel 1, stk. 2, litra a), i Rådets direktiv 76/160/EØF af 8. december 1975 om kvaliteten af badevand er badevand rindende eller stillestående ferskvand eller havvand, der

- af de kompetente myndigheder i hver stat udtrykkeligt er godkendt til badning, eller
- i hvilket badning ikke er forbudt, og som sædvanligvis anvendes til dette formål af et stort antal badende.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om det antal badesteder, der er identificeret og som overvåges. Resultaterne af denne løbende overvågning (i henhold til direktivets bilag) sendes hvert år til Kommissionen. Denne offentliggør en årsberetning på grundlag af disse oplysninger ved badesæsonens begyndelse.

Identificeringen af de områder, der er omfattet af direktivet, udføres i første instans af den pågældende medlemsstat. Skønner Kommissionen, at der ikke er udpeget tilstrækkelig mange steder, tager den spørgsmålet op med den pågældende medlemsstat. Dette har i enkelte tilfælde medført, at visse medlemsstater har udpeget yderligere områder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1551/95

af Bárbara Dührkop Dührkop (PSE)

til Kommissionen

(1. juni 1995)

(95/C 257/101)

Om: Samarbejde med tredjelande — konto B3-1007

Kan Kommissionen med angivelse af tal og projekttyper detaljeret gøre rede for udviklingen for konto B3-1007, samarbejde med tredjelande om uddannelse og faglig uddannelse i de seneste budgetår?

Ud fra hvilke kriterier udvælges de lande, der samarbejdes med?

Gøres der forsøg på at sikre en geografisk ligevægt? I givet fald efter hvilke kriterier?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Édith Cresson**

(11. juli 1995)

Konto B3-1007 vedrører samarbejde med tredjelande om almen uddannelse og erhvervsuddannelse. I 1993 begrænsede overskriften sig dog til samarbejde med USA. Dette samarbejde har sin oprindelse i de transatlantiske erklæringer med USA og Canada fra november 1990, hvori det hedder, at partnerskabet baseres på vedvarende bestræbelser for at udvide det gensidige samarbejde inden for . . . almen uddannelse og kultur, herunder udvekslinger af universitetsstuderende og unge.

1993: I den forberedende fase blev der sammen med de amerikanske myndigheder udvalgt 23 partnerskaber, som repræsenterede 134 europæiske universiteter, fordelt på samtlige medlemsstater, hvert partnerskab med en ansvarlig institution, og navnene herpå står opført på den liste, der er sendt direkte til det ærede parlamentsmedlem samt til Europa-Parlamentets Generalsekretariat. Finansieringen beløb sig til 739 954 ECU.

Der blev endvidere ydet et bidrag på 50 000 ECU til Fulbright-programmets europæiske dimension.

1994: I den forberedende fases sidste år beløb finansieringen sig til 896 100 ECU, og der blev tildelt 60 000 ECU til Fulbright-programmet. Kommissionen deltog i den delvise finansiering (rejse- og opholdsudgifter) af de udgifter, der var forbundet med latinamerikanske repræsentanters deltagelse i Fællesskabets og USA's fælles konference om erhvervsuddannelse. Dette var den første etape i samarbejdet med de pågældende lande.

Kommissionen tilsender det ærede parlamentsmedlem og Europa-Parlamentets Generalsekretariat nærmere oplysninger om kriterierne, listen over de projekter, der blev finansieret i 1993 og 1994, samt overslagene over fordelingen i budgettet for 1995.

Ud over de aktioner, Kommissionen gennemfører med industrialiserede lande (USA, Canada), hvor udgifterne deles, forsøger Kommissionen i overensstemmelse med medlemsstaternes udtalelser og Parlamentets og Rådets politiske krav at tilskynde til nye samarbejdsformer med visse udviklingslande.

De begrænsede midler på kontoen gør det ikke muligt at overveje at iværksætte omfattende samarbejdsprogrammer. Midlerne skal snarere anvendes til aktioner med katalysatorvirkning, til støtte til resultaterne af egne programmer og til finansiering af strategiske undersøgelser vedrørende almen uddannelse og erhvervsuddannelse i de pågældende lande.

De pågældende lande er valgt inden for et videre samarbejde: først de transatlantiske erklæringer med USA og Canada. Fællesskabet bestræber sig generelt på at forbedre forbindelserne med middelhavslandene, de latinamerikanske lande og Sydafrika. De aktioner, der finansieres over konto B3-1007, supplerer de aktioner, der iværksættes over de budgetposter, som vedrører de pågældende landegrupper direkte.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1555/95

af Elly Plooij-van Gorsel (ELDR)

til Kommissionen

(1. juni 1995)

(95/C 257/102)

Om: Tvedeling af Institut for Avancerede Materialer i Petten og Ispra

Den 24. marts 1995 stillede jeg en skriftlig forespørgsel (E-822/95 ⁽¹⁾) om, hvorvidt de to hjemsteder for Institut for Avancerede Materialer (Petten og Ispra) bevirkede overlapninger i forskningsfaciliteter, forvaltningsstruktur og personale. I svaret herpå oplystes det, at denne tvedeling med to hjemsteder ikke medfører overlapninger med hensyn til anlæg eller personale. Da svaret er utilfredsstillende, bedes Kommissionen besvare følgende fem spørgsmål:

1. Fremgår det ved drøftelsen af årsberetningen og programmet for Institut for Avancerede Materialer, at der er tale om overlapninger i forbindelsen med gennemførelsen af særprogrammerne vedrørende korrosion ved højtemperatur-korrosion og overfladebehandling i Petten og Ispra?
2. Kan forsikringsfaciliteterne og personalet (med undtagelse af cyclotron) i Ispra uden videre overflyttes til Petten?

Kommissionen har endnu ikke besvaret mine spørgsmål om de ekstra udgifter som følge af tvedelingen og de eventuelle hindringer for det videnskabelige samarbejde (AMICO) mellem de to dele af instituttet. Kommissionen bedes give at supplerende svar på de to spørgsmål, som jeg stillede den 24. marts 1995:

3. Hindres samrådet og samarbejdet blandt det videnskabelige personale alvorligt af denne tvedeling?
4. Hvilke ekstra udgifter på årsbasis medfører denne tvedeling?
5. Er der på grundlag af ovenstående grund til en sammenlutning af begge dele af instituttet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Édith Cresson

(24. juli 1995)

1. En første analyse af rapporter og programmer fra instituttet for avancerede materialer under Det Fælles Forskningscenter er ikke tilstrækkelig for at forstå den frugtbare og dybtgående måde, samarbejdsaktiviteterne på de to steder supplerer hinanden på: en mere dybtgående overvejelse er nødvendig.

F.eks. tager den overfladebehandling, som finder sted i Ispra, sigte på at ændre overflader for at hindre slid og korrosion. Dette har til stadighed givet oplysninger og ny viden, som har været nyttig for beklædningsaktiviteterne i Petten. Der har ligeledes til stadighed foregået en gensidig udveksling af viden mellem Petten og Ispra.

På området korrosion ved høje temperaturer undersøger man i Ispra den homogene korrosion på kort sigt, mens man i Petten undersøger den elektrokemiske »varmt-saltede« korrosion på de samme materialer.

Kort sagt supplerer aktiviteterne på de to steder hinanden, og der er ikke tale om dobbelt arbejde. Denne komplementaritet leverer merværdien af den udførte forskning.

2. To af de installationer under instituttet for avancerede materialer, som befinder sig i Ispra, kan ikke flyttes. For den enes vedkommende — cyclotronen — er det reelt teknisk umuligt at flytte denne, og for den andens vedkommende, overflademodificeringslaboratoriet, vil den teknisk set kunne demonteres og flyttes, men dette ville indebære betydelige omkostninger. Endvidere ville man miste den meget nyttige synergi med de øvrige aktiviteter i Ispra på fusionsområdet. Spørgsmålet om omkostninger og tabet af synergi med aktiviteterne ved de øvrige institutter i Ispra er også et nøgleelement i forbindelse med enhver overvejelse angående en eventuel overførsel til Petten af de øvrige mindre installationer ved instituttet i Ispra.

Overførslen til Petten af de 79 personer, som arbejder for instituttet for avancerede materialer i Ispra, vil teoretisk set kunne lade sig gøre, hvis det er nødvendigt i tjenestens interesse, men vil kunne være enormt vanskeligt på det menneskelige og praktiske plan for de pågældende ansatte.

3. At instituttet for avancerede materialer i geografisk henseende er lokaliseret to forskellige steder, udgør ikke nogen hindring for samråd mellem det videnskabelige personale. Således finder der regelmæssigt videnskabelige møder kaldet Amico (Advanced materials institute cohesion) sted for at sikre samråd og samarbejde mellem de forskellige enheder i Petten og Ispra. Disse møder giver mulighed for at sikre, at aktiviteterne på de to steder altid supplerer hinanden, og at man undgår dobbeltarbejde.

4. De ekstra omkostninger som følge af, at instituttet er beliggende to forskellige steder, er marginale. I realiteten er der kun tale om omkostningerne i forbindelse med tjenesterejser for personalet ved deltagelse i de under punkt 3 nævnte møder. Disse møder finder sted skiftevis i Ispra og

(¹) EFT nr. C 165 af 10. 7. 1995, s. 57.

Petten, normalt hver anden måned, med en deltagelse som kan variere mellem fem og 15 ansatte.

5. I lyset af ovenstående finder Kommissionen, at der ikke for øjeblikket er nogen grund til en eventuel fusion af de to dele af instituttet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1559/95

af Jesús Cabezón Alonso (PSE)

til Kommissionen

(1. juni 1995)

(95/C 257/103)

Om: Finansiering af arbejdsmiljøprojekter

Hvor store beløb har Kommissionen afsat til finansiering eller medfinansiering af projekter vedrørende sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen?

Hvilken type projekter vil have forrang ved udvælgelsen af projekter, som kan finansieres eller medfinansieres?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Pádraig Flynn

(29. juni 1995)

Fællesskabets almindelige budget for finansåret 1995 tillader samlede forpligtelsesbevillinger på 4,4 mio. ECU for projekter vedrørende sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen under budgetpost B3-4310 og B3-4313.

Projekter, der udviser en merværdi på fællesskabsplan, og som har til formål at forbedre sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, navnlig i små og mellemstore virksomheder, vil blive prioriteret.

Derudover kan andre budgetposter, såsom forskning, anvendes til finansiering af projekter, der kan indeholde elementer af sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1561/95

af Jesús Cabezón Alonso og

Juan Colino Salamanca (PSE)

til Kommissionen

(1. juni 1995)

(95/C 257/104)

Om: Import af pinjekerner fra Kina

Dyrkningen af pinjekerner i Calaluna, Castilla-León og Andalucía blev i sidste høstår alvorligt berørt som følge af toldfri import af sådanne produkter fra Kina.

Denne import har bevirket et prisfald og skabt risiko for virksomhedslukninger og økonomiske tab samt tab af arbejdspladser.

Hvilke foranstaltninger har Kommissionen iværksat eller påtænker den at iværksætte i den forbindelse?

Mener Kommissionen ikke, at det ville være hensigtsmæssigt med bestemmelser for dette marked og for importen fra tredjelande af disse produkter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Franz Fischler

(26. juni 1995)

Der er kun ført særskilte statistikker over importen af pinjekerner fra Kina til Fællesskabet siden 1993. En gennemgang af de foreliggende tal (se nedenfor) viser, at de importerede mængder i 1994 var næsten identiske med de mængder, der blev importeret i 1993. Følgelig ser Kommissionen ingen grund til bekymring, men den vil fortsætte med at overvåge markedet.

Import af pinjekerner til Fællesskabet

(tons)

	1993	1994
Kina	1 225	1 280
Tyrkiet	203	69
Pakistan	88	81
Marokko	68	10
Albanien	59	—
Hongkong	20	56
Argentina	19	17

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1567/95

af Renate Heinisch (PPE)

til Kommissionen

(7. juni 1995)

(95/C 257/105)

Om: Direktivet om modermælkserstatninger og tilskudsblandinger

Har Europa-Kommissionen planer om at tilpasse positivlisten over sammensætningskriterier for modermælkserstatninger, som indeholder forudsætningerne for en påstand i reklamen, til videnskabens nuværende stade? På denne

måde vil ny viden kunne tillades i reklamen, således som den tyske lovgiver allerede har udvirket ved gennemførelsen af direktiv 91/321/EØF ⁽¹⁾. Hvordan harmonerer direktivets nuværende udformning med indsatsen for at fremme forskningen i Europa?

⁽¹⁾ EFT nr. L 175 af 4. 7. 1991, s. 35.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(6. juni 1995)

Kommissionen er klar over, at den nugældende liste over tilladelige påstande i reklameøjemed med hensyn til modermælksstatninger er kort og i givet fald måske må anses for at være unødvendigt streng. Kommissionen er nu ved at tage stilling til sagen, og den vil tage medlemsstaterne og sagens parter med på råd om, hvorvidt det er formålstjenligt at revidere den pågældende fællesskabslovgivning, samt i bekræftende fald om, hvad der vil være den mest hensigtsmæssige måde at gennemføre en sådan revision på.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1576/95

af Nel van Dyk (V)

til Kommissionen

(7. juni 1995)

(95/C 257/106)

Om: Omfattende skovhugst i Surinam

Ifølge et forslag til aftale mellem Surinams regering og tre asiatiske konsortier stilles 3 mio. ud af Surinams 16,4 mio. ha regnskov til rådighed for disse virksomheder til skovhugst mod kun 25 mio. hfl. om året. Surinams regering overvejer på et senere tidspunkt at udvide hugstkoncessionerne til 40 % af den tropiske regnskov ⁽¹⁾.

Har Kommissionen kendskab til rapporten »Back to the wall in Surinam« fra det amerikanske »World Resources Institute«, hvori det anføres, at »udsalget« af regnskoven er følgen af den økonomiske krise i Surinam, at instituttet's Lands Bosbeheer ikke er i stand til forsvarligt at kontrollere skovhugsten, og at kontrakterne derfor bør udsættes?

Er Kommissionen rede til inden for rammerne af Lomé-konventionen sammen med Surinams regering og repræsentanter for befolkningen i regnskoven at finde frem til økologiske, økonomiske og socialt acceptable alternativer for skovhugst i stor stil?

⁽¹⁾ NRC Handelsblad af 30. marts 1995; de Volkskrant af 12. maj 1995; svar af 26. april 1995 fra den nederlandske minister Pronk på spørgsmål af andetkammermedlem Sipkes, tillæg til andetkammerets forhandlinger, mødeåret 1994—95, s. 1501.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro**

(6. juli 1995)

Kommissionen har kendskab til de udkast til kontrakter om skovbrug i Surinams skove, som Surinams regering og tre asiatiske konsortier forhandler om.

Som følge af at de nationale skovforvaltninger ikke har tilstrækkelig kapacitet til at kontrollere sådanne omfattende skovhugstkontrakter, har Kommissionen efter anmodning fra regeringen finansieret en undersøgelse af de institutionelle krav for at opnå en effektiv kontrol.

Kommissionen er klart parat til at bistå Surinam med at finde alternativer til stort anlagte skovhugstoperationer, som er økologisk, økonomisk og socialt acceptable, såfremt regeringen indgiver ansøgning herom, således som det kræves for alle samarbejdsforanstaltninger inden for rammerne af Lomé-konventionen.

For så vidt angår Kommissionens involvering med hensyn til skovhugst i Surinam, henviser Kommissionen det ærede medlem til sit svar på skriftlig forespørgsel E-1469/95 og E-1495/95 af Taubira-Delannon og Maij-Weggen ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 230 af 4. 9. 95, s. 42.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1600/95

af sir Jack Stewart-Clark (PPE)

til Kommissionen

(12. juni 1995)

(95/C 257/107)

Om: Finansiell bistand til Kenya

Hvilken strategi agter Kommissionen på baggrund af demokratiets og menneskerettighedernes stadig dårligere vilkår i Kenya at følge med hensyn til tildelingen af finansiell bistand til dette land under Lomé IV-konventionen?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro**

(5. juli 1995)

Kommissionen følger nøje menneskerettighedssituationen i Kenya som en del af dens samlede samarbejde med dette land. I 1991 blev den budgetmæssige støtte til Kenya suspenderet som en reaktion på en stadig forværret situation i såvel politisk, menneskerettighedsmæssig som økonomisk henseende, og den er ikke blevet genoptaget siden.

Sammen med medlemsstaterne benytter Kommissionen enhver lejlighed til at meddele Kenyas regering, at de er meget bekymrede over den seneste udvikling både inden for

politik og i forbindelse med menneskerettighederne. Det, at der blev indkaldt til møde i den rådgivende gruppe i juli 1995, skulle gøre det klart for Kenyas regering, at donorerne ikke er tilfredse med den politiske udvikling. Dette møde samt donorerens hårde udtalelser på det sidste møde i den rådgivende gruppe i december 1994 kan ikke efterlade nogen tvivl hos Kenyas regering om, hvor stor vægt Kommissionen lægger på overholdelsen af menneskerettighederne i Kenya.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1603/95

af **Cristiana Muscardini (NI)**

til **Kommissionen**

(12. juni 1995)

(95/C 257/108)

Om: Dødsfald forårsaget af smøg

Dødeligheden i 1980'erne steg med 10 %, når koncentrationen af smogpartikler nåede op på 100 mg/m³ og med 12 %, når svovldioxidkoncentrationen nåede samme niveau. Desuden har der i byer som f.eks. Milano og Rom kunnet konstateres meget højere partikkelkoncentrationer end de ovenfor nævnte.

1. Kan Kommissionen gøre nærmere rede for resultaterne af disse undersøgelser, hvoraf det som et nyt og foruroligende aspekt fremgår, at smogpartikler er sundhedsskadelige selv ved lave koncentrationsniveauer, idet det har vist sig umuligt at fastsætte en mindstetærskel, hvorunder der ikke kan konstateres nogen sundhedsskadeligt virkning?
2. Er det ikke efter Kommissionens opfattelse nødvendigt med strengere bestemmelser vedrørende de maksimalt tilladte niveauer for koncentrationen af smogpartikler, da disse ifølge nævnte undersøgelser har en overvejende del af skylden for stigningen i antallet af dødsfald pr. dag (især som følge af åndedrætskomplikationer) og i antallet af indlæggelser som følge af cardiorespiratoriske sygdomme?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af **Ritt Bjerregaard**

(17. juli 1995)

Kommissionen er bekendt med, at der er udført epidemiologiske undersøgelser om virkninger af små partikler i både Europa og i De Forenede Stater med lignende resultater som de italienske, og den samarbejder med Verdenssundhedsorganisationen (WHO) om dette vigtige spørgsmål.

Rådet og Parlamentet drøfter for øjeblikket et forslag til Rådets direktiv om vurdering og behandling af luftkvalitet. Dette skal danne rammen for udviklingen af fremtidig lovgivning, herunder tærskelsværdier og alarmeringstærskler om enkelte forurenende stoffer, også sort røg og svævestoffer. I henhold til direktivforslaget skal Kommissionen foreslå den afledte lovgivning om sort røg og svævestoffer før udgangen af 1996.

Som en del af arbejdet med at udarbejde den afledte lovgivning, arbejder Kommissionen sammen med WHO med revidering og ajourføring af retningslinjerne for luftkvalitet i Europa. De revidere WHO-retningslinjer om luftkvalitet er af stor betydning for ovennævnte lovgivning hvad angår de nye grænseværdiers betydning for sundheden. Svævestoffer indgår i de forurenende stoffer, WHO arbejder med, og der bliver foretaget en fuldstændig evaluering af epidemiologiske undersøgelser om virkningerne på sygelighed og dødelighed af en arbejdsgruppe bestående af internationalt anerkendte videnskabelige eksperter.

Kommissionen er i færd med at forberede lovgivning om foranstaltninger til at reducere køretøjsmissioner i år 2000. Under forberedelsen af denne lovgivning foretager Kommissionen en vurdering af omkostningseffektiviteten af forskellige foranstaltninger til reduktion af emissioner. De foranstaltninger, der undersøges, omfatter bl.a. bedre teknologi og bedre brændstoffer. Kommissionen afventer stadig de detaljerede resultater af analysen, men det er allerede klart, at den pakke foranstaltninger, der vælges på grund af omkostningseffektivitet kommer til at reducere svævestof for ganske betydeligt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1604/95

af **Cristiana Muscardini (NI)**

til **Kommissionen**

(12. juni 1995)

(95/C 257/109)

Om: Indespærring af HIV-smittede i Sverige

Som led i foranstaltningerne til forebyggelse af HIV-smitte har den svenske stat bibeholdt en lov fra det 19. århundrede, som til trods for ændringer i 1968 og 1985 tillader tvungen isolering af bærere af sygdomme, der er farlige for samfundet. Anvendelsen af denne lov indebærer indespærring på livstid uden nogen regulær retssag, men på grundlag af vilkårlige afgørelser.

1. Kan Kommissionen — eftersom nævnte indespærringer har fået Europarådets udvalg om tortur til at fordømme

Sverige — undersøge, under hvilke forhold HIV-smittede holdes indespærrede på de pågældende straffeanstalter?

2. Mener Kommissionen ikke, at det er en alvorlig sag, at Sverige som det eneste unionsland ikke har undertegnet henstilling nr. 89 vedrørende etiske spørgsmål i forbindelse med AIDS-fremkaldte infektioner?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn

(7. juli 1995)

Inden for rammerne af forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om vedtagelse af en EU-handlingsplan vedrørende forebyggelse af AIDS ⁽¹⁾ støtter Kommissionen projekter, som omfatter undersøgelse og udveksling af informationer om ordninger i Fællesskabet for HIV- og AIDS-ramte i fængsler og på straffeanstalter samt analyse på fællesskabsplan og i samarbejde med medlemsstaterne af diskrimination i medlemsstaterne særlig med hensyn til beskæftigelse, forsikring, bolig, uddannelse og sundhedsvæsen.

Kommissionen støtter undersøgelsen af medlemsstaternes gennemførelse af de bestemmelser vedrørende bekæmpelse af diskrimination, som indgår i resolutionen vedtaget af Rådet og medlemsstaternes sundhedsministre, forsamlet i Rådet den 22. december 1989 ⁽²⁾, og de foranstaltninger, der er truffet i medlemsstaterne med henblik på at undgå diskrimination. Sveriges tiltrædelse indebærer, at den pågældende medlemsstat har accepteret gældende fællesskabsret.

Det ligger uden for Kommissionens kompetenceområde at efterprøve, om Europarådets henstilling nr. 89 vedrørende etiske spørgsmål i forbindelse med HIV-fremkaldte infektioner efterkommes.

⁽¹⁾ Dok. KOM(94) 413, endelig udg. (EFT nr. C 333 af 29. 11. 1994).

⁽²⁾ EFT nr. C 10 af 16. 1. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1605/95

af Cristiana Muscardini (NI)

til Kommissionen

(12. juni 1995)

(95/C 257/110)

Om: Nye europæiske agenturer

I henhold til bestemmelserne i den nye Maastricht-traktat er der oprettet forskellige europæiske agenturer som f.eks. Narkotikaovervågningscentret i Lissabon, Lægemedel-

agenturet i London, Miljøagenturet i København og Patent- og Varemærkeagenturet i Alicante.

Vil Kommissionen foretage en undersøgelse for at få opklaret, om man i forbindelse med udvælgelsen og ansættelsen af det fornødne personale til iværksættelse af arbejdet på disse agenturer har overholdt bestemmelserne i vedtægten for tjenestemænd og øvrige ansatte i de europæiske institutioner samt benyttet sig af de mest hensigtsmæssige former for annoncering for at gøre borgeren bekendt med muligheden for at indgive ansøgning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Erkki Liikanen

(12. juli 1995)

Agenturerens bestyrelser og direktører varetager administrationen af disse.

Det er derfor disse organer, der skal sørge for iværksættelsen af de procedurer, som det ærede medlem omtaler.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1611/95

af Roberta Angelilli (NI)

til Kommissionen

(12. juni 1995)

(95/C 257/111)

Om: Udnævnelse af den italienske repræsentant i CIU

Den 28. april 1995 blev dr. Ferruccio Sarti efter anmodning fra udenrigsministeren udnævnt til italiensk repræsentant i bestyrelsen for Centret for Industriel Udvikling (CIU — et fællesskabsorgan med sæde i Bruxelles og med den opgave at virke som mellemed mellem industrivirksomheder i Fællesskabet og de udviklingslande, der har undertegnet Lomé-konventionen).

Nævnte Ferruccio Sarti, som var direktør for ICE (Istituto per il Commercio con l'Estero — det italienske institut for udenrigshandel), mens dr. Marcello Inghilesi bestred posten som bestyrelsesformand, et formandskab der endte med sidstnævntes fængsling for en række lovovertrædelser begået i forbindelse med udøvelsen af hans hverv, vides nu at have modtaget meddelelse om garantistillelse fra den offentlige anklagemyndighed i Rom.

Kan Kommissionen undersøge dr. Sartis retlige situation og, hvis det skulle vise sig, at der er rejst anklage mod ham, sørge for, at han fratages sin post i CIU?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro**

(7. juli 1995)

Kommissionen kan ikke give nogen oplysninger om dette spørgsmål, da den ikke har været indblandet i den pågældende udnævnelse.

Ferruccio Sarti blev udnævnt ved Rådets afgørelse 3/1995 af 28. april 1995 i henhold til en procedure, hvorefter det er medlemsstaterne, der foreslår en kandidat af deres egen nationalitet, idet valget mellem de forskellige kandidater sker ved afstemning blandt medlemsstaternes repræsentanter uden Kommissionens medvirken.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1612/95

af Undine-Uta Bloch von Blottnitz (V)

til Kommissionen

(31. maj 1995)

(95/C 257/112)

Om: Kommissionens udtalelse om A 20-motorvejen i Tyskland

I en udtalelse om det tyske motorvejsprojekt A 20 er Kommissionen for nylig for så vidt angår Recknitz-Trebel-ales-regionen gået ind for en linjeføring gennem et europæisk naturbeskyttelsesområde. I udtalelsen beskæftiger Kommissionen sig med fuglebeskyttelsesdirektivet 79/409/EØF⁽¹⁾ og habitat-direktiv 92/43/EØF⁽²⁾, men ikke i tilstrækkeligt omfang.

1. Hvordan vurderer Kommissionen juridisk navnlig artikel 6, stk. 4, i habitat-direktivet?
2. Er der virkelig ikke noget alternativ til den nævnte linjeføring?
3. Hvordan førte Forbundsstrafikministeriet bevis for disse manglende alternativer?

⁽¹⁾ EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 206 af 22. 7. 1992, s. 7.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard**

(6. juli 1995)

I henhold til artikel 6 i Rådets direktiv 92/43/EØF skal medlemsstaterne undgå at forringe levestederne i de fredede områder. I artikel 6, stk. 4, er der fastsat en række forskellige muligheder for at fravige denne forpligtelse. I henhold til denne bestemmelse kan en plan eller et projekt, der har en negativ indvirkning på miljøet, alligevel tillades af medlemsstatens myndigheder, såfremt der her er tale om bydende

nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser, og dersom der ingen alternative løsninger findes.

Når den pågældende lokalitet huser særlig højt prioriterede levesteder eller arter, er beskyttelsesgraden strengere endnu. Medlemsstaternes myndigheder kan da i princippet alene henvise til hensynet til menneskers sundhed og den offentlige sikkerhed. Andre bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser kan kun påberåbes efter udtalelse fra Kommissionen.

Kommissionen har særdeles grundigt undersøgt følgevirkningerne af motorvej A 20 for de to berørte fredede naturområders vedkommende (Peenedalen samt Trebel- og Recknitzdalen). Den har baseret sin opfattelse på en lang række forskellige videnskabelige undersøgelser, herunder tilbunds gående trafikanalyser, og de alternative løsningsmuligheder for motorvejens linjeføring.

Under forsøget på at finde alternativer til krydsningen af Peene-dalen blev den oprindeligt planlagte linjeføring opgivet, idet man her fandt en løsning, der berørte miljøet i langt mindre grad. For så vidt angår krydsningen af Trebel- og Recknitzdalen, har Kommissionen forvisset sig om, at der her ikke kan findes andre løsningsmuligheder som alternativ til den valgte linjeføring.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1613/95

af Fausto Bertinotti (GUE/NGL)

til Kommissionen

(31. maj 1995)

(95/C 257/113)

Om: Den italienske stats fortsat manglende gennemførelse af direktiv 91/271/EØF om rensning af byspildevand

Det italienske parlament har vedtaget lovdekret nr. 79 af 17. marts 1995 med lov nr. 172 af 17. maj 1995 om ændringer af bestemmelserne om udledninger i offentlige kloakker og om udledninger fra boligområder, der ikke bliver ledt ud i offentlige kloakker. Denne lovtekst er ikke udtryk for en korrekt og fuldstændig omsætning af direktiv 91/271/EØF⁽¹⁾ om rensning af byspildevand, og hertil kommer, at gennemførelsen af direktivet er udsat på ubestemt tid. Direktiv 91/271/EØF skulle imidlertid have været omsat til italiensk lov senest den 30. juni 1993. Senest den 31. december 1993 skulle den italienske stat kortlægge følsomme og mindre følsomme områder, vedtage bestemmelser og/eller godkendelser for tilledning af industrispildevand, jf. kravene i direktivets bilag I, litra C, udarbejde et program for gennemførelsen af direktivet og give Kommissionen oplysninger herom senest den 30. juni 1994. Den italienske stat har ikke overholdt en eneste af disse bestemmelser.

Finder Kommissionen ikke, at der på denne baggrund bør indledes en overtrædelsesprocedure mod den italienske stat, jf. traktatens artikel 169, på grund af mangelfuld og ufuldstændig gennemførelse af direktiv 91/271/EØF?

(¹) EFT nr. L 135 af 30. 5. 1991, s. 40.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard

(10. juli 1995)

Kommissionen har indledt en overtrædelsesprocedure mod Italien for ikke at have givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltningerne vedrørende Rådets direktiv 91/271/EØF. Denne procedure er nået til stadiet for en begrundet udtalelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1615/95

af Anita Pollack (PSE)

til Kommissionen

(12. juni 1995)

(95/C 257/114)

Om: Statistikker vedrørende dyreforsøg i Den Europæiske Union

Kan Kommissionen oplyse antallet af dyr, der har været anvendt til kosmetikforsøg i hver af medlemsstaterne for årene 1992, 1993 og 1994?

Er Kommissionen tilfreds med de oplysninger, den modtager fra medlemsstaterne om dyreforsøg i forbindelse med kosmetikprodukter, hvori består de eventuelle mangler, og passer det, at det ikke er alle tal, der oplyses, eller at statistikkerne fra f.eks. Tyskland ikke omfatter dyr, der har været anvendt til forsøg i den private industri?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Emma Bonino

(11. juli 1995)

I direktiv 86/609/EØF (¹) om beskyttelse af dyr, der anvendes til forsøg og andre videnskabelige formål, hedder det i artikel 13, at myndigheden i hver medlemsstat indsamler statistiske oplysninger om anvendelse af dyr til forsøg.

I overensstemmelse med artikel 26 i samme direktiv, hvori det hedder, at Kommissionen regelmæssigt udarbejder en rapport på grundlag af de oplysninger, medlemsstaterne har indsamlet, har Kommissionen endvidere offentliggjort sin første rapport til Rådet og Europa-Parlamentet om statistikkerne vedrørende antallet af dyr, som er anvendt til

forsøg og andre videnskabelige formål (²). Informationerne vedrører året 1991.

Den pågældende indsamling af statistiske oplysninger har været forbundet med mange vanskeligheder. For det første var denne aktivitet ny for visse medlemsstater. Derfor kunne nogle af dem ikke give de ønskede informationer, mens andre gav ufuldstændige informationer. Endvidere havde visse laboratorier fortolkningsvanskeligheder eller gjorde sig skyldige i fortolkningsfejl.

De første erfaringer vil dog gøre det muligt at tilrettelægge indsamlingen af oplysninger i medlemsstaterne bedre og sikre mere præcise statistiske oversigter.

I Tyskland er statistikkerne over dyr, som anvendes til toksikologiske forsøg eller andre forsøg vedrørende uskadlighed, blevet samlet under et, og der gives kun et tal for dyr, der anvendes i industrien, til husholdningsbrug, i forbindelse med kosmetiske midler og i forbindelse med levedsmiddeltilsætninger.

Problemet med de kosmetiske midler er af særlig karakter, og der foretages nu en undersøgelse af mere præcise statistiske oversigter. Det antal dyr, som anvendes i den kosmetiske industri, og som er omtalt i den første statistiske rapport, omfatter både forsøg i forbindelse med de færdige kosmetiske midler og forsøg i forbindelse med grundbestanddelene. Men det er vigtigt at huske, at i henhold til direktiv 76/768/EØF (³) om kosmetiske midler omfatter bilagene til direktivet kun bestanddelene, som evalueres i toksikologisk henseende, inden de anføres her. De pågældende forskellige parametre bliver fremhævet i de efterfølgende oversigter.

(¹) EFT nr. L 358 af 18. 12. 1986.

(²) Dok. KOM(94) 195.

(³) EFT nr. L 262 af 27. 9. 1976.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1627/95

af Bartho Pronk (PPE)

til Kommissionen

(12. juni 1995)

(95/C 257/115)

Om: Hjemmepleje i Europa

Det fælles handlingsprogram om sundhedsfremme og oplysning, opdragelse og uddannelse på sundhedsområdet som led i indsatsen for at højne folkesundheden nævner ikke hjemmeplejen.

1. Kan det heraf udledes, at Kommissionen ikke prioriterer hjemmeplejen i Europa?
2. Er Kommissionen da i bekræftende fald ikke klar over, hvilken vigtig rolle hjemmeplejen spiller i Unionen?

3. Vil Kommissionen i benægtende fald gennemføre en supplerende undersøgelse, der giver en oversigt over den rolle, hjemmeplejen spiller i de forskellige sundhedssystemer i Unionen, mulighederne for udveksling af ekspertise og de konsekvenser, som EU-foranstaltninger kunne have for denne sektor, bl.a. med hensyn til udstationering, konkurrencevilkår og medicinpriser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn
(17. juli 1995)

Kommissionen er helt klar over den betydning, som hjemmeplejen spiller inden for det offentlige sundhedssystem. Hjemmepleje som sådan henhører imidlertid ikke under EU's kompetence. I artikel 129 i EF-traktaten fastsættes de grænser, inden for hvilke EU kan gennemføre aktioner. I overensstemmelse med denne artikel er det fællesskabsprogram for sundhedsfremme, oplysning og uddannelse, som det ærede parlamentsmedlem henviser til, rettet mod forebygelse af sygdomme.

I erkendelse af den særlige betydning, som hjemmeplejen har for ældre plejekrævende mennesker, er den blevet medtaget i Kommissionens forslag til Rådets afgørelse om fællesskabsstøtte til aktioner til fordel for ældre.

Med hensyn til spørgsmålet omkring forskning er der allerede blevet offentliggjort vigtige arbejder om hjemmepleje på europæisk plan både af Kommissionen i rapporten fra observationsorganet og af Institutet til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene i Dublin, navnlig i dets rapport om familiepleje af plejekrævende ældre, som blev offentliggjort i 1993. Derudover findes der en række forslag vedrørende hjemmepleje i BIOMED 2-programmet for forskning i folkesundhed.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1628/95
af Jean-Pierre Cot (PSE)
til Kommissionen
(31. maj 1995)
(95/C 257/116)

Om: Overholdelse af Den Europæiske Unions grundlæggende frihedsrettigheder i Frankrig

Den Europæiske Union har i Maastricht-traktatens artikel F forpligtet sig til at respektere de grundlæggende rettigheder, således som de bl.a. garanteres ved Rom-konventionen af 4. november 1950. Til disse grundlæggende frihedsrettigheder hører først og fremmest retten til forsvar i alle sager, der kan medføre sanktioner (Domstolen, 13. februar 1979).

Mener Kommissionen, at den franske premierministers cirkulære af 11. februar 1960, hvorved de grundlæggende rettigheder ophæves, når en fransk tjenestemand udtræder af sin stilling, er foreneligt med Maastricht-traktatens artikel F, særlig i tilfælde af en universitetslærer, der har været tvunget til at opgive sin stilling efter gentagne trusler om vold og krænkelser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Santer
(6. juli 1995)

Det pågældende problem hører ikke ind under hverken Fællesskabets eller Unionens kompetenceområder, da det ikke har udgangspunkt i en fællesskabs- eller unionsretsakt. Unionstraktatens artikel F kan ikke anvendes i dette tilfælde.

Hvis det drejede sig om en sag vedrørende menneskerettighederne, ville det under alle omstændigheder først være de nationale domstole, dernæst Menneskerettighedskommissionen og Menneskerettighedsdomstolen, der kunne dømme.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1638/95
af Amedeo Amadeo (NI)
til Kommissionen
(12. juni 1995)
(95/C 257/117)

Om: Regionalplanlægning i Europa

I dokumentet »Europa År 2000 — Fremtidsudsigterne for udviklingen af Fællesskabets område« understreger Kommissionen nødvendigheden af præcise retningslinjer for et samarbejde på forskellige planer og på talrige områder vedrørende regionalplanlægning, og den erkender, at det er presserende nødvendigt på unionsplan at udarbejde en politik vedrørende regionalplanlægning.

Man anmoder Kommissionen om at oplyse, om den ikke anser det for absolut nødvendigt at fastlægge en tidsplan for gennemførelsen af ordningen vedrørende udviklingen af Fællesskabets område.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Monika Wulf-Mathies
(28. juni 1995)

På et møde den 30. og 31. marts 1995 i Strasbourg drøftede ministrene for fysisk planlægning udarbejdelse af det europæiske fysiske og funktionelle udviklingsperspektiv (EFFU). De tog stilling til det arbejde, der allerede er udført

af Udvalget for Fysisk Planlægning og Udvikling, og til, hvordan det kan videreføres.

Det blev aftalt, at et første udkast til EFFU vil blive forelagt ministrene under det italienske formandskab, og at et foreløbigt dokument vil blive forelagt i Madrid den 30. november og 1. december 1995 under det spanske formandskab.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1642/95

af **Amedeo Amadeo (NI)**

til **Kommissionen**

(15. juni 1995)

(95/C 257/118)

Om: Forebyggelse af AIDS og andre smitsomme sygdomme

Forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om vedtagelse af en EU-handlingsplan vedrørende forebyggelse af AIDS og visse andre smitsomme sygdomme inden for rammerne af indsatsen på folkesundhedsområdet ⁽¹⁾ udgør en fortsættelse, en udvidelse og en konsolidering af handlingsplanen vedrørende AIDS, idet aktionsområdet udvides til også at omfatte en række andre smitsomme sygdomme.

Man anmoder Kommissionen om at oplyse, om den ikke anser det for mere hensigtsmæssigt at bevare en passende sondring mellem handlingsplanen vedrørende AIDS, hvor man allerede har gjort erfaringer på fællesskabsplan, som man kan arbejde videre på, og hvor man har særlige karakteristika med hensyn til den manglende vaccine og problemerne vedrørende fortrolighed i forbindelse med screening, og de andre smitsomme sygdomme, for hvilke der allerede findes samordnede initiativer på europæisk plan, som det nye program burde udnytte og udvikle ved at finde frem til centre, der kan udvikle funktioner, der svarer til, hvad Det Epidemiologiske Center i Paris udfører vedrørende AIDS.

⁽¹⁾ Dok. C 4-215/94.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn**

(18. juli 1995)

Som det fremgår af Kommissionens meddelelse om et program til forebyggelse af AIDS og andre smitsomme sygdomme inden for rammerne af indsatsen på folkesundhedsområdet (forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om vedtagelse af en EU-handlingsplan vedrørende forebyggelse af AIDS og visse andre smitsomme sygdomme inden for rammerne af indsatsen på folkesundhedsområdet) ⁽¹⁾, er en fællesskabsindsats mod smitsomme sygdomme af forholdsvis ny dato.

Fællesskabets indsats tager sigte på at fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne og at støtte dem i deres bestræbelser i samarbejde med internationale organisationer, der virker på folkesundhedsområdet. Prioriteringen af aktionerne kommer til at blive baseret på behovene i medlemsstaterne, i forbindelse med hvilke en indsats på fællesskabsplan er nyttig.

Fællesskabets foranstaltninger vedrørende smitsomme sygdomme kommer derfor til at omfatte vaccinationsforanstaltninger, udviklingen af netværk med det formål at forbedre kvaliteten af medlemsstaternes overvågningssystemer samt formidling af epidemiologiske informationer.

⁽¹⁾ Dok. KOM(94) 413 endelig udg. (EFT nr. C 333 af 29. 11. 1994).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1648/95

af **Amedeo Amadeo (NI)**

til **Kommissionen**

(15. juni 1995)

(95/C 257/119)

Om: Fåre- og gedekød

I forslag til Rådets forordning (EF) om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3013/89 ⁽¹⁾ om den fælles markedsordning for fåre- og gedekød ⁽²⁾ fastsættes et individuelt garantiloft pr. producent baseret på antallet af udbetalte præmier for produktionsåret 1991.

Da produktionsåret 1991 i Italien og Grækenland var et overgangsår mellem to forskellige præmierordninger, har der været en række producenter, som ikke har været i stand til at indgive en præmieansøgning.

Det har vist sig hensigtsmæssigt at indføre en særlig reserve for dels Italien, dels Grækenland, som svarer til det anslåede maksimale beløb af præmierettigheder, som de pågældende producenter er gået glip af. De ansvarlige myndigheder i disse to medlemsstater kan således tildeles nye rettigheder inden for rammerne af den ovenfor omhandlede særlige reserve, og følgelig skal deres nationale reserve forhøjes med virkning fra produktionsåret 1995.

Man anmoder Kommissionen om at vurdere, om det er hensigtsmæssigt at forhøje kvoterne for at imødekomme de legitime ansøgninger fra de nye ansøgere og producenter, som har igangsat investeringsplaner inden indførelsen af kvoterne i 1993. Det fremgår klart af forordningen, at ansøgningerne fra disse producenter skal imødekommes via reserverne.

⁽¹⁾ EFT nr. L 289 af 7. 10. 1989, s. 1.

⁽²⁾ KOM(94) 643 EFT nr. C 382 af 31. 12. 1994, s. 37.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler
(3. juli 1995)

Rådet har netop vedtaget det forslag, der er omfattet af det af det ærede medlem omtalte kommissionsforslag. I denne sammenhæng fastsættes det klart, at kun producenter, der er berørt af det forhold, at 1991 i Italien var et overgangsår på vejen mod den nugældende ordning, kan modtage supplerende rettigheder fra den særlige reserve. Det er derfor ikke muligt for Kommissionen at fastsætte, at der tildeles supplerende rettigheder til andre producentkategorier, navnlig dem, der har indgivet udviklingsplaner før 1993. Disse producenters tilfælde skal behandles af de italienske myndigheder i forbindelse med den eksisterende nationale reserve.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1656/95

af Wolfgang Nußbaumer (NI)
til Kommissionen
(15. juni 1995)
(95/C 257/120)

Om: Central- og østeuropæiske lande — konvergenskriterier

I forbindelse med regeringskonferencen i 1996 skal man ud over en eventuel udvidelse mod øst af Den Europæiske Union også drøfte spørgsmålet om Den Økonomiske og Monetære Union. Da det allerede nu vil være nødvendigt med betydelige finansielle ydelser fra de central og østeuropæiske landes side til gennemførelse af de mål, der er fastlagt i Kommissionens hvidbog om forberedelsen af de associerede lande i Central- og Østeuropa på det indre marked, forekommer det umuligt, at de central- og østeuropæiske lande inden for en overskuelig fremtid kan opfylde konvergenskriterierne i henhold til Maastricht-traktaten.

Agter Kommissionen også at gøre de central- og østeuropæiske landes deltagelse i det indre marked afhængig af forelæggelsen af passende konvergensplaner?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans Van den Broek
(7. juli 1995)

1. Regeringskonferencen i 1996 skal bl.a. beskæftige sig med reformen af Unionens institutioner i udsigten til de fremtidige udvidelser, særlig hvad angår landene i Central- og Østeuropa.

Kommissionen mener ikke, at konferencen skal beskæftige sig med ØMU, hvorom der findes præcise retningslinjer i traktaten om Den Europæiske Union, der er ratificeret af alle medlemsstater.

2. På linje med den strategi forud for tiltrædelse, som Det Europæiske Råd vedtog i Essen i december 1994, opbygger Kommissionen en struktureret dialog om integrationen af landene i Central- og Østeuropa i det indre marked og om de makroøkonomiske forbindelser med disse lande.

Kommissionen vedtog den 3. maj 1995 hvidbogen om forberedelsen af de associerede lande i Central- og Østeuropa. Disse lande skal hjælpes med henblik på deres fremtidige integration i enhedsmarkedet, og i hvidbogen identificeres en række grundlæggende lovgivningsforanstaltninger for det indre marked, beskrives de nødvendige tekniske og administrative strukturer for deres gennemførelse og endelig, hvorledes Unionens faglige bistand kan tilpasses situationen.

3. Den makroøkonomiske dialog supplerer denne vejledning for landene i Central- og Østeuropa. Der skal for fremtiden afholdes Ecofin-rådsmøder med ministrene for de seks associerede lande i Central- og Østeuropa og to af de baltiske stater.

Formålet med møderne er at fortsætte den makroøkonomiske dialog på et mere struktureret og bedre forberedt grundlag. På mødet den 22. maj 1995 drøftede man således dels hvidbogen, dels de makroøkonomiske rammer. Rapporter udarbejdet af hvert af partnerlandene og de økonomiske fremskrivninger for hvert af partnerlandene udarbejdet af Kommissionens tjenestegrene dannede grundlag for drøftelserne. På mødet i efteråret skal man i højere grad beskæftige sig med strukturspørgsmål, hvorom Kommissionens tjenestegrene har forberedt et sammenfattende notat i samråd med de pågældende lande.

4. Kommissionen mener, at en gradvis tilnærmelse af de central- og østeuropæiske lande til det indre marked ikke kan isoleres fra en bredere strategi med sigte på en sundere national økonomi. Ansøgerlandene er ikke formelt underkastet bestemmelserne vedrørende ØMU og konvergenskriterierne.

En fortsættelse af drøftelserne om økonomisk konvergens kan dog kun lette tilpasningen af disse landes økonomi, således at de, når tiltrædelsestidspunktet er inde, vil være bedre i stand til at opfylde betingelserne af traktaten vedrørende ØMU.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1657/95

af Wolfgang Nußbaumer (NI)

til Kommissionen

(15. juni 1995)

(95/C 257/121)

Om: Ændring af de hidtidige antidumpinginstrumenter så snart konkurrencereglerne og bestemmelserne om statsstøtte finder anvendelse i de central- og østeuropæiske lande

På forslag af kommissionsmedlemmerne Hans Van den Broek (forbindelsen med de central- og østeuropæiske lande) og Mario Monti (det indre marked) har Kommissionen offentliggjort en hvidbog om forberedelsen af de associerede lande i Central- og Østeuropa på det indre marked. Nu er også anden del af dette dokument blevet offentliggjort, og de vedføjede bilag indeholder en udførlig beskrivelse af den gældende fællesskabsret, som de central- og østeuropæiske lande skal integrere i deres økonomi og nationale lovgivning for at muliggøre det indre markeds gnidningsfrie funktion.

Hans Van den Broek og Mario Monti har i den forbindelse bl.a. oplyst, at så snart konkurrencereglerne og bestemmelserne om statsstøtte rent faktisk finder anvendelse i de central- og østeuropæiske lande, er der ikke længere brug for EU's antidumpinginstrumenter i deres nuværende form, og at det derfor vil være nødvendigt at ændre dem.

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at sikre, at de central- og østeuropæiske lande i forbindelse med en ændring af de gældende antidumpinginstrumenter overholder de nye konkurrenceregler?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan**

(17. juli 1995)

I maj 1995 anførte Kommissionen i hvidbogen om forberedelsen af de associerede lande i Central- og Østeuropa på integration i Unionens indre marked, at de associerede lande havde nået et passende niveau med hensyn til gennemførelsen af konkurrence- og statsstøttepolitik sammen med anvendelsen af andre dele af fællesskabsretten i forbindelse med det indre marked, og at Unionen kunne træffe afgørelse om gradvis at indskrænke anvendelsen af handelsbeskyttelsesinstrumenter over for industrivarer fra de pågældende lande.

På baggrund af det ovenfor anførte må det slås fast, at det således er en forudsætning for en ændring med hensyn til anvendelsen af handelsbeskyttelsesinstrumenterne, herunder antidumpinginstrumentet, at ikke blot konkurrence- og statsstøttereglerne anvendes, men også de andre regler vedrørende det indre marked. Begrundelsen for denne tilgang er, at der i denne situation skal gives en garanti mod

illoyal konkurrence svarende til den, der findes på det indre marked.

Et eksempel herpå kan findes i de planlagte regler til gennemførelse af Europaaftalerne på statsstøtteområdet, hvor Fællesskabet i tilfælde af statsstøtte, der ydes af det pågældende associerede land på grundlag af sådanne regler, og som efter en fælles vurdering anses for at være forenelig med fællesskabsretten, kan indvilge i ikke at træffe antisubsidieforanstaltninger over for en sådan støtte. Sådanne foranstaltninger vil være unødvendige, når der under disse omstændigheder for erhvervslivet i Fællesskabet findes en beskyttelse mod de fordrejende virkninger af subsidier svarende til den, der findes i Fællesskabet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1658/95

af Wolfgang Nußbaumer (NI)

til Kommissionen

(15. juni 1995)

(95/C 257/122)

Om: Transeuropæiske transportnet — finansieringen i de central- og østeuropæiske lande

Kommissionen inddrager udtrykkeligt de central- og østeuropæiske lande i sin planlægning af de transeuropæiske net på transportinfrastrukturområdet: der er således med hensyn til vejforbindelser og det europæiske højhastighedsjernbanenet planer om omfattende forbindelser til Prag, Budapest og Warszawa. Efter Kommissionens skøn vil der til gennemførelse af de transeuropæiske net frem til 1999 alene være et finansieringsbehov på 220 mia. ECU.

1. Har Kommissionen et finansieringskoncept til gennemførelse af de transeuropæiske transportnet i de central- og østeuropæiske lande?
2. Har Kommissionen i bekræftende fald allerede udarbejdet de første konkrete skøn over det planlagte finansieringsvolumen i forbindelse med transportnetene i de central- og østeuropæiske lande i de næste fem år?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans Van den Broek**

(7. juli 1995)

Det Europæiske Råd i København i juni 1993 godkendte, at op til 15 % af de samlede bevillinger under PHARE-programmet kunne anvendes til samfinansiering af større infrastrukturprojekter især i forbindelse med udbygningen af transeuropæiske net (TEN). Det Europæiske Råd i Essen understregede det transeuropæiske nets betydning for gennemførelsen af strategien forud for tiltrædelsen og gik med til at hæve loftet til 25 %.

Støtten ydes inden for rammerne af PHARE-programmet og følger de sædvanlige programmeringsprocedurer. PHARE-finansieringen af TEN-projekter sker som samfinansiering med en eller flere internationale finansielle institutioner.

I tilslutning til PHARE-støtten yder Kommissionen støtte til mobiliseringen af finansielle ressourcer fra andre kilder, herunder privat kapital, især til gennemførelsen af ni multi-modale transportkorridorer, som blev vedtaget på den tværeuropæiske transportkonference på Kreta i 1994.

I tilslutning til samfinansieringen af større infrastrukturprojekter prioriterer Kommissionen fjernelsen af de vigtigste internationale flaskehalse ved grænseovergangene.

På baggrund af de øjeblikkelige budgetperspektiver bevirker dette, at der fra 1995 til 1999 kan stilles mere end 1 200 mio. ECU til rådighed for samfinansiering af infrastrukturprojekter inden for sektorerne for transport, energi, kommunikation og miljø i Central- og Østeuropa. Budgettet for dette formål var ca. 120 mio. ECU i 1994.

Det planlægges, at der fra 1995 til 1997 vil blive ydet 90 mio. ECU til fjernelse af flaskehalse ved grænseovergangene.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1664/95

af Mark Killilea (UPE)

til Kommissionen

(15. juni 1995)

(95/C 257/123)

Om: Ødelæggelse af Aralsøen

Kan Kommissionen oplyse, hvorvidt der under TACIS-programmet er fremsat anmodninger om støtte til at standse de umådelige ødelæggelser som følge af den gradvise udtørring af Aralsøen, engang verdens fjerdestørste sø, som har medført udslettelse af en tidligere blomstrende fiskeindustri og ødelæggelse af de omkringliggende jorder som følge af forsøling af jorden og truer et helt folks eksistens? Agter Kommissionen i benægtende fald at træffe foranstaltninger i denne henseende?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans Van den Broek

(7. juli 1995)

Gennem TACIS regionalprogram for Centralasien finansierer Kommissionen et specifikt program benævnt »Water resources management and agricultural production in the Central Asia« (WARMAP — 4,7 mio. ECU). Det program indgår fint i Verdensbankens program (Aral Sea Pro-

gramme), som indtil nu for første faser vedkommende skønnes at andrage 30 mio. ECU.

TACIS-projektet begyndte i januar 1995 og dækker i første fase nedsættelse og organisation af en eksekutivkomité for de fem lande, der er berørt af Aral-problemet. Hermed kan der ske en samordning af den internationale bistand til afhjælpning af alle de problemer, der skyldes Aralsøens ødelæggelse, og en programmering af de prioriterede foranstaltninger.

Projektets første aktivitetsrapport skulle komme Kommissionen i hænde i slutningen af juni 1995.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1686/95

af Anita Pollack (PSE)

til Kommissionen

(15. juni 1995)

(95/C 257/124)

Om: ESF

Hvor stor en del af ESF-midlerne anvendes til uddannelses- og omskolingsordninger for tidligere lovovertrædere?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn

(31. juli 1995)

Den Europæiske Socialfonds aktiviteter med henblik på genintegrering af tidligere lovovertrædere gennemføres inden for det mål, der går ud på at bekæmpe udstødelse fra arbejdsmarkedet.

Medlemsstaterne og Kommissionen finder i fællesskab frem til de særlige grupper, der trues af udstødelse. Disse målgrupper kan variere fra region til region, idet de afspejler udstøelsesfænomenets forskellige karakter.

De fleste medlemsstater har udpeget to store kategorier af mennesker, der er truet af udstødelse, nemlig handicappede og andre mennesker, der er ugunstigt stillet på arbejdsmarkedet. Under denne brede kategori af mennesker, der er ugunstigt stillet, har næsten alle medlemsstater nogle bestemmelser om genintegrering af tidligere lovovertrædere, og i nogle medlemsstater, f.eks. Irland, findes der foranstaltninger rettet mod fanger, før de frigives.

Medlemsstaterne følger en strategi til integrering, der omfatter en lang række foranstaltninger (herunder rådgivning, vejledning, foruddannelse, rådgivning om udvidelse af adgangen til sundhed, bolig og uddannelse, hjælp med

læsning og regning, socialt arbejde, jobsøgning og ansættelse samt en række mere traditionelle tilskud til erhvervsuddannelse og ansættelse), og aktionerne er så vidt muligt tilpasset de særlige behov, som de forskellige grupper og enkeltpersoner, der trues af udstødelse, har. Denne koordinerede og integrerede strategi betyder, at medlemsstaterne sjældent på forhånd bestemmer, hvor stort et beløb der vil blive afsat til en bestemt gruppe i forhold til en anden.

I alt er der afsat et beløb på omkring 5,5 mia. ECU ⁽¹⁾ til bekæmpelse af udstødelse af alle målgrupper for perioden 1994—1999.

⁽¹⁾ Dette tal omfatter ikke de tre nye medlemsstater, hvis programmer stadig befinder sig i godkendelsesproceduren.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1687/95

af Anita Pollack (PSE)

til Kommissionen

(15. juni 1995)

(95/C 257/125)

Om: Tuberkulose

Sidder Kommissionen inde med sammenlignelige eller andre data om stigningen i antallet af tuberkulose tilfælde i medlemsstaterne i de seneste år, og agter den at indsamle yderligere data om denne smitsomme sygdom?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn

(6. juli 1995)

Kommissionen er ikke i besiddelse af nøjagtige oplysninger om data vedrørende tuberkulose i medlemsstaterne, da der ikke på nuværende tidspunkt findes en struktur, der gør det muligt systematisk at indsamle, analysere og regelmæssigt udbrede oplysninger herom. WHO gennemfører dog fra tid til anden en punktuell analyse af de tilgængelige data med hjælp fra »Union internationale contre la tuberculose«.

I henhold til en retrospektiv undersøgelse gennemført i 1992 blev der i 1991 registreret 50 000 nye tilfælde af tuberkulose i Fællesskabet dvs. halvdelen af det antal, der blev registreret i 1974, og tendensen til et fald i antallet af registrerede tilfælde siden da er standset i de fleste medlemsstater. Man har kunnet observere et konstant fald i Tyskland, Belgien og Frankrig mellem 1974 og 1991, og situationen har stabiliseret sig i Portugal og Det Forenede Kongerige, mens der berettes om stigninger i Danmark, Spanien, Irland, Italien og Nederlandene. Der er siden 1992 sket en stigning på 5 % om

året i Frankrig og Det Forenede Kongerige. Disse oplysninger skal fortolkes forsigtigt på grund af den fornyede interesse for denne sygdom, på grund af AIDS-epidemien, der måske har givet anledning til større årvågenhed i registreringen af tilfælde, og fordi der ikke findes en definition på nye tilfælde, der er fælles for alle medlemsstater.

Kommissionen anser i sin meddelelse af 9. november 1994 ⁽¹⁾ om en EU-handlingsplan vedrørende forebyggelse af AIDS og visse andre smitsomme sygdomme overvågning af tuberkulose som en af prioriteterne inden for dette område af folkesundheden. Kommissionen vil i en meddelelse om netværk for overvågning af smitsomme sygdomme, der offentliggøres inden længe, fremsætte forslag til specifikke aktioner på dette område.

⁽¹⁾ Dok. KOM(94) 413 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1691/95

af José Barros Moura (PSE)

til Kommissionen

(15. juni 1995)

(95/C 257/126)

Om: Anvendelse af EU-midler til vandingsanlæg inden for landbruget i Vale do Lis-Leiria i Portugal

På den ordinære generalforsamling i Associação de Regantes e Beneficiários do Vale do Lis den 26. marts 1995 vedtoges det enstemmigt og med akklamation at rette henvendelse til Kommissionen for at få besvaret nedenstående spørgsmål om situationen med hensyn til reparation og genetablering af vandingsanlæggene i Vale do Lis:

1. Hvorledes har det portugisiske institut for landbrugsstrukturer og udvikling af landdistrikter (IEADR) (det tidligere generaldirektorat for vandressourcer og ingeniørarbejder inden for landbruget (DGHEA)) under landbrugsministeriet anvendt de EU-midler, der som led i PEDAP (særligt program for udvikling af landbruget i Portugal) var afsat til reparation og genetablering af vandingsanlæggene i Vale do Lis, og hvor stort et beløb har EU godkendt til dette projekt (efter fem år er end ikke en minimal del af de planlagte arbejder blevet realiseret, til trods for at de ansvarlige myndigheder på daværende tidspunkt (1990) i pressen bekræftede at have fået stillet 800 mio. esc. til rådighed)?
2. Hvor stort et beløb har EU stillet til den portugisiske regerings rådighed til gennemførelse af ovennævnte projekt?

3. Hvor stort et beløb har den portugisiske regering stadig til gode til gennemførelse af dette projekt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler
(28. juli 1995)

Kommissionen er i færd med at undersøge de nævnte forhold i den pågældende medlemsstat og skal holde det ærede medlem underrettet om udfaldet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1693/95
af Frédéric Striby (EDN)
til Kommissionen
(1. juni 1995)
(95/C 257/127)

Om: Medlemsstaternes anerkendelse af midlertidig indregistrering af nye køretøjer efter det fransk-tyske eksempel

Det er lykkedes Frankrig og Tyskland med organisationen for grænseoverskridende samarbejde Infobest-Palmrain (Haut-Rhin) som formidler at nå til enighed om at anerkende midlertidige nummerplader (disse anerkendtes ikke tidligere officielt af Tyskland, hvorfor der opstod problemer i en grænseoverskridende region ved køb af en ny bil). Ifølge et tysk cirkulære kan en fransk indehaver af en midlertidig nummerplade køre overalt i Tyskland, såfremt enkelte administrative formaliteter er i orden.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Neil Kinnock
(28. juni 1995)

Kommissionen ønsker først og fremmest at præcisere, at ordningerne vedrørende indregistrering af køretøjer, hvad enten de er definitive eller midlertidige, henhører under medlemsstaternes kompetence.

Med hensyn til det særlige problem om anerkendelse af indregistreringer, som rejses af det ærede medlem, skal Kommissionen præcisere følgende:

Anerkendelsen på internationalt plan af indregistreringer via beviserne herfor, dvs. indregistreringsattesten og num-

merpladerne, vedrører området cirkulation, som omfattes af internationale konventioner, hvoraf den seneste er Wienerkonventionen af 1968.

I overensstemmelse med disse konventioner skal de kontraherende parter på deres territorium acceptere køretøjer indregistreret i udlandet, når disse er omfattet af en gyldig indregistreringsattest, udstedt af en kompetent myndighed. Denne attest skal i øvrigt indeholde et vist minimum af oplysninger om indehaveren og køretøjet.

Hvad specielt angår midlertidigt indregistreringer kan disse alt efter de systemer, der er indført i de enkelte lande, underkastes cirkulationsbegrænsninger eller kan udstedes på betingelser, som ikke opfylder de minimumskrav, der stilles ved international cirkulation (f.eks. som følge af manglende obligatoriske oplysninger eller den uofficielle karakter af det udstedte dokument). Det følger af de principper, der er defineret i de internationale konventioner, at de enkelte stater har ret til på deres territorium at afvise cirkulation af køretøjer, som med hensyn til indregistreringer ikke opfylder de stillede krav, undtagen i tilfælde af bilaterale aftaler mellem stater eller grænseoverskridende regioner. Den grænseoverskridende fransk-tyske aftale, som Kommissionen ikke havde kendskab til, er i så henseende et betydningsfuldt eksempel.

Selv om Kommissionen ikke for øjeblikket har til hensigt at iværksætte en fællesskabsaktion på dette område, er den dog fortsat opmærksom på de problemer, der vil kunne opstå inden for rammerne af den fri bevægelighed, og forbeholder sig muligheden af om nødvendigt at træffe passende foranstaltninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1703/95
af Sérgio Ribeiro (GUE/NGL)
til Kommissionen
(21. juni 1995)
(95/C 257/128)

Om: Støtte fra Den Europæiske Socialfond til Portugal

Det er gentagne gange blevet bekræftet, at erhvervsuddannelsesforanstaltninger er blandt de prioriterede mål for anvendelsen af bl.a. Socialfondens midler. Dette gælder ligeledes foranstaltninger til fordel for små og mellemstore virksomheder, da disse har afgørende betydning for økonomien som helhed og for beskæftigelsen.

Det kommer derfor som en overraskelse for den portugisiske offentlighed, at Socialfondens midler til uddannelse er brugt efter første kvartal. Og hvad der er endnu mere overraskende er, at det er projekterne til fordel for de små og mellemstore virksomheder — som ud fra et teknisk syns-

punkt burde have fået tildelt denne støtte — der nu står uden midler, fordi en uforholdsmæssig stor del af støtten er tildelt de store virksomheder som f.eks. bankerne BCP og BPA.

Har Kommissionen kendskab til disse forhold?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn**

(11. juli 1995)

En af Den Europæiske Socialfonds prioriteter er støtte til uddannelse i små og mellemstore virksomheder. Fællesskabsstøtterammen for Portugal for 1994—1999 indeholder støtteforanstaltninger til uddannelse af ansatte i små og mellemstore virksomheder, der har voksende problemer med at få adgang til uddannelse.

Kommissionen har på baggrund af de artikler, der er blevet offentliggjort i pressen, og hvoraf det fremgår, at de beløb, der er afsat til uddannelse, skulle være opbrugt, øjeblikkeligt anmodet de portugisiske myndigheder om nærmere oplysninger om situationen og om oplysninger om kriterierne for udvælgelse af de projekter, der kan modtage støtte. Disse anmodninger om oplysninger blev igen fremsat på mødet i tilsynsudvalget for det operationelle program »Erhvervsuddannelse og beskæftigelse«, og Kommissionen forventer snarest muligt at få klar besked fra de portugisiske myndigheder.

Kommissionen vil naturligvis oplyse det ærede parlamentsmedlem om resultaterne af disse forespørgsler.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1712/95

af Mihail Papayannakis (GUE/NGL)

til Kommissionen

(21. juni 1995)

(95/C 257/129)

Om: Den første fællesskabsstøtteramme for Grækenland

Ifølge Revisionsrettens beretning er der konstateret en lang række uregelmæssigheder i forvaltningen af den første fællesskabsstøtteramme for Grækenland i perioden 1989—1993. De alvorligste uregelmæssigheder vedrører udvælgelsen af støtteberettigede programmer og dobbelt finansiering fra EF-side.

Jeg har i tidligere forespørgsler (E-997/93 ⁽¹⁾ og E-390/94 ⁽²⁾) berørt spørgsmålet om det stigende antal seminarer, der afholdes i Grækenland, og anmodet om en vurdering af

resultaterne heraf set i forhold til de opstillede mål. Kommissær Pádraig Flynn svarede bl.a. (6. april 1994), at

»trods visse svagheder, der er blevet bemærket i forbindelse med gennemførelsen af den første fællesskabsstøtteramme, bør der ikke ses bort fra, at det store flertal af Socialfondens bevillinger er blevet anvendt til formål, der i høj grad har tilknytning til åbenlyse behov på arbejdsmarkedet«.

I betragtning af at mange af modtagerne var embedsmænd ansat i offentlige organer og på ingen måde truet af arbejdsløshed, og af at »visse svagheder« vil bevirke, at Grækenland skal tilbagebetale et beløb på 120 mia. dr. til Fællesskabet, som det uretmæssigt har fået udbetalt, og i betragtning af omfanget af socialfondsinvesteringer i Grækenland, bedes Kommissionen oplyse, om den efter Revisionsrettens beretning agter at revidere sin evaluering af programmerne under den første fællesskabsstøtteramme, og om den i højere grad agter at sikre, at den nye fællesskabsstøtteramme når til bedre resultater.

⁽¹⁾ EFT nr. C 340 af 5. 12. 1994, s. 5.

⁽²⁾ EFT nr. C 362 af 19. 12. 1994, s. 28.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn**

(25. juli 1995)

Den Europæiske Socialfonds (ESF) indsats i Grækenland i perioden 1989—1993 har været rettet mod at mindske forskellene mellem de tilbagestående regioner og de mest udviklede regioner i Fællesskabet. Derfor har ESF's indsats i Grækenland først og fremmest været koncentreret om udvikling, erhvervsuddannelse og beskæftigelsesfremme.

For så vidt angår udvælgelsen af visse støtteberettigede operationelle programmer, som det ærede medlem henviser til ved at citere beretningen fra Revisionsretten, kan Kommissionen oplyse, at der er blevet taget hensyn til artikel 2, litra b), i forordning (EØF) nr. 4255/88 ⁽¹⁾, som udvider anvendelsesområdet for ESF's interventioner i regioner under mål nr. 1, hvilke både fremmer »løsningen på arbejdsløshedsproblemet«, »investeringen i menneskelig kapital« og bestemmelserne i den pågældende fællesskabsstøtteramme, bl.a. kapitel 2 og 3, der omhandler prioritet nr. 5 »valorisering af menneskelige ressourcer«, og som definerer retningslinjerne for de pågældende operationelle programmer, hvis udformning og iværksættelse er baseret på en integreret metode.

Derfor har de, der deltager i de pågældende operationelle programmer, kunnet nyde godt af støtten fra ESF enten som unge arbejdssøgende, som først kan ansættes, når de har gennemgået en basisuddannelse, eller som medarbejdere, der deltager i aktioner i forbindelse med omstrukturering af deres virksomhed, eller også som led i en integreret metode

kombineret med parallel udvikling af materielle investeringer.

I forbindelse med den første fællesskabsstøtteramme modtog Grækenland årligt ca. 500 mio. ECU af ESF, hvormed man dækkede en lang række interventionsområder så som edb, tekniske gymnasier eller beskæftigelsesstøtte. En relativt beskedent del gik til offentlige organer. Under alle omstændigheder kan Kommissionen ikke bekræfte de beløb, det ærede medlem henviser til, idet revisionen heraf endnu ikke helt er afsluttet.

Hvad angår den omtalte dobbelte finansiering er Kommissionen opmærksom på, at der er en vis risiko, men der er hidtil ikke konstateret et eneste tilfælde heraf i Grækenland. Kommissionen er dog indstillet på nøje at kontrollere al fællesskabsfinansiering.

Kommissionen har bemærket visse svagheder i forbindelse med gennemførelsen af den første fællesskabsstøtteramme for Grækenland og er derfor sammen med de græske myndigheder nået frem til en ny fremgangsmåde for så vidt angår ESF's aktioner, som i mærkbar grad vil forbedre både kvalitet og gennemsigtighed. I den forbindelse kan der henvises til certificering af erhvervsuddannelse, udvikling af strukturer til identifikation af behov.

(¹) EFT nr. L 374 af 31. 12. 1988.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1718/95

af Stephen Hughes (PSE)

til Kommissionen

(21. juni 1995)

(95/C 257/130)

Om: Fare for den offentlige sikkerhed som følge af brugen af bærbare mobiltelefoner

Kan Kommissionen oplyse om de sikkerhedsrisici, som er forbundet med brugen af bærbart mobiltelefonudstyr?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Pádraig Flynn

(31. juli 1995)

Radiofrekvensmissioner fra mobiltelefoner kan under visse forhold forårsage interferens med nogle former for elektrisk og elektronisk udstyr. En sådan interferens kan give anledning til sikkerhedsproblemer. Interferens med elektromedicinsk udstyr, navnlig anordninger til opretholdelse af liv, giver anledning til bekymring.

Den internationale kommission om beskyttelse mod ikke-ioniserende stråling har for nylig anbefalet, at anvendelse af mobiltelefoner begrænses til områder, hvor risikoen for en sådan interferens er usandsynlig (dvs. langt væk fra hospitalernes intensivafdelinger og lignende). Fabrikanten af elektrisk udstyr tilskyndes til at udvikle og fremstille udstyr, der ikke er følsomt over for interferens fra radiofrekvenser.

Kommissionen sendte i oktober 1993 CENELEC (Den europæiske komité for elektronisk standardisering) et standardiseringsmandat om udarbejdelse af et udkast til en europæisk standard, hvori fastsættes de sikkerhedsmæssige krav til beskyttelse af mennesker mod de skadelige termiske virkninger, der kan forårsages af anvendelsen af mobilt kommunikationsudstyr i frekvensintervallet 30 MHz—6 000 MHz i overensstemmelse med direktiv 91/263/EØF (¹) om gensidig anerkendelse af medlemsstaternes typegodkendelse for teleterminaludstyr og direktiv 73/23/EØF (²) (lavspændingsdirektiv) om de sikkerhedsmæssige aspekter i forbindelse med elektrisk materiel. Arbejdet i forbindelse med dette mandat skal tage hensyn til de væsentlige krav i Rådets direktiv 93/42/EØF (³) om medicinske anordninger (navnlig pacemakere og høreapparater) og til de relevante standarder, efterhånden som de fastlægges som følge af Kommissionens forslag (⁴) i henhold til artikel 118 A i EF-traktaten.

Kommissionen overvejer i øvrigt på Europa-Parlamentets og Rådets anmodning, hvorvidt det vil være hensigtsmæssigt at gennemføre en undersøgelse af de skadelige sundhedsmæssige virkninger af anvendelsen af mobiltelefoner.

(¹) EFT nr. L 128 af 23. 5. 1991.

(²) EFT nr. L 77 af 26. 3. 1973.

(³) EFT nr. L 169 af 12. 7. 1993.

(⁴) EFT nr. C 230 af 19. 8. 1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1724/95

af Fausto Bertinotti (GUE/NGL)

til Kommissionen

(21. juni 1995)

(95/C 257/131)

Om: Definition af begrebet »væsentlig indvirkning på miljøet« i henhold til direktiv 85/337/EØF om vurdering af projekters indvirkning på miljøet

Kan Kommissionen

— under henvisning til, at der i artikel 2, stk. 1, i direktiv 85/337/EØF (¹) kræves en vurdering af indvirkningen på miljøet i forbindelse med projekter, der »kan få væsentlig indvirkning på miljøet«

— under henvisning til, at der hverken i selve bestemmelserne eller i bilagene til direktivet opstilles nogen nærmere definition af begrebet »væsentlig indvirkning på miljøet« eller nogen kriterier for fastlæggelsen af en sådan definition, hvilket gør det vanskeligt at fortolke bestemmelserne —

1. Oplyse, om den anvender kriterier, og i bekræftende fald hvilke, til at definere et projekts væsentlige indvirkning på miljøet?
2. Oplyse, om ikke den mener, at den må forelægge et ændret forslag til forslag til direktiv om ændring af direktiv 85/337/EØF og heri medtage kriterierne for en definition af, hvad den forstår ved en væsentlig indvirkning på miljøet, for at sikre en ensartet fortolkning af bestemmelserne?

(¹) EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard**
(19. juli 1995)

1. I artikel 2, stk. 1, i Rådets direktiv 85/337/EØF foreskrives de nødvendige foranstaltninger med henblik på, at projekter, der kan få væsentlig indvirkning på miljøet, undergives en vurdering af denne indvirkning. Det specificeres i den forbindelse nærmere, hvilke af projektets karakteristika der tages hensyn til ved fastsættelsen af, hvorvidt dette må anses for at ville kunne skade miljøet, bl.a. på grund af sin art, dimensioner eller placering.

Kommissionen verificerer i sin rolle som vogter af fællesskabsretten, hvorvidt medlemsstaterne under deres udøvelse af den myndighed med hensyn til vurdering heraf, som de har fået tillagt i forbindelse med projekter henhørende under bilag II, har taget behørigt hensyn til disse karakteristika ved fastsættelsen af, om et bestemt enkeltprojekt bør undergives en vurdering af dets indvirkning på miljøet i medfør af direktivet.

2. Kommissionen vil gerne henlede det ærede medlems opmærksomhed på, at den som led i samarbejdsproceduren med henblik på en udtalelse har tilstillet Europa-Parlamentet et forslag til ændring (¹) af direktiv 85/337/EØF med henblik på at sikre, at dets bestemmelser håndhæves på tilstrækkelig samordnet vis, herunder især bestemmelserne vedrørende det problem, det ærede medlem har forelagt. Indtil nu har Parlamentet endnu ikke afgivet nogen udtalelse herom.

Imidlertid vil det netop være på grundlag af Europa-Parlamentets ændringsforslag, at Kommissionen vil kunne overveje muligheden af at ændre sit forslag.

(¹) Dok. KOM(93) 575 (EFT nr. C 130 af 12. 5. 1994, s. 8).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1725/95

af Pervenche Berès (PSE)
til Kommissionen
(21. juni 1995)
(95/C 257/132)

Om: Fortrolighed i Kommissionens undersøgelser

Kommissionen henvender sig ofte til eksterne ekspertbureauer med henblik på støtte til sin udarbejdelse af direktiver, forordninger og meddelelser.

Disse undersøgelser bliver ofte kommenteret og offentliggjort i den europæiske og internationale presse, mens det er vanskeligt for et medlem af Europa-Parlamentet, som ønsker det, at få adgang til denne informationskilde.

Kommissionen undlader at tilsende disse dokumenter, idet den undskylder sig med disses interne karakter.

Kan Kommissionen efterkomme parlamentsmedlemmernes anmodninger på lige linje med pressen, når de ønsker at komme i besiddelse af en undersøgelse?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Santer**
(13. juli 1995)

Kommissionen vil gerne gøre det ærede medlem opmærksom på, at den på ingen måde ønsker at bruge dokumenternes klassificering til tjenestebrug som påskud for ikke at offentliggøre dem.

Således offentliggør og distribuerer Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer (OPOCE) enten gratis eller mod betaling et stort antal undersøgelser, der udføres for Kommissionens regning. Alle interesserede, herunder naturligvis medlemmerne af Parlamentet, har derfor adgang til dem. OPOCE udsender information om de pågældende publikationers offentliggørelse ligesom for sine øvrige publikationer.

Dokumenterne med de undersøgelser, der ikke offentliggøres, betragtes og behandles som dokumenter til tjenestebrug og er derfor undergivet bestemmelserne i afgørelse 94/90/EKSF, EF, Euratom af 8. februar 1994 om aktindsigt i Kommissionens dokumenter (¹). Denne afgørelse, der indeholder fælles adfærdsregler for Kommissionen og Rådet, hviler på det princip, at alle, uanset personlig eller erhvervs-mæssig status, skal have størst mulig adgang til institutio-

nens dokumenter, dog på betingelse af, at private og offentlige interesser beskyttes.

(¹) EFT nr. L 46 af 18. 2. 1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1728/95

af Bernie Malone (PSE)

til Kommissionen

(7. juni 1995)

(95/C 257/133)

Om: Bhutanske flygtninge i Nepal

Kan Kommissionen — i betragtning af, at 100 000 bhutane er flygtet til Nepal som følge af chikanerier fra bhutanske regeringstroppers side, og på baggrund af Europa-Parlamentets mangeårige holdning til menneskerettighederne i hele verden — oplyse, hvad den har foretaget sig over for kongen af Bhutan og den bhutanske regering for at bidrage til at bringe denne forfølgelse til ophør? Kan Kommissionen også oplyse, hvilken indflydelse denne krise vil få på dens holdning til forhandlinger om fremtidige aftaler med Bhutan?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín

(30. juni 1995)

De fleste af problemerne i det sydlige Bhutan skyldes tilsyneladende illegale indvandrere fra Nepal til det sydlige Bhutan. Bhutan har prøvet at integrere de først ankomne indvandrere og samtidig standse den seneste tilstrømning ved at tilbagesende illegale indvandrere, som nu opholder sig i flygtningelejre i Nepal. Kommissionen kender ikke til chikanerier fra bhutanske regeringstroppers side, men der holdes til stadighed nøje øje med situationen.

Kommissionen har i den forbindelse ved flere lejligheder givet udtryk for sin bekymring for flygtningespørgsmålet, både over for den bhutanske og den nepalesiske regering, og har opfordret parterne til at finde frem til en meget hastende løsning på dette spørgsmål.

Der er ikke planlagt forhandlinger om en aftale med Bhutan i den nærmeste fremtid, da Bhutans regering endnu ikke har udtrykt noget ønske om at udbygge sine forbindelser med Fællesskabet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1733/95

af Alex Smith (PSE)

til Kommissionen

(21. juni 1995)

(95/C 257/134)

Om: Alternativer til oparbejdning af brugt atombrændsel

I sit svar på forespørgsel E-1895/94 (¹) af 15. december 1994 foreslår Kommissionen at udskyde drøftelsen af det problem, der blev rejst i Parlamentets betænkning (²), og især af henstilling nr. 8, indtil alle alternativer til oparbejdning af brugt atombrændsel foreligger på det industrielle plan.

Kan Kommissionen på denne baggrund oplyse, hvornår den forventer, at disse valgmuligheder med hensyn til behandlingen af bestrålet brændsel vil forlade forsøgsstadiet og derved kunne tages i anvendelse i industrien?

Vil Kommissionen endvidere oplyse, hvilke kriterier den vil fastlægge forud for vurderingen af valgmulighederne på det forvaltningsmæssige plan?

(¹) EFT nr. C 55 af 6. 3. 1995, s. 14.

(²) EFT nr. C 255 af 20. 9. 1993, s. 255.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christos Papoutsis

(25. juli 1995)

Oparbejdning af bestrålet brændsel er en industriel og kommerciel realitet, og Kommissionen skønner, at drøftelsen af aspekterne i betænkningen A3-0220/93, og især i henstilling nr. 8, først vil være hensigtsmæssig, når muligheden af at afslutte det nukleare brændselskredsløb uden oparbejdning overgår fra forsøgsstadiet til første fase af en industriel gennemførelse (ibrugtagning af et pilotanlæg til konditionering af bestrålede brændselelementer, opførelse af et industrielt anlæg).

Det er kun på grundlag af disse udviklingsprogrammer, som nu er under gennemførelse i Fællesskabet, og som forventes afsluttet ved udgangen af dette årti, at Kommissionen vil være i stand til at opstille disse bedømmelseskriterier.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1734/95af **Graham Watson (ELDR)**til **Kommissionen**

(21. juni 1995)

(95/C 257/135)

Om: Kommissionens krav til medfinansiering af udviklingsprojekter

Ikke-statslige organisationer i min valgkreds har oplyst om store forsinkelser og kommunikationsvanskeligheder i forbindelse med deres samarbejde med Kommissionens GD VIII.

Offentliggør Kommissionen sine retningslinjer for behandlingen af ansøgninger om medfinansiering af projekter fra ikke-statslige organisationer?

Hvis dette ikke er tilfældet, vil Kommissionen da for fremtiden sørge for at oplyse om disse krav, således at ikke-statslige organisationer, der søger om støtte til deres projekter, kan tage hensyn til dem, når de udarbejder deres ansøgninger?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro**

(19. juli 1995)

Da det af det ærede medlem rejste spørgsmål henhører under det fælles ansvarsområde for næstformand Manuel Marín og João de Deus Pinheiro, afgives svaret af begge medlemmer på Kommissionens vegne.

De almindelige betingelser for samfinansiering af foranstaltninger med ikke-statslige organisationer (NGO) i udviklingslande og til bevidstgørelse af offentligheden i Europa har været i kraft siden den 1. januar 1988. Betingelserne kendes udmærket af de britiske NGO'er, som for øvrigt ofte er i kontakt med Kommissionen.

Endvidere offentliggør Kommissionen hvert år en kommenteret oversigt over EF's ressourcer til finansiering af NGO-foranstaltninger inden for udviklingssamarbejde og humanitær bistand, som er et oplysende redskab, der letter de europæiske NGO'er adgangen til Kommissionens forskellige budgetposter, ud over posten for samfinansiering med NGO (B7-5010).

Kommissionen har forbindelse med ca. 800 europæiske NGO'er i forbindelse med samfinansiering. Disse kontakter sætter Kommissionen i stand til at vise et menneskeligt ansigt i forbindelserne med repræsentanterne for samfundskræfterne. Det synes NGO'erne almindeligvis godt om, selv om Kommissionen er krævende over for dem med hensyn til kvaliteten af deres arbejde og deres sagsakter.

Hvad angår behandlingstiden for sagsakterne, er det almindeligt, at der går nogle måneder mellem indgivelse af ansøgningen om samfinansiering og kontrakten, og denne

tid anvendes til undersøgelse af projektets berettigelse og kvalitet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1736/95af **Pervenche Berès (PSE)**til **Kommissionen**

(21. juni 1995)

(95/C 257/136)

Om: Social sikring og fri bevægelighed

Arbejdstagerne i de franske departementer Bas-Rhin, Haut-Rhin og Moselle indbetaler i henhold til en stadig gældende lokal ordning et større beløb til Socialsikringen, end de har pligt til ifølge den almindelige sikringsordning, og modtager til gengæld højere ydelser (100 % godtgørelse for hospitalsindlæggelse og 90 % for andre former for behandling).

Socialsikringen nægter at opretholde denne ordning, der gælder for dem som arbejdstagere, når de som pensionister ikke længere bor i de pågældende departementer.

De har dermed ingen mulighed for at udnytte denne ordning, der er mere fordelagtig end den almindelige ordning.

De franske domstole har ofte givet klagerne ret, men den franske regering nægter kategorisk at tage hensyn til klagerne.

Kan Kommissionen oplyse, om den franske regering har overtrådt forordningerne om vandrende arbejdstagere, hvorefter den sociale sikring er nært forbundet med den frie bevægelighed ((EØF) nr. 1408/71 ⁽¹⁾ og (EØF) nr. 574/72 ⁽²⁾ — konsoliderede udgaver ⁽³⁾)?

⁽¹⁾ EFT nr. L 149 af 5. 7. 1971, s. 2.

⁽²⁾ EFT nr. L 74 af 27. 3. 1972, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. C 325 af 10. 12. 1992, s. 1 og 96.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn**

(6. juli 1995)

Kommissionen henleder det ærede parlamentsmedlems opmærksomhed på, at forordning (EØF) nr. 1408/71 og forordning (EØF) nr. 574/72, der nævnes i spørgsmålet, ikke har til formål at indføre en fælles social sikringsordning, men derimod at bevare de nationale ordninger.

Domstolen har ved flere lejligheder ⁽¹⁾ fastslået, at artikel 51 i EF-traktaten, der er det juridiske grundlag for ovennævnte forordninger, opretholder forskellene mellem medlemsstaternes forskellige sociale sikringsordninger.

Det skal dog nævnes, at fællesskabslovgivningen, særlig artikel 48 til 51 i EF-traktaten og artikel 3 i forordning (EØF) nr. 1408/71, ikke åbner mulighed for, at de nationale ordninger kan indføre direkte eller indirekte forskelsbehandling mellem arbejdstagere fra medlemsstaterne ⁽²⁾.

For så vidt den franske ordning som beskrevet af det ærede parlamentsmedlem ikke diskriminerer mellem arbejdstagere fra Fællesskabet, er den derfor ikke underlagt fællesskabslovgivningen.

Kommissionen ønsker ligeledes at gøre opmærksom på, at forordning (EØF) nr. 1408/71 indeholder bestemmelser svarende til dem, der i henhold til det ærede parlamentsmedlem gælder i Frankrig, hvis en arbejdstager skifter bopæl inden for en medlemsstat. I artikel 19, stk. 1, forordning (EØF) nr. 1408/71 bestemmes det således, at naturalydelse ydes af institutionen på bopælsstedet i henhold til den for denne institution gældende lovgivning, selv om den pågældende er forsikret i en anden medlemsstat.

⁽¹⁾ Jf. navnlig dom af 15. 1. 1986, Pinna, 41/84, domssamling, s. 1, punkt 20 og dom af 7. 2. 1991, Rönfeld, C-227/89, domssamling, I-323, punkt 12.

⁽²⁾ Jf. navnlig dom af 4. 10. 1991, Parachi, C-341/87, domssamling, s. I-4501, punkt 16.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1742/95

af Roy Perry (PPE)

til Kommissionen

(8. juni 1995)

(95/C 257/137)

Om: Anvendelse af de generelle toldpræferencer

Kommissionen bedes forklare, hvor den har ændret toldpræferencebestemmelserne med hensyn til indførsel af parketstave, jf. toldtarifikode 4418.

Desuden bedes Kommissionen begrunde, hvorfor den ikke afsatte den nødvendige tid til en høring forud for gennemførelsen af denne ændring af bestemmelserne. Endelig bedes Kommissionen redegøre for, hvilket mandat og hvilken status det tilsynsforvaltningsudvalg har, som er ved at blive nedsat, og som skal føre tilsyn med, hvordan ændringerne virker.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín

(30. juni 1995)

Ændringen af de generelle toldpræferencebestemmelser (GSP) vedrørende parketstave henhørende under toldtarif-

kode 4418 fra den tidligere situation med toldfri indførsel, hvor der eventuelt kunne genanvendes en toldsats, hvis indførslerne nåede op på et vist niveau, til den nuværende situation, hvor disse varer inden for rammerne af GSP-ordningen nyder fordel af en præferencetold på op til 70 % af den normale toldsats, er resultatet af en større revision af GSP som helhed. Under arbejdet, der ledte frem til den nuværende situation, skulle der også tages hensyn til medlemsstaternes og Fællesskabets erhvervsdrivendes interesser.

GSP-ordningen for 1995 til 1998 for industrivarer trådte i kraft den 1. januar 1995. Den nye ordning har fuldstændigt ændret de tidligere ordningers funktionsmåde med henblik på at opnå større sikkerhed, forudsigelighed og enkelthed. Kommissionen gjorde rede for principperne for den nye ordning i sin meddelelse til Rådet og Parlamentet med titlen »En bedre integration af udviklingslandene i verdenshandelen — GSP's rolle i tiåret 1995—2004 ⁽¹⁾«. Disse principper er fuldt ud respekteret i den GSP-ordning, der nu gælder.

Kommissionen undlod ikke at høre de interesserede parter forud for gennemførelsen af den nye GSP-ordning. Der blev under hele proceduren med vedtagelse af forordningen afholdt adskillige informationsmøder om dette spørgsmål med de vigtigste europæiske sammenslutninger med repræsentanter for erhvervsdrivende, importører og industrifolk samt de støtteberettigede lande selv.

Endelig blev Parlamentet ved flere lejligheder hørt om den foreslåede GSP-ordning ⁽²⁾, bl.a. i udvalgene om udvikling og eksterne forbindelser, og Maij-Wegen stod for udarbejdelsen af en rapport om forslaget, hvori der blev foreslået adskillige ændringer. Kommissionen noterede sig dette og accepterede flere af de ændringsforslag, der blev fremsat, da Parlamentet vedtog Maij-Wegen-rapporten den 18. november 1994 i Strasbourg.

I henhold til artikel 17 i Rådets forordning (EF) nr. 3281/94 ⁽³⁾ er der nedsat et udvalg bestående af repræsentanter for medlemsstaterne og med Kommissionen som formand (kaldet udvalget til forvaltning af generelle præferencer), som skal forvalte GSP-ordningen. I artikel 18 og 19 i samme forordning defineres dette udvalgs arbejdsopgaver. De er primært af rådgivende art i forbindelse med spørgsmål om beskyttelsesforanstaltninger eller eventuelt suspension af GSP-fordelen i tilfælde af uacceptabel praksis, men udvalget kan dog også i henhold til artikel 19 gribe ind på det forskriftsmæssige område ved tekniske ændringer i nomenklaturen eller foranstaltninger som omhandlet i artikel 18, stk. 2 og 3.

⁽¹⁾ Dok. KOM(94) 212.

⁽²⁾ Dok. KOM(94) 337.

⁽³⁾ EFT nr. L 348 af 31. 12. 1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1746/95

af Thomas Megahy (PSE)

til Kommissionen

(21. juni 1995)

(95/C 257/138)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1755/95

af David Bowe (PSE)

til Kommissionen

(21. juni 1995)

(95/C 257/139)

Om: Ordningen om kompensation for »overbooking«

Rådets forordning (EØF) nr. 295/91 ⁽¹⁾ indeholder bestemmelser om en ordning for kompensation til ruteflypassagerer, der afvises på grund af overbooking

Selv om denne lovgivning må være gennemført i medlemsstaterne, så er jeg blevet gjort opmærksom på, at det ikke er let for passagerer, i hvert fald ikke i Det Forenede Kongerige, at få oplysninger om denne ordning, hvis de får brug for den.

Mener Kommissionen ikke, at det er nødvendigt at oplyse offentligheden om ordningen ved f.eks. at pålægge luftfarts- og rejseselskaber at informere om denne ordning i foldere og rejsebrochurer?

⁽¹⁾ EFT nr. L 36 af 8. 2. 1991, s. 5.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Neil Kinnock**

(7. juli 1995)

Siden april 1991 har passagerer kunnet drage nytte af EF-forordning (EØF) nr. 295/91 om en ordning for kompensation til ruteflypassagerer, der afvises på grund af overbooking. Denne forordning omfatter alle rutefly, der afgår fra Fællesskabets lufthavne både EF- og ikke EF-luftfartsselskaber og gennemføres direkte i national lov. Det er dog medlemsstaternes ansvar at håndhæve den. I henhold til forordningens artikel 8 skal »luftfartsselskaberne til enhver passager, der afvises, udlevere en formular med oplysning om kompensationsreglerne i forbindelse med afvisning«.

Kommissionen er dog klar over, at det ser ud til, at ikke alle luftfartsselskaber overholder forordningen fuldt ud. Kommissionen har derfor til hensigt at undersøge, hvorledes denne forordning er blevet gennemført, og, om nødvendigt, overveje en forbedring. Samtidig vil Kommissionen se nærmere på overbooking som sådan og andre aspekter ved luftfartspassagerers rettigheder.

Om: Direktivet om nye levnedsmidler

Mener Kommissionen, at de ændringsforslag, Parlamentet har foreslået til direktivet om nye levnedsmidler ⁽¹⁾ med hensyn til krav til mærkning af nye levnedsmidler, på nogen måde er forenelige med de synspunkter, der er fremsat af et panel af etiske eksperter i Tyskland, som har udtalt, at etiketter »kun bør oplyse, hvordan sådanne levnedsmidler er fremstillet, hvis bioteknologi har bidraget til »væsentlige ændringer« i produktet«?

⁽¹⁾ Dok. KOM(93) 631 (EFT nr. C 16 af 19. 1. 1994, s. 10).

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(12. juli 1995)

Kommissionen mener ikke, at udtalelsen af 5. maj 1995 fra Kommissionens gruppe af rådgivere vedrørende bioteknologiens etiske følger, som det ærede medlem synes at henvise til, er uforenelig med de ændringer, som Parlamentet foreslog under førstebehandlingen den 27. oktober 1993.

Ligesom Parlamentet anbefaler gruppen af rådgivere i visse klart definerede tilfælde processpecifik mærkning af levnedsmidler, der er fremstillet ved moderne bioteknologi. Gruppen af rådgivere understreger, at forbrugerne skal have mulighed for at foretage et kvalificeret valg på grundlag af oplysninger, som er realiserbare, formålstjenlige, relevante, let forståelige og ikke misvisende.

Derfor erklærer gruppen af rådgivere, at »mærkning vil være passende, når den moderne bioteknologi medfører en væsentlig ændring i levnedsmidlets ernæringsmæssige værdi eller anvendelsesformål, ikke kun for så vidt angår det nye levnedsmidlets sammensætning og karakteristika men også i dette særlige tilfælde med hensyn til processen«.

I de tilfælde, hvor levnedsmidlets karakteristika forbliver uændret, mener gruppen ikke, at der skal foreskrives nogen specifik mærkning, da dette hverken vil kunne gennemføres eller håndhæves.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1765/95

af Joaquín Sisó Cruellas (PPE)

til Kommissionen

(21. juni 1995)

(95/C 257/140)

Om: Konfektionsvarers adgang til EU-markedet

Den 4. og 5. maj 1995 afholdt Kommissionen og De Forenede Arabiske Emirater et møde i Bruxelles med det formål at nå frem til et kompromis om adgangen for konfektionsvarer til EU-markedet, efter at der var blevet påvist risiko for omkanalisering af handelen og dermed overtrædelse af oprindelsesbestemmelserne.

Ifølge hvad der er blevet oplyst, skulle Kommissionen allerede tidligere have sendt en undersøgelsesdelegation til emiratet Dubai for at kontrollere, om oprindelsesbestemmelserne overtrædes. Kan Kommissionen oplyse, hvilke resultater den pågældende delegation nående frem til, og om der er blevet truffet nogen foranstaltninger i denne forbindelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan

(25. juli 1995)

Der afholdtes for anden gang konsultationer mellem EF og De Forenede Arabiske Emirater den 4. og 5. maj 1995 for at nå frem til en bilateral tekstilaf tale. Denne sigtede bl.a. mod at indføre gensidige kontrolbestemmelser, hvorved det gøres muligt at følge udviklingen i importen af visse varer inden for sektoren for tekstilvarer og beklædning samt at forsikre sig om varernes egentlige oprindelse.

Resultaterne af en tjenesterejse under TAFI-programmet (Textile Antifraud Initiative) og en EF-undersøgelsestjenesterejse til De Forenede Arabiske Emirater i henholdsvis april 1994 og januar 1995 berettiger fuldt ud til at søge en aftale. Disse tjenesterejser fastslog, at der forelå stærk formodning om svig om oprindelsen af visse varer (T-shirts, pullovers), for nogle betydelige anslåede mængder.

Et positivt element er, at delegationen fra De Forenede Arabiske Emirater har bekræftet, at man har indført strengere foranstaltninger til udstedelse af oprindelsescertifikater. De næste konsultationer er fastsat til september 1995. I mellemtiden har De Forenede Arabiske Emirater forpligtet sig til at studere en revideret tekst til en aftale, som Kommissionen har fremsendt efter mødet.

Indtil de næste konsultationer vil Kommissionen fortsat følge situationens udvikling og, hvis det bliver nødvendigt,

underkaste importen af de pågældende varer en tilsynsordning.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1771/95

af Joaquín Sisó Cruellas (PPE)

til Kommissionen

(28. juni 1995)

(95/C 257/141)

Om: Materialegevinding i jern- og stålsektoren

Over 200 repræsentanter for 22 lande, herunder adskillige fra Central- og Østeuropa, deltog i konferencen om materialegevinding i jern- og stålsektoren tilrettelagt af FN's Økonomiske Kommission for Europa, som blev afholdt i Düsseldorf fra 24. til 27. april 1995. På denne konference blev jern- og stålsektorens store genanvendelseskapacitet fremhævet, og det blev påpeget, at forskellene mellem de gældende bestemmelser i de forskellige lande er en af de væsentligste årsager til forvriddning af samhandelen med genbrugsmaterialer, hvilket ikke er foreneligt med et velfungerende internationalt marked.

Kan Kommissionen på baggrund af ovenstående oplyse, hvilke foranstaltninger man er i færd med at træffe med henblik på harmonisering af lovgivningen om genanvendelse i jern- og stålsektoren?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann

(24. juli 1995)

Det er rigtigt, at skrot, et kommercialiseret produkt på internationalt plan, udgør et meget vigtigt råmateriale for forsyningen af Fællesskabets jern- og stålindustri. Genanvendelsen af skrot indebærer økonomiske muligheder og bidrager samtidig til at forbedre miljøet.

Der udveksles betydelige mængder skrot mellem Fællesskabet og landene i Central- og Østeuropa. Disse udvekslinger omfattes ikke af specifikke fællesskabsordninger med anses snarere for normale handelstransaktioner. Disse omfattes af en række handelsordninger, der som oftest er baseret på specifikationer udarbejdet af industrien selv. Men Kommissionen har ved hyppige møder med landene fra Central- og Østeuropa i kontaktgrupper drøftet problemerne i forbindelse med skrot for at fjerne hindringerne for den fri bevægelighed. Nødvendigheden af at harmonisere sådanne frivillige foranstaltninger for skrot gennemgås for tiden af Kommissionen i forbindelse med generelle overvejelser om gevinding som industriel aktivitet. I denne forbindelse er Kommissionen nært knyttet til arbejdet i Det Europæiske

Standardiseringsudvalg, som er i færd med at undersøge gennemførligheden af europæiske standarder på genvindingsområdet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1784/95

af Nikitas Kaklamanis (UPE)

til Kommissionen

(28. juni 1995)

(95/C 257/142)

Om: Atomkraftværk i Tyrkiet

I græske aviser og også andre steder er der fremkommet oplysninger om, at der skal opføres et atomkraftværk i Tyrkiet på kysten lige overfor øen Rhodos i en afstand af nogle få mil fra denne.

— eftersom Parlamentet går ind for en begrænsning af atomenergi

— eftersom Grækenlands grænser også er Den Europæiske Unions sydlige grænser

— eftersom området i det sydlige Tyrkiet er jord-skælvstruet

bedes Kommissionen oplyse, om den har kendskab til opførelsen af det omtalte kraftværk, om der er foretaget de fornødne miljømæssige undersøgelser, og om den har til hensigt eller ikke har til hensigt at henvende sig til Tyrkiets regering.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans Van den Broek

(20. juli 1995)

Kommissionen er informeret om, at de tyrkiske myndigheder i øjeblikket undersøger muligheden af et program for bygning af et kernekraftværk. Projektet befinder sig endnu kun på et indledende stadium og er i øjeblikket kun genstand for en gennemførlighedsundersøgelse, der foretages af et udenlandsk konsulentfirma. De tyrkiske myndigheder har således endnu ikke taget nogen beslutning om at bygge et kernekraftværk, og alle andre midler til at dække landets fremtidige energibehov overvejes derfor fortsat. Kommissionen afventer for nærværende udviklingen i sagen.

Det skal dog bemærkes, at Tyrkiet har undertegnet flere internationale konventioner på det nukleare område, navnlig konventionen af 1994 om nuklear sikkerhed under den Internationale Atomenergiorganisations auspicer. Denne konvention kræver af de kontraherende parter, at de prioriterer nuklear sikkerhed, navnlig med passende lovgivning, beredskab i katastrofesituationer, valg af placering af kraftværker, der opfylder sikkerhedskravene og streng

kontrol med udformningen og forvaltningen af kernekraftværker. Konventionen fastsætter tillige (artikel 17 IV), at de kontraherende parter skal udveksle de nødvendige oplysninger til, at de hver især kan vurdere virkningerne af de andre kontraherende parters nukleare projekter for deres eget område. Konventionen er endnu ikke trådt i kraft, idet den endnu ikke er blevet ratificeret af et tilstrækkeligt stort antal signatarstater. Tyrkiet har ratificeret konventionen. Fællesskabet kan ikke kræve, at konventionen bringes i anvendelse, før den træder i kraft og alle de berørte medlemsstater har afsluttet de nødvendige ratifikationsprocedurer (Euratom-traktatens artikel 102).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1789/95

af Elly Plooij-van Gorsel (ELDR)

til Kommissionen

(28. juni 1995)

(95/C 257/143)

Om: Udbetaling af midler via det fjerde rammeprogram

1. Hvor lang tid tager det i gennemsnit, før midler fra det fjerde rammeprogram udbetales til godkendte projekter?

2. Overskrides fristen på tolv måneder for udbetaling af de første betalingsbevillinger ofte?

Hvad er i bekræftende fald årsagen til dette?

3. Er det muligt at sikre en hurtigere udbetaling?

Med hvilke frister?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Édith Cresson

(25. juli 1995)

De første indkaldelser af forslag i forbindelse med særprogrammerne under det fjerde rammeprogram er blevet tilendebragt for nylig, og projekterne er ved at blive vurderet.

Ifølge artikel 21 i Kommissionens standardkontrakt, der er blevet benyttet siden oktober 1988, udbetaler Kommissionen et forskud senest to måneder efter, at alle parter har underskrevet kontrakten. I praksis udbetales dette forskud umiddelbart efter kontraktens underskrivelse. Fra dette tidspunkt udbetaler Kommissionen de skyldige beløb efter godkendelse af de udgiftsopgørelser, den får tilsendt i overensstemmelse med tidsplanen for hvert enkelt projekt.

Den gennemsnitlige frist for betaling af regningerne er på mellem 28 og 41 dage. Kommissionen bestræber sig fortsat på at afkorte denne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1790/95

af Elly Plooij-van Gorsel (ELDR)

til Kommissionen

(28. juni 1995)

(95/C 257/144)

Om: Prisen på »Panorama of EC Industry 1994«

»Panorama of EC Industry 1994« fås i trykt form (1 370 sider) til 130 ECU og på CD-ROM (produktionspris under 1 ECU). Men CD-ROM-udgaven koster 300 ECU. Det er næsten tre gange så meget som den trykte udgave.

Hvad er årsagen til denne enorme prisdifference, navnlig på baggrund af de lave produktionsomkostninger ved en sådan CD-ROM?

Vil Kommissionen på denne måde stimulere udviklingen af informationssamfundet i almindelighed og anvendelsen af digitale kommunikationsmidler i særdeleshed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Marcelino Oreja

(24. juli 1995)

Den trykte udgave og CD-ROM-udgaven af »Panorama of EC Industry 1994« kan ikke nødvendigvis sammenlignes, eftersom CD-ROM-udgaven:

- omfatter tre sprogversioner i stedet for een
- indeholder to vigtige databaser, som brugeren kan præsentere, bearbejde og uddrage takket være et særligt udviklet program, for at imødekomme dennes særlige behov
- giver langt bedre søgemuligheder end den trykte udgave.

Det skal understreges, at de sidste to punkter medfører en væsentlig forhøjelse af omkostningerne ved udfærdigelse af originalen, som derefter skal inddrives via kopierne.

Salgsprisen på CD-ROM-udgaven skal derfor ses på baggrund af disse produktionsomkostninger og i betragtning af de tariffer, der benyttes på markedet, er Kommissionen af den opfattelse, at prisen ikke er en hindring for udvikling af informationssamfundet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1791/95

af Philippe De Coene (PSE)

til Kommissionen

(28. juni 1995)

(95/C 257/145)

Om: Gennemførelse af artikel 40 i den fjerde AVS/EØF-konvention

Kan der af Kommissionens svar på min skriftlige forespørgsel E-96/95 ⁽¹⁾ om samme spørgsmål — et svar der udelukkende vedrører multilaterale initiativer — implicit udledes, at ingen AVS-stater under formel henvisning til konventionens artikel 40 på bilateral basis har anmodet Fællesskabet om teknisk information om bestemte bekæmpelsesmidler eller andre kemiske produkter?

Kan Kommissionen i benægtende fald oplyse, hvilke AVS-stater Fællesskabet ved gennemførelse af denne bestemmelse har givet informationer — og om hvilke produkter?

⁽¹⁾ EFT nr. C 139 af 5. 6. 1995, s. 58.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro

(24. juli 1995)

Fællesskabet har ikke bilateralt modtaget nogen officiel anmodning fra AVS-staterne (staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet) om oplysninger og faglig bistand til at garantere en sikrere og sundhedsmæssigt mere hensigtsmæssig administration af pesticider og andre kemiske stoffer.

De aktiviteter, der er beskrevet i Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel E-96/95 følger af initiativer, som Kommissionen har taget i en multilateral sammenhæng.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1807/95

af Leen van der Waal (EDN)

til Kommissionen

(28. juni 1995)

(95/C 257/146)

Om: Kontrol med vejtransporten i medlemsstaterne

I Kommissionens sekstende beretning (KOM(93) 494), der er udarbejdet i henhold til artikel 16 i forordning (EØF) nr. 3820/85 ⁽¹⁾, gives bl.a. en oversigt over kontrollen med vejtransporten i de forskellige medlemsstater. Det fremgår

af denne beretning, at nogle medlemsstater ikke har været i stand til at fremlægge oplysninger om kontroller. Dette kan påvirke det indre markeds funktion.

1. Kan Kommissionen oplyse, hvilke foranstaltninger der er truffet i denne forbindelse?
2. Kan Kommissionen oplyse, om disse foranstaltninger nu har haft virkninger?

(¹) EFT nr. L 370 af 31. 12. 1985, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Neil Kinnock
(17. juli 1995)

Kommissionens sekstende beretning om anvendelsen af de sociale bestemmelser i forbindelse med vejtransport er atypisk, eftersom den dækker perioden 1986—1990, svarende til ikrafttrædelsen af forordning (EØF) nr. 3820/85 samt direktiv 88/599/EØF (¹), som har til formål at forbedre anvendelsen af de nævnte sociale bestemmelser, navnlig ved at pålægge medlemsstaterne at gennemføre et minimalt antal kontroller af deres anvendelse.

De vanskeligheder, medlemsstaterne har haft ved at give Kommissionen de nødvendige data vedrørende anvendelsen af disse bestemmelser i denne periode, kan således forklares af disse forhold. Spanien og Portugal var for deres vedkommende stillet over for problemer, der var et resultat af deres optagelse i Fællesskaberne, som fandt sted i samme periode.

Indførelsen af de nye bestemmelser skulle gøre det muligt at forbedre situationen, idet Kommissionen ved anvendelsen af artikel 16 i forordning (EØF) nr. 3820/85 har udarbejdet en standardberetning, som navnlig tager sigte på at homogenisere indsamlingen af oplysninger (beslutning af 22. februar 1993 (²)).

Denne foranstaltning har muliggjort en mærkbar forbedring i indsamlingen af de data, som er nødvendige for udarbejdelsen af den syttende beretning om anvendelsen af de sociale bestemmelser inden for vejtransport omfattende perioden 1991—1992 (som også er den første beretning, som helt er viet anvendelsen af forordning (EØF) nr. 3820/85). Den skulle få sin fulde virkning for den beretning, der dækker perioden 1993—1994.

For at nå frem til en bedre kontrol med og overholdelsen af de pågældende sociale bestemmelser har Kommissionen iværksat flere forskellige aktioner:

- fremlæggelse af et forslag, som tager sigte på at styrke effektiviteten af chronotachyrafen (³)
- en gennemgang i samråd med arbejdsmarkedets parter dels af indførelsen af arbejdstiden i transporterne og dels af en styrkelse af den grundlæggende og fortsatte erhversuddannelse af chauffører, og

— tilrettelæggelsen af møder med regeringsekspertter og med erhvervet med henblik på at opnå mere ensartede kontroller i Fællesskabet.

(¹) EFT nr. L 325 af 29. 11. 1988.

(²) EFT nr. L 72 af 25. 3. 1993.

(³) EFT nr. C 243 af 30. 8. 1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1813/95

af Hiltrud Breyer (V)
til Kommissionen
(28. juni 1995)
(95/C 257/147)

Om: Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler (SCF) inden for børnemad

1. Er det rigtigt, at professor Rey, lederen af Den Videnskabelig Komité for Levnedsmidler inden for børnemad i Kommissionen, og hans institut selv gennemfører undersøgelser for industrien?
2. Er det rigtigt, at han selv kontrollerer og vurderer de undersøgelser, som han selv eller hans medarbejdere gennemfører inden for rammerne af SCF?
3. Er det rigtigt, at professor Rey (Frankrig) i reglen giver en negativ bedømmelse af undersøgelser og videnskabelige udtalelser om børnemad, som ikke er udført af ham selv eller hans institut?
4. Hvad er Kommissionens holdning til denne interessekonflikt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann
(18. juli 1995)

Professor Rey er videnskabelig ekspert, og det er som sådan han er udnævnt til medlem af den videnskabelige komité for levnedsmidler. Kommissionen anser hans ekspertise inden for ernæring — særlig inden for ernæring til spædbørn og småbørn — for at være af stor værdi for komitéen.

Det er normal praksis for erhvervsaktive videnskabsmænd af påtage sig arbejdet for deres institution, for regeringen og for industrien. Det er ved at foretage sådant arbejde, at de oparbejder ekspertise, vedligeholder denne og fører den ajour. Kommissionen betragter deres aktive deltagelse i sådanne aktiviteter for at være en positiv faktor i forbindelse med deres evne til at bidrage til komitéens arbejde.

Kommissionens må tilbagegive enhver antydning af, at sådanne aktiviteter på ukorrekt måde påvirker professor Reys bedømmelse af de spørgsmål, der bliver forelagt den videnskabelige komité for levnedsmidler.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1815/95

af Eryl McNally (PSE)

til Kommissionen

(28. juni 1995)

(95/C 257/148)

Om: Integreret Pan Am-udviklingsprojekt i landdistrikter i Tibet

Kan Kommissionen bekræfte meddelelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende om, at der er blevet godkendt en aftale om 5,9 mio. £ til det integrerede Pan Am-udviklingsprojekt i landdistrikter i Tibet, og at dette blev godkendt på et lukket møde i oktober 1994?

Er Kommissionen klar over, hvilken miljømæssig tragedie denne afgørelse kan føre til, og at FN indstillede en lignende plan af økologiske årsager?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af sir Leon Brittan

(11. juli 1995)

Kommissionen skal henvise det ærede medlem til dens svar på skriftlig forespørgsel E-94/95 af Vandemeulebroucke ⁽¹⁾, E-276/95 af Langer og Aglietta ⁽¹⁾ og E-1054/95 af Watson ⁽²⁾.

Projektet fulgte nøjagtig den samme godkendelsesprocedure som andre udviklingsprojekter, som EF finansierer, herunder også høring af eksperter i alle medlemsstaterne, og det blev vedtaget af Kommissionen den 11. november 1994, efter udtalelse fra Udvalget for Asien-Latinamerika. Kommissionen overvejer altid et projekts miljøvirkninger, inden den træffer afgørelse om at gå i gang.

Finansieringsaftalen, som betyder den officielle start på projektet, er endnu ikke færdigudarbejdet.

⁽¹⁾ EFT nr. C 139 af 5. 6. 1995.

⁽²⁾ EFT nr. C 179 af 13. 7. 1995.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1820/95

af Sylviane Ainarði (GUE/NGL)

til Kommissionen

(28. juni 1995)

(95/C 257/149)

Om: Situationen på menneskerettighedsområdet i Syrien

Den 17. november 1994 vedtog Europa-Parlamentet en beslutning ⁽¹⁾ om den 4. finansprotokol til samarbejdsaftalen EU-Syrien, som opfordrede Kommissionen til at forelægge Parlamentet en beretning om udviklingen i situationen på menneskerettighedsområdet i Syrien.

Vil Kommissionen oplyse, om den har udarbejdet dette dokument, og hvorledes den vurderer udviklingen i situationen på menneskerettighedsområdet i Syrien?

⁽¹⁾ EFT nr. C 341 af 5. 12. 1994, s. 177.

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Manuel Marín

(11. juli 1995)

I den beslutning, det ærede medlem henviser til, som blev vedtaget i forbindelse med samarbejdsrådet EF/Syrien er det Rådet, som Parlamentet minder om den anmodning, det fik forelagt ved godkendelsen af den 3. og 4. finansprotokol med Syrien, om årligt at forelægge Parlamentet en rapport om menneskerettighedssituationen i dette land. Kommissionen mener derfor, at Parlamentet skulle henvende sig til Rådet om denne rapport.

Kommissionen skal forsikre det ærede medlem om, at den nøje følger menneskerettighedssituationen i Syrien og at den bruger enhver lejlighed til over for de syriske myndigheder at fastslå sin bekymring herfor og den betydning, den knytter dertil.

Kommissionen har siden 1993 kunnet fastslå visse forbedringer på området, bl.a. frigivelsen af visse politiske fanger, forundersøgelse i straffesager og tilladelser givet til humanitære organisationer (Amnesty International og Human Rights Watch) til at foretage undersøgelser i Syrien og møde de ansvarlige syrere.

Kommissionen er imidlertid opmærksom på, at situationen langt fra er tilfredsstillende og har anført, at overholdelse af

menneskerettighederne er et afgørende element for en uddybning af forbindelserne med Syrien.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1827/95

af Jesús Cabezón Alonso og
Juan Colino Salamanca (PSE)

til Kommissionen

(28. juni 1995)

(95/C 257/150)

Om: Ensartede socialpolitiske begreber

Har Kommissionen med henblik på en korrekt vurdering af udviklingen i social- og beskæftigelsespolitikken i medlemsstaterne planer om at foreslå initiativer, der gør det muligt at opstille konkrete ensartede begreber og homogene statistikker på EU-plan for spørgsmål vedrørende social- og beskæftigelsespolitikken, som for eksempel »unge arbejdstagerer«, »arbejdsløs«, »fleksibilitet«, »aktive politikker« osv.?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn

(31. juli 1995)

I kølvandet på topmøderne i Essen og Cannes er det blevet besluttet at udarbejde årlige rapporter. I disse rapporter gøres der rede for beskæftigelsestendenserne, medlemsstaternes relevante politikker kontrolleres, og der gøres rede for de fremskridt, der er gjort på arbejdsmarkedet. Rapporten for 1995 vil blive udarbejdet på grundlag af bidrag fra medlemsstaterne. For de efterfølgende år vil Kommissionen sammen med medlemsstaterne drøfte anvendelsen af et begrænset antal kvalitative og kvantitative indikatorer, der kan anvendes på en samordnet måde til at vurdere de fremskridt, der gøres.

Kommissionen er, for at kunne udarbejde passende statistikker, der gør det muligt at følge tendenserne på arbejdsmarkedet (beskæftigelse, arbejdsløshed, fleksibilitet, osv.) på fællesskabsplan, ved at fastlægge en struktur for en ændret oversigt over arbejdsstyrken. Denne struktur, der fastlægges i samarbejde med de nationale statistiske institutter, skulle resultere i en mere sammenlignelig og hyppigere (kvartalsvis) oversigt over arbejdsstyrken, som omfatter flere spørgsmål (f.eks. lønspørgsmål).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1846/95

af Fausto Bertinotti (GUE/NGL)

til Kommissionen

(3. juli 1995)

(95/C 257/151)

Om: Betydelige forsinkelser i forbindelse med offentliggørelsen af Den Tolvte Beretning om kontrollen med gennemførelsen af fællesskabsretten (1993)

Der er nu gået over fem måneder siden Kommissionen vedtog Den Tolvte Beretning om gennemførelsen af fællesskabsretten i medlemstaterne.

Denne beretning er endnu ikke blevet offentliggjort og distribueret hverken som KOM-dokument eller i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Kan Kommissionen sige, hvornår den agter at offentliggøre denne beretning, og redegøre for årsagerne til denne forsinkelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Santer

(13. juli 1995)

I modsætning til hvad der er anført i det ærede medlems forespørgsel vedtog Kommissionen først i juni måned ⁽¹⁾ Den Tolvte Beretning om gennemførelsen af Fællesskabsretten i Medlemsstaterne.

Den franske version af beretningen er allerede fremsendt til Parlamentet og de øvrige versioner vil følge hurtigst muligt.

⁽¹⁾ Dok. KOM(95) 500 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1864/95

af Carmen Díez de Rivera Icaza (PSE)

til Kommissionen

(16. juni 1995)

(95/C 257/152)

Om: Foreløbig gennemgang af gennemførelsen af det femte handlingsprogram på miljøområdet

Kan Kommissionen oplyse, for det første hvilken værdi den tillægger den foreløbige gennemgang af gennemførelsen af det femte handlingsprogram på miljøområdet ⁽¹⁾, og for det andet hvem den pågældende meddelelse er stilet til?

⁽¹⁾ Dok. KOM(94) 453.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard
(10. juli 1995)

Med vedtagelsen af sin resolution af 1. februar 1993 om det femte handlingsprogram på miljøområdet opfordrede Rådet den »miljøpolitiske revisionsgruppe«, der er nedsat i henhold til det femte program, til at overvåge programmets gennemførelse på grundlag af regelmæssige rapporter fra Kommissionen.

Kommissionen var af den opfattelse, at det ville være hensigtsmæssigt på et tidspunkt, hvor man var nået halvvejs gennem perioden fra vedtagelsen af programmet til den revision, der skulle finde sted senest ved udgangen af 1995, at gøre oplysningerne om de opnåede fremskridt yderligere tilgængelige.

Meddelelsen blev derfor til orientering sendt til Europa-Parlamentet og Rådet. I det femte program lægges der særlig vægt på betydningen af samarbejde på alle niveauer, såvel inden for administrationen som i erhverslivet i den særlige ånd, der er kendetegnet ved ansvarsdeling, gennemsigtighed og partnerskab. Meddelelsen er derfor også blevet sendt til orientering til andre organisationer på fællesskabsniveau samt på nationalt, regionalt eller lokalt plan.

Kommissionen har gjort det klart, at der var tale om en foreløbig, rapport hvori der blev foretaget en kvalitativ vurdering af de opnåede fremskridt. En mere omfattende rapport om udviklingen vil ligeledes rumme en ajourført beretning om miljøsituationen, der udarbejdes af Det Europæiske Miljøagentur.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1867/95

af Iñigo Méndez de Vigo (PPE)

til Kommissionen

(3. juli 1995)

(95/C 257/153)

Om: Forhandlinger mellem Japan og USA på automobilområdet

Ifølge oplysninger fra Det Europæiske Agentur (8. juni 1995) har USA afvist EU's anmodning om at deltage som observatør i de drøftelser, som snart vil finde sted mellem Japan og USA om amerikanske bilers adgang til det japanske marked.

Dette afslag blev givet, efter at Japan havde accepteret, og efter at Kommissionens talsmand havde givet udtryk for, at EU har en betydelig interesse i denne sag og derfor ønsker at gøre sine meninger gældende som tredjepart i overensstemmelse med WTO-procedurerne.

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe over for dette afslag?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan
(17. juli 1995)

Det bør præciseres, at EF's anmodning sigtede mod at blive inddraget i de konsultationer, som Japan havde anmodet USA om, i henhold til Verdenshandelsorganisationens procedurer (WTO) vedrørende de unilaterale handelssanktioner, de havde varslet, som straffer importen af visse modeller af japanske biler til det amerikanske marked.

Efter WTO's procedurer for konsultationer kan det tillades en tredje part, in casu EF, at deltage i konsultationerne (ønsket af Japan), forudsat af den part, til hvem anmodningen var rettet (USA), er enig i, at påstanden om væsentlig handelsinteresse er velbegrundet.

EF havde motiveret sin interesse i disse konsultationer med principperne for USA's overholdelse af WTO's multilaterale bestemmelser for bilæggelse af tvister, herunder også handelsgengældelsesaktioner. USA har sat sig imod EF's anmodning med mindre EF omformulerer sin anmodning for nærmere at gøre rede for sine handelsinteresser. EF har meddelt sin uenighed med den amerikanske reaktion.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1869/95

af Fausto Bertinotti (GUE/NGL)

til Kommissionen

(3. juli 1995)

(95/C 257/154)

Om: Udsættelse indtil år 2006 af overholdelse af direktivet om forbrænding af farligt affald og overholdelse af miljømålene om reduktion af emission af dioxin

I henhold til artikel 13 i direktiv 94/67/EF⁽¹⁾ om forbrænding af farligt affald kan der ske udsættelse af anvendelsen af bestemmelserne for bestående forbrændingsanlæg, og denne udsættelse kan gå helt frem til år 2006.

I det femte handlingsprogram om miljø og bæredygtig udvikling fastlægges der en reduktion på 90% inden år 2005 af dioxin-niveauet sammenlignet med 1985.

1. Kan Kommissionen redegøre for, hvordan den kan overholde ovennævnte mål på baggrund af de frister, der nævnes i artikel 13 i direktivet om forbrænding af farligt affald?
2. Mener Kommissionen ikke, at det for at overholde målene i det femte handlingsprogram om miljø og

bæredygtig udvikling er nødvendigt at revidere ovennævnte direktiv?

(¹) EFT nr. L 365 af 31. 12. 1994, s. 34.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard**

(27. juli 1995)

1. Kommissionen er klar over, at grænseværdien for dioxinmission ved forbrænding af farligt affald alene ikke vil være i stand til at nå det mål, der er fastsat i det femte miljøhandlingsprogram. Kommissionen er derfor ved at udarbejde et forslag til Rådets direktiv om forbrænding af al andet affald, som rent faktisk er en langt vigtigere dioxin- og furankilde.

2. Kommissionen er enig i, at det er nødvendigt at ændre Rådets direktiv 94/67/EØF om forbrænding af farligt affald i tråd med artikel 8, stk. 3, for at udbygge den integrerede fremgangsmåde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1881/95

af **Raymonde Dury (PSE)**

til **Kommissionen**

(22. juni 1995)

(95/C 257/155)

Om: Socialplan for Cedefop

Flytningen af Cedefop fra Berlin til Thessaloniki, som efter planen skal ske den 1. september 1995, skaber en alvorlig situation for den del af personalet, som ikke følger Centret, og som ikke har fundet anden beskæftigelse. Det drejer sig om 34 personer. Da de ikke anerkendes som europæiske tjenestemænd, eftersom Centret ikke figurerer i artikel 1 i vedtægten for tjenestemænd og øvrige ansatte i Det Europæiske Fællesskab, falder de ikke ind under dennes artikel 29 vedrørende overflytning fra en institution til en anden. Ifølge en rammeaftale mellem direktøren og personalet skulle der imidlertid findes en løsning for hver enkelt ansat. Hvad agter Europa-Kommissionen at gøre for at gennemføre en acceptabel socialplan?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Édith Cresson**

(27. juli 1995)

Kommissionen henleder det ærede parlamentsmedlems opmærksomhed på det forhold, at Det europæiske center

for udvikling af erhvervsuddannelse, Cedefop, er et decentralt fællesskabsorgan, hvis ledelse er uafhængig af Kommissionen. Dens bestyrelse, som er sammensat af fire forskellige parter, er ansvarlig for personalets ansættelsesbetingelser og -vilkår. Den er ligeledes ansvarlig for forhandlingerne med Grækenland vedrørende placeringen af centeret, og Kommissionen har hertil ydet al nødvendig bistand.

Kommissionen fremlagde i februar 1994 for Rådet, Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg forslaget om flytning samt en ændring af artikel 13 i Cedefop-forordningen for at gøre det muligt for dette personale at nyde godt af vedtægten (¹) og ansættelsesvilkårene for Fællesskabets øvrige ansatte. Denne ændring gør det muligt at løse hovedparten af problemerne for de af Cedefops ansatte, som berøres af denne flytning, der blev besluttet af Det Europæiske Råd i oktober 1993, og kan ligeledes omfatte kompensationsformer, som gør det muligt at afhjælpe vanskelige situationer for Cedefops ansatte. Rådet har fulgt Kommissionens henstilling og vedtaget to forordninger (Rådets forordning (EF) nr. 1131/94 (²), hvormed Cedefop-centeret flyttes til Thessaloniki og Rådets forordning (EF) nr. 251/95 (³) hvormed vedtægten for Cedefops ansatte ligestilles med den, der er vedtaget for de øvrige fællesskabsorganer, som for nylig er blevet decentraliseret) til det formål.

På forslag fra Kommissionen til Cedefops bestyrelse er der blevet nedsat en arbejdsgruppe med »variabel geometri« med henblik på at undersøge, hvorledes man kan hjælpe de ansatte. Der er i løbet af 1994 og 1995 afholdt flere møder mellem Cedefop og Kommissionen.

I dag er alle Cedefops ansatte omfattet af de samme ansættelsesvilkår, som dem, der er vedtaget for de nyligt oprettede decentrale fællesskabsorganer. Efter Cedefops afholdelse af en ansættelsesprøve er de alle blevet Cedefop, hvilket har gjort det muligt at gennemføre en af de foranstaltninger, der blev foreslået i rammeaftalen.

For i videst muligt omfang at løse de vanskeligste problemer i forbindelse med flytningen og i overensstemmelse med principperne i rammeaftalen, har direktøren for Cedefop derfor bestræbt sig på at træffe følgende foranstaltninger, der er i overensstemmelse med forordningen for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber, og som gør det muligt at gennemføre en øjeblikkelig mobilitet:

— »tilrådighedsstillelse« af ansatte fra Cedefop for de nationale offentlige myndigheder, for virksomheder, universiteter eller store europæiske skoler

— »ændring af tjenestested« med henblik på bl.a. arbejde hos forskellige institutioner i forbindelse med gennemførelse af aktioner og aktiviteter under Cedefops arbejdsprogram

For så vidt angår Kommissionen kompetence er den i færd med at udarbejde en forordning om frivillig fratræden, der

kunne interessere et vist antal af Cedefops ansatte, som er over 50 år og har mere end 15 års ansættelse bag sig, eller som er mere end 55 år og har mere end ti års ansættelse bag sig. Den er ligeledes i færd med at udarbejde et forslag om ændring af visse artikler i forordningerne for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber med henblik på at fremme mobiliteten mellem Fællesskabets institutioner, agenturer og øvrige organer.

⁽¹⁾ Forordninger for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber.

⁽²⁾ EFT nr. L 127 af 19. 5. 1994.

⁽³⁾ EFT nr. L 30 af 9. 2. 1995.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1893/95

af Joaquín Sisó Cruellas (PPE)

til Kommissionen

(3. juli 1995)

(95/C 257/156)

Om: Gennemførelse af EU-direktiver i Spanien

Kommissionen har for 14 medlemsstater (alle undtagen Østrig) fremlagt oplysninger vedrørende gennemførelsen i den nationale lovgivning af 219 foranstaltninger fra hvidbogen af 1985, hvis frist for gennemførelse i de nationale lovgivninger allerede er udløbet. Gennemførelsesgennemsnittet ligger på 92,6%. Seks medlemsstater (Danmark, Spanien, Frankrig, Luxembourg, Nederlandene og Sverige) har overskredet tærsklen på 95%, medens tre (Tyskland, Grækenland og Finland) ikke når over 90%.

Vil Kommissionen besvare følgende spørgsmål:

Hvilke gennemførelsesforanstaltninger har Spanien enten ikke truffet eller ikke informeret om?

Er der indledt nogen form for overtrædelsesprocedurer for ukorrekt gennemførelse over for denne medlemsstat? Og i givet fald bedes det oplyst i hvilke tilfælde og med hvilken begrundelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Jacques Santer

(14. juli 1995)

Kommissionen henviser det ærede medlem til den tolvte beretning om kontrollen med gennemførelsen af fællesskabsretten ⁽¹⁾, som netop er blevet oversendt til Parlamentet.

⁽¹⁾ Dok. KOM(95) 500 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1905/95

af Bill Miller (PSE)

til Kommissionen

(3. juli 1995)

(95/C 257/157)

Om: Regeringskonferencen

Vil Kommissionen offentliggøre de enkelte kommissionsmedlemmers indlæg og stemmeafgivelse på Kommissionens møder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Jacques Santer

(13. juli 1995)

Kommissionens grundlæggende princip, hvad angår dokumenter, er, at alle dokumenter skal være offentligt tilgængelige, med undtagelse af dem, hvis offentliggørelse kunne skade offentlighedens eller privates interesser, eller som strider mod princippet om, at Kommissionens drøftelser er fortrolige. Dette fortrolighedsprincip fremgår i øvrigt af artikel 7 i Kommissionens forretningsorden.

Kommissionen har derfor ikke til hensigt at offentliggøre sine mødereferater og sine medlemmers stemmeafgivelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1906/95

af Bill Miller (PSE)

til Kommissionen

(3. juli 1995)

(95/C 257/158)

Om: Regeringskonferencen

Vil Kommissionen på baggrund af Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udemokratiske opbygning være parat til at overveje en sammenlægning af dette udvalg med Regionsudvalget?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Jacques Santer

(13. juli 1995)

Det Økonomiske og Sociale Udvalg (der består af repræsentanter for de forskellige grupper inden for det økonomiske og sociale liv) er ikke sammensat på samme måde som Regionsudvalget (der består af repræsentanter for de regionale og lokale myndigheder). De to rådgivende udvalg for Kommissionen og Rådet giver i deres udtalelser udtryk for forskellige holdninger. Derfor mener Kommissionen ikke, at en sammenlægning af de to organer er mulig.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1962/95

af Concepció Ferrer (PPE)
til Kommissionen
(6. juli 1995)
(95/C 257/159)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1988/95

af Eryl McNally (PSE)
til Kommissionen
(29. juni 1995)
(95/C 257/160)

Om: Den europæiske glasindustri

Dinatriumcarbonat er en af glasindustriens vigtigste råvarer.

Dinatriumcarbonatproducenterne har anmodet Kommissionen om indførelse af en antidumpingtold på importen af dette produkt fra USA. Kommissionen har bøjet sig for denne anmodning og har indført en midlertidig told (forordning (EF) nr. 823/95) ⁽¹⁾.

Vil Kommissionen, i betragtning af at indførelsen af en antidumpingtold på importen af dinatriumcarbonat med oprindelse i USA betyder, at glasindustrien løber en alvorlig risiko for at miste konkurrenceevne og arbejdspladser, angive, om den agter at ændre den midlertidige told til en permanent told? Og i givet fald, om den har undersøgt de alvorlige og skadelige følger, en sådan beslutning kan få for den europæiske glasindustri?

⁽¹⁾ EFT nr. L 83 af 13. 4. 1995, s. 8.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan
(26. juli 1995)

Kommissionen gennemgår i øjeblikket de bemærkninger, der er fremført af de berørte parter efter indførelsen af midlertidige antidumpingforanstaltninger den 13. april 1995.

Alle de fremførte argumenter vil blive omhyggeligt gennemgået og taget i betragtning i forslaget til den endelige forordning.

Hvad særlig angår glasindustrien, som medvirker aktivt i proceduren, foretages der i øjeblikket en fuldstændig og nøjagtig vurdering af dens konkurrencesituation.

Resultatet af antidumpingundersøgelsen vil sandsynligvis foreligge meget snart og vil blive forelagt Rådet til godkendelse.

Om: Kombineret gasturbine-dampturbine kraftværk

Under et besøg på det kombinerede gasturbine-dampturbine kraftværk Rye House, som Siemens har opført for PowerGen i Det Forenede Kongerige, blev jeg klar over, at de faktiske omkostninger lå langt under de tal, som Kommissionen havde fremlagt under Mochovce-debatten i Europa-Parlamentet den 16. februar 1995 og uden den høring, som Europa-Parlamentets Energiudvalg afholdt den 1. marts 1995. Ifølge Kommissionens oplysninger under debatten var omkostningerne ved et kombineret gasturbine-dampturbine kraftværk 1,28 gange så store som ved et atomkraftværk.

Hvordan ville denne faktor ændre sig, hvis det kun koster 300 mio. ECU at opføre et kombineret gasturbine-dampturbine kraftværk?

Hvordan vil denne faktor ændre sig, hvis man ved beregningerne regner med næsten 60 % kredsløbsvirkningsgrad (hvilket snart vil være muligt) og 55 % (hvilket allerede er muligt)?

Hvordan ville denne faktor ændre sig, hvis man anvender den nuværende pris på naturgas ved beregningerne og ikke den skønnede fremtidige pris?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yves-Thibault de Silguy
(25. juli 1995)

Under debatten i Europa-Parlamentet og under den høring, som Energiudvalget afholdt, henviste Kommissionen til omkostningerne ved et kombineret gasturbine-dampturbine kraftværk, som fremlagt af den uafhængige konsulent ⁽¹⁾. Efter en undersøgelse ved de tre største leverandører af gas- og dampturbiner i Østeuropa, det vil sige GE (General Electric), Siemens og ABB (Asea Brown Boveri), beregnede konsulenten omkostningerne til 600 US \$/KW, hvortil skal lægges 3 % til klargøring af byggepladsen og ledelse af projektet. Ovennævnte omkostninger er ligeledes blevet bekræftet af Den Europæiske Investeringsbank (EIB).

Omkostningerne ved det kombinerede gasturbine-dampturbine kraftværk Rye House Power er ikke repræsentative, da dette projekt er blevet gennemført på særlige betingelser, som ikke vil kunne opnås i forbindelse med Mochovce-værket.

Med hensyn til de andre punkter, som det ærede parlamentsmedlem fremhæver, gør Kommissionen opmærksom på, at den vurder omkostningerne ved det kombinerede

projekt på basis af samtidige forliggende oplysninger, og Kommissionen mener samtidig ikke, at man skal anvende alt for hypotetiske beregninger.

⁽¹⁾ »Mochovce Nuclear Power Plant Least Cost Analysis« Putnam, Hayes and Bartlett Ltd, 28. november 1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2001/95

af Mair Morgan (PSE)

til Kommissionen

(8. juli 1995)

(95/C 257/161)

Om: Myndeopdræt i Irland

Er Kommissionen på baggrund af tildelingen af EU-midler til myndeopdræt i Irland bekendt med, at størstedelen af de unge hunde herfra sælges til væddeløb i Det Forenede Kongerige, og at et stort antal voksne, sunde og aktive hunde rutinemæssigt aflives (og ikke altid på human måde), fordi de har toppet i konkurrencesammenhæng?

Hvad agter Kommissionen at gøre for at sikre, at EU-midler ikke længere vil blive anvendt til at fremme opdrætning af hunde til en fritidsindustri, i hvilken de får et kort liv og risikerer en smertefuld død?

Kan Kommissionen oplyse, hvilke beløb der i form af særlig EU-finansiering tildeles myndeopdræt i Irland?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Franz Fischler

(7. august 1995)

Det ærede medlem henvises til Kommissionens samlede svar på skriftlige forespørgsler E-1248/95 og E-1406/95 af Christine Crawley og Anita Pollack ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 222 af 28. 8. 1995, s. 60.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2022/95

af Bengt Hurtig (GUE/NGL)

til Kommissionen

(4. juli 1995)

(95/C 257/162)

Om: Miljø

Ifølge artikel 112 i tiltrædelsestraktaten med Sverige skal Sverige i de første fire år af sit medlemskab af Unionen ikke tilpasse sine bestemmelser fuldt ud til bestemmelserne i

bilag XII. I løbet af denne periode skal bestemmelserne ifølge artikel 112 tages op til revision i overensstemmelse med EF-procedurene. Formålet med denne revision skulle være at tilnærme EU's normer på miljøområdet til de svenske normer. Hvilke initiativer har Kommissionen taget med henblik på revision af bestemmelserne, jf. artikel 112, stk. 2?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Ritt Bjerregaard

(27. juli 1995)

Kommissionen er opmærksom på sin rolle med hensyn til revisionen af relevant Fællesskabslovgivning på miljøområdet som fastlagt i artikel 112 og bilag XII i tiltrædelsesakten med Sverige. Kommissionen har allerede foretaget en vurdering af det foreliggende arbejde og gennemførelsen heraf følges nøje op. I forbindelse med revisionen anser Kommissionen det for meget væsentligt at fremme et højt niveau for såvidt angår sundhed, sikkerhed og miljøbeskyttelse.

En del af de ændringer, der skal indføres i de direktiver, der henvises til i tiltrædelsesaktens revisionsbestemmelse, kan behandles og bliver i øjeblikket behandlet i arbejdsgrupper, som har ansvaret for at tilpasse direktiverne til den tekniske udvikling. Ændringsforslag, som diskuteres på dette niveau, kan derefter vedtages gennem en udvalgsprocedure. Endvidere er forpligtelsen til at fremsætte nye forslag allerede fastsat i eksisterende direktiver for såvidt angår visse andre spørgsmål, som er omfattet af revisionsbestemmelsen.

Skønt Kommissionen allerede har gjort en stor indsats, er det endnu for tidligt at komme med en nærmere tidsplan for revisionsn af den relevante miljølovgivning. Kommissionen kan forsikre det ærede medlem om, at den tager dette anliggende alvorligt og vil holde Parlamentet løbende underrettet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2054/95

af Imelda Read (PSE)

til Kommissionen

(12. juli 1995)

(95/C 257/163)

Om: Kommissionens planer vedrørende sekter

Har Kommissionen, i betragtning af hvor langsomt arbejdet med den europæiske statut for foreninger skrider frem, planer om at advare medlemsstaternes om eksistensen af farlige eller potentielt farlige sekter?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Anita Gradin
(2. august 1995)**

Det ærede medlem henvises til Kommissionens svar på mundtlig forespørgsel H-280/95 fremsat af Brian Crawley i spørgetiden under Parlamentets møde i maj 1995 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets forhandlinger (maj 1995).

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2068/95
af Hiltrud Breyer (V)
til Kommissionen
(7. juli 1995)
(95/C 257/164)**

Om: Forskning og teknologisk udvikling uden for EU

Hvilke forsknings- eller teknologiske udviklingsprojekter uden for EU, som indebærer bevidst udsætning af genetisk modificerede organismer i miljøet, er der blevet, eller bliver der ydet fuld eller delvis støtte til fra EU?

For hvert projekt bedes Kommissionen oplyse følgende:

- navnet på landet, hvor udsætningen fandt sted
- navnet på modtagerne af støtten
- omfanget af EU-støtten
- navnet på eventuelle partnere med hjemsted i EU
- arten af den udsatte organisme (værtsorganismen og kilden til det inplanterede genetiske materiale).

Hvilken forskning eller kommerciel udsætning af genetisk modificeret materiale er blevet finansieret eller finansieres af private selskaber eller forskningsinstitutter med hjemsted i EU? Kommissionen bedes i hvert enkelt tilfælde fremlægge ovennævnte oplysninger.

Hvad er EU's holdning til behovet for og vilkårene for en protokol til konventionen om biologisk mangfoldighed,

som fastsætter reglerne for sikker overdragelse, behandling og anvendelse af genetisk modificerede organismer?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard
(28. juli 1995)**

Kommissionen har ikke kendskab til forsknings- eller udviklingsprojekter uden for EU, der omfatter udsætning af genetisk modificerede organismer (GMO'er), og som modtager finansiel støtte fra EU.

Kommissionen har ikke detaljerede oplysninger om videnskabelig eller kommerciel udsætning af GMO'er uden for EU, der finansieres af private virksomheder eller forskningsinstitutter med hjemsted i EU.

Der pågår for tiden drøftelser af et forslag fra Kommissionen til EU's holdning til behovet for og vilkårene i en protokol, som omhandlet i artikel 19, § 3, i konventionen om den biologiske mangfoldighed.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2099/95
af Undine-Uta Bloch von Blottnitz (V)
til Kommissionen
(7. juli 1995)
(95/C 257/165)**

Om: Forarbejdning af russisk våbenplutonium til MOX-brændsel i Hanau

Den tyske forbundsregering overvejer af forarbejde russisk våbenplutonium til MOX-brændselselementer i brændselselementfabrikken i Hanau (Hessen), der hidtil ikke har været i drift.

- har Kommissionen kendskab til disse planer?
- i bekræftende fald, under hvilken form og i hvilken udstrækning er Kommissionen/Euratommyndigheden involveret i disse planer?
- Hvem har ejendomsretten til det plutonium, der forarbejdes inden for Fællesskabets grænser, og til det heraf fremstillede MOX-brændsel?
- hvilke regeringer/myndigheder/organer er involveret i disse planer?
- hvor store mængder plutonium er der tale om, og inden for hvilke tidsrammer skal plutoniumforarbejdningen finde sted?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christos Papoutsis

(27. juli 1995)

1., 2. & 4. Kommissionen har ikke fået nogen officiel meddelelse om de planer, det ærede medlem omtaler. Den har dog fået kendskab hertil, dels gennem pressen, dels fra et dementi de russiske myndigheder har udsendt.

3. Så længe de nærmere enkeltheder vedrørende transaktionen ikke er kendt, er Kommissionen ude af stand til at

udtale sig om anvendelsen af Euratom-traktatens kapitel VIII.

Det skal understreges, at de pågældende materialer under alle omstændigheder skal underkastes den sikkerhedskontrol på medlemsstaternes territorier, der er foreskrevet i Euratom-traktatens kapitel VII.

5. Der er til dato ikke meddelt nogen konkrete tal i den forbindelse.
